

1978 மார்ச் 9]

[பேரவைத் தலைவர்]

நியமனம் செய்யப்பட்ட வேட்பாளர்களின் எண்ணிக்கை, நிரப்பப்பட வேண்டிய இடங்களின் எண்ணிக்கைக்கு, அதாவது மூன்றுக்கு மேற்படுமாயின் 18—3—1978, சனிக்கிழமை காலை 9 மணிக்கும் பிற்பகல் 1 மணிக்கும் இடையே சென்னை கோட்டையில் உள்ள குழுக்கள் கூடும் அறையில் வாக்கெடுப்பு நடைபெறும்.

(6) 1978-79 ஆம் ஆண்டிற்கான மானியக் கோரிக்கைகள்மீது விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்.

(அ) கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின் மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 4,41,76,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

திரு. துரை முருகன் : தலைவரவர்களே, இராணிப்பேட்டையில் ஈ.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனை கட்டத் தவறியது குறித்து விவாதிக்க—“மானியக் கோரிக்கை எண் 29. தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 4,41,76,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : தலைவரவர்களே, தொழிலாளர்களுக்கு பல சலுகைகள் அளிக்க வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க—“மானியக் கோரிக்கை எண் 29. தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,41,76,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும் என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. வி.கே. கோதண்டராமன் : தலைவரவர்களே, லேபர் கமிஷனர், லேபர் ஆபீசர்கள், இதர அதிகாரிகளுக்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டிய அவசியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க—“மானியக் கோரிக்கை எண் 29. தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 4,41,76,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1978 மார்ச் 9]

Thiru M. ARUMUGAM : Sir, to discuss the need to include agricultural labour under the labour laws.

I move—

“that the allotment of Rs. 4, 41, 76,000 under Demand No. 29,— Labour including Factories, be reduced by Rs. 100/—.”

திரு. மு. அம்பிகாபதி : தலைவரவர்களே, மன்னார்குடியில் இ.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனை அமைக்க வேண்டியதன் அவசியம்பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண் 29. தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூ. 4,41,76,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

Thiru M.A. LATHEEF: Sir, to discuss about need to give labour benefits under the factories and industries law to beedi workers also—

I move—

“that the allotment of Rs.4,41,76,000 under Demand No.29, Labour including Factories, be reduced by Rs.100 ”

(ஆ) கோரிக்கை எண். 33—வீட்டு வசதி.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகின்றேன்.

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 8,79,28,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும் ”.

திரு. க. அரங்கசாமி : தலைவரவர்களே, நீலகிரி மாவட்டம் குன்னூர் தொகுதி—வண்ணாரப்பேட்டையில் வீடுகள் கட்ட நிதி ஒதுக்குவது குறித்து விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 8,79,28,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1978 மார்ச் 9]

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : தலைவரவர்களே, கிராமங்களில் உள்ள மீனவர்களுக்கும் வீட்டு வசதித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்பது பற்றி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 8,79,28,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. கு. ரமணி : தலைவரவர்களே, கோவை நகரம் கிழக்கு சட்டமன்றத் தொகுதியில் கட்டப்பட்டுள்ள வீட்டு வசதி வாரிய வீடுகளில் பலவற்றை வீட்டு அரிசனத் தொழிலாளிக்குத் கொடுக்கப்படாமல் வீடுள்ளவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வேறு வேறு ஆட்களுக்கு உள் வாடகைக்கு விடப்பட்டுள்ள ஊழலைப் பற்றி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 8,79,28,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU J. JAMES: Sir, to discuss the necessity to provide all the palmyrah toppers housing loans free of interest.

I move—

“ that the allotment of Rs. 8,79,28,000 under Demand No.33, Housing, be reduced by Rs.100”

திரு. செ. சிவசாமி : தலைவரவர்களே, இளையான்குடியில் தனியாக ஒரு கிராமாந்திர கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கம் ஒன்று அமைப்பது சம்பந்தமாக விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 8,79,28,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ப. சந்திரன் : தலைவரவர்களே, கட்டிடங்கள் கட்டுவதற்கு அரசு தரும் உதவிகளைப்பற்றி விவாதிக்க—

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 33—வீட்டு வசதி என்ற தலைப் பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 8,79,28,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ”

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[1978 மார்ச் 9]

THIR M. A. LATHEEF: Sir, to discuss about the need to ensure judicious and proportionate allocation of houses to the muslims and other minorities.

I move—

“that the allotment of Rs. 8,79,28,000 under Demand No.33, housing, be reduced by Rs.100”

[முற்பகல் 10-30]

(இ) கோரிக்கை எண். 49—பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் பரிந்துரையின்மேல், கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 49—பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல், குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூபாய் 21,19,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்”.

திரு. கூ. ச. முருகேசன் : தலைவரவர்களே, திருச்சி பொன்மலை, ஆலத்தூர், அரியமங்கலம் ஆகிய பகுதிகளுக்கு காவிரியாற்றிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்ட குடி தண்ணீர் வழங்கும் திட்டம் பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண். 49 பொதுச்சுகாதாரம், துப்புரவு குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 21,19,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் : தலைவரவர்களே, தூத்துக்குடிக்கும் அதன் சுற்றிலும் உள்ள தொழிற்சாலை பகுதிக்கும் குடிநீர் வழங்கும் திட்டம் பற்றி விவாதிக்க—

“மானியக் கோரிக்கை எண். 49—பொதுச் சுகாதாரம் துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 21,19,000-ல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும்”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

1978 மார்ச் 9]

திரு. என். பழனிவேல் : தலைவரவர்களே, பழனி வட்டத் திலுள்ள ஆடக்குடி, நெய்காரபட்டி முதலிய பேரூராட்சிப் பகுதிகளுக்கு குடிநீர் வசதியில்லாததால் அவ்வூர் மக்கள், குறிப்பாக தாய்க்குலம் பெரும் சிரமப்படுவது குறித்து விவாதிக்க :—

“ மானியக் கோரிக்கை எண் 49 பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 21,19,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. மு. ஆறுமுகம் : தலைவரவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க —

“ மானியக் கோரிக்கை எண். 49 பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்பெறுகின்ற ரூபாய் 21,19,000-இல் ரூபாய் 100 குறைக்க வேண்டும் ”.

என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, மூன்று மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றிய விவர அறிக்கைகள்* மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றை நான் படித்ததாக ஏற்றுப் பதிவேட்டில் பதிவு செய்துக் கொண்டு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை வழங்க வேண்டுகின்றேன்.

*திரு. துரை முருகன் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களால் இம்மன்றத்திலே வைக்கப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை நான் சொல்ல விழைகிறேன்.

முதலில் தொழிலாளர் நலத்துறைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களை நான் சொல்ல விழைகிறேன். இங்கே தொழிலாளர் நலத் துறையைப் பற்றி ஒரு மானியக் கோரிக்கையை இந்த மாமன்றத்தில் அமைச்சரவர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். இதிலே விவரத்தைப் பார்க்கின்றபோது 1976ஆம் ஆண்டுக்கும் 1977ஆம் ஆண்டுக்கும் ஒரு ஒப்புமை காட்டி இருக்கிறார்கள். 1976-இல் நடந்த Number of strikes and lockouts, Number of workers involved, Number of mandays lost என்று முறையே ஒப்பிட்டுக் காட்டி இருக்கிறார்கள். அதிலே 1976ஆம் ஆண்டு Number of strikes and lockouts 207, 1977 ஆம் ஆண்டு 298 Number of workers involved

*772-887ம் பக்கங்களில் இணைப்புகள் ii, iii, iv ஆக அச்சிடப் பெற்றுள்ளது.

[திரு. துரைமுருகன்]

[1978 மார்ச் 9]

in 1976 : 80,759 : in 1977 : 1,81,366 ; Number of Mandays
lost in 1976 : 10,00,507; in 1977 26,16,963.

என்று இப்படி ஸ்டிரைக்குகளும், லாக் அவுட்டுகளும் அதிகமாக
1976ஆம் ஆண்டை விட 1977 ஆம் ஆண்டு அதிகரித்திருக்கிறது.

ஆனால் அமைச்சரவர்கள் தற்காப்பாக ஒரு வாதத்தை எடுத்து
வைக்கலாம். 1976ஆம் ஆண்டு கூட எம்ர்ஜன்சி இருந்தது,
ஆகையால் ஸ்டிரைக் செய்வதற்கு தொழிலாளிகள் பயந்தார்கள்,
காலம் பொன் போன்றது, கடமை கண் போன்றது என்ற
உணர்வு இருந்தது—என்று சொல்லலாம். ஆனால், 1977ஆம்
ஆண்டு அதற்காக இவ்வளவு அதிகமாக அவைகளுடைய எண்
ணிக்கை உயர்ந்திருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஏன் உயர்ந்
தது என்று கருதுகிறேன் என்று சொன்னால் இந்த சர்க்கார்
தொழிலாளர் பிரச்சினையை அணுகுகிற முறை சரியல்ல என்ப
தற்கு இது ஓர் முதற்கண் எடுத்துக் காட்டாகும்.

எந்த தொழிலாளர்கள் பிரச்சினை ஆனாலும் சரி, அது எலக்ட்ரீ
சிட்டி போர்டு பிரச்சினையாக இருந்தாலும் சரி, பல்லவன்
போக்குவரத்துப் பிரச்சினையானாலும் சரி, பாடியிலே தொழி
லாளர்கள் பிரச்சினை ஆனாலும் சரி, ஆவடித் தொழிலாளர்
பிரச்சினையானாலும் சரி, இந்த அரசு உடனடியாக பரிகாரத்தைக்
காண வேண்டும் என்பதிலே அதிகசிரத்தை எடுத்துக்கொள்ளாமல்
கொஞ்சம் மெத்தனமாக இருந்து அவற்றை டாட்ஜ் செய்து
காலத்தை விரயம் ஆக்குகிறது.

ஆகையால் இந்த நேரத்தில் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு
கிறேன். எந்த ஒரு தொழிற்சாலையிலும் எந்த ஒரு பிரச்சினை
ஏற்பட்டாலும் நிர்வாகத்துக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் தகராறு
ஏற்பட்டு அரசினுடைய தலையீடு வருமானால் அப்பொழுது மிக
அதிகமான அளவில் காலதாமதம் ஆகின்றது.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்கிறேன். ஒரு தொழிற்
சாலையில் நிர்வாகத்திற்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே
தகராறு ஏற்பட்டு கமிஷனர் முன்னால் தீர்வுக்குப்போகிறார்கள்
என்று வைத்துக்கொள்வோம். முதலாளிகள் என்ன செய்வார்
கள். 12-ம் தேதி என்று போட்டிருந்தால், 12 ஆம் தேதி வர
முடியாது, அன்று டெல்லியில் டைரக்டர்ஸ் மீட்டிங் இருக்கிறது,
போஸ்ட்போன் செய்யவேண்டும் என்று சொல்வார்கள், ஒத்தி
வைக்கப்படுகிறது. 24-ம் தேதி என்று சொல்வார். 24-ம் தேதி
போனால் அடுத்த மாதம் 6ஆம் தேதி. 6ஆம் தேதி போனால்
அடுத்த மாதம் 30ஆம் தேதி. ஆக இப்படி போய்க்கொண்டே
இருக்கும். கடைசியில் இரண்டு நாட்களில் கமிஷனர் வர
மாட்டார்கள். ஆக, கிட்டத்தட்ட இரண்டு மணி நேரத்தில்

1978 மார்ச் 9] [திரு. துரைமுருகன்]

முடிக்கவேண்டிய பிரச்னைக்கு ஆறு மாதங்கள் விரயமாக்கப் படுகிறது. ஆகவே தொழிற்சாலைகள் மூடிக் கிடக்கின்றன. வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள் அப்படியே தொடர்ந் திருக்கிறார்கள் என்ற நிலைதான் இருக்கிறது.

ஆகவே நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம் ஒரு தொழிலாளர் பிரச்னை அரசாங்கப் பரிசீலனைக்கு வருமானால், தீர்வுக்கு வருமானால், இவ்வளவு நாட்களுக்குள்ளாக அந்தப் பிரச்னை தீர்க்கப்படவேண்டும் என்று ஒரு வரையறையை ஏற் படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அப்போதுதான் தொழிலாளர்கள் பிரச்னைகள் வேகமாகத் தீரும்.

இன்னொன்றையும் நான் இதோடு இணைத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு தொழிற்சங்கப் பிரச்னை கடைசி யில் கமிஷனருக்கு முன்னால் இருந்து அரசுக்கு வருகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். தொழிற்சங்க வாதிடிகள் கோர்ட்டுக்கு போகவேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். ஆனால் லேபர் செக ரட்டரி அல்லது அரசாங்கம் முடியாது என்று சொல்லிவிட்டால் அதன் தலைவிதி முடிந்துபோய்விடுகிறது. அரசு நினைத்தால் தான் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்றிருக்கிறது. அதை மாற்றி தொழிற்சங்கம் நினைக்குமானால் அல்லது தொழிற்சங்கம் விரும்பினால் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம் என்ற முறையில் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

இன்னொன்று, தொழிலாளர் பிரச்னையைப் பொறுத்தவரை யில், குறிப்பாக இன்று ராணிப்பேட்டை தொகுதி ஒரு தொழில் நகரமாக மாறிக்கொண்டு வருகிறது. அதோடு ஒட்டிய சில பிரச்னைகளைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஈ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தில் சேர்ந்திருக்கிற ஒரு தொழிலாளி, சென்னையில் இருக்கிற தொழிலாளி, ஈ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தின்கீழ் அந்த மருத்துவ மனைக்குச் சென்று தங்கி சிகிச்சை பெறுகிறான். அவரது மனைவிக்கு உடல் நலம் சரியில்லையென்றால் அவர்களும் அந்த மருத்துவமனைக்குச் சென்று தங்கி சிகிச்சை பெறுகிறார். ஆனால் அவர்கள் காசு கட்டத் தேவை இல்லை.

ஆனால் அதேமாதிரி ஒரு தொழிலாளி, ஈ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தில் சேர்ந்திருக்கிற ஒரு தொழிலாளி, வேலூர், காட்பாடி, ராணிப் பேட்டை பகுதிகளில் உள்ள தொழிலாளிகள்—அல்லது ஈ.ஐ.டி. பாரியில் வேலை செய்கிற ஒரு தொழிலாளி அங்குள்ள ஸ்கடர் மெமோரியல் ஆஸ்பத்திரியில் சென்று சிகிச்சை பெறுகிறான். அங்கு தங்கி சிகிச்சை பெற்றால் காசு இல்லை. ஆனால் அவரது மனைவி அந்த ஆஸ்பத்திரியில் தங்கி சிகிச்சை பெற்றால் காசு கொடுக்கவேண்டும். ஆக, சென்னையில் உள்ள ஈ.எஸ்.ஐ. திட்டத்

[திரு. துரைமுருகன்]

[1978 மார்ச் 9]

தில் சேர்ந்துள்ள தொழிலாளர்களுக்கு கணவனும் மனைவியும் அந்த மருத்துவ மனையில் தங்கி சிகிச்சை பெற்றால் காசு இல்லை, ஆனால் ராணிப்பேட்டையில் உள்ள ஸ்கடர் மெமோரியல் ஆஸ்பத்திரியில் தங்கி சிகிச்சை பெறும் ஒரு ஈ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தில் சேர்ந்திருக்கும் ஒரு தொழிலாளியின் மனைவிக்கு காசு கொடுக்க வேண்டுமென்ற நிலை இருக்கிறது. சென்னையில் இருப்பதைப் போன்ற சலுகைகள் ஒருசிலயிடங்களில்தான் இருக்கிறது. ஆகவே அந்தச் சலுகைகளை தமிழ்நாட்டிலுள்ள எல்லாயிடங்களிலும் உள்ளவர்களுக்கும் அளிக்கத்தக்க வகையில், இப்போது இருக்கக் கூடிய வித்தியாசத்தைப் போக்கும் விதத்தில் சட்டதிட்டங்களை மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, நான் ஒரு வெட்டுத்தீர்மானம் கொடுத்துள்ளேன் ராணிப்பேட்டை ஒரு தொழில் நகரமாகிறது. அங்கு ஈ.ஐ.டி.பாரி இருக்கிறது, டானர்ஸ் இருக்கின்றன, ஸிப்காட் வந்திருக்கிறது. ஆகவே அங்கு ஒரு ஈ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரி கட்ட வேண்டும் என்று வெட்டுத் தீர்மானம் கொடுத்திருக்கிறேன். அதை விட்டு விட்டு அங்கு ஒரு ஈ.எஸ்.ஐ. டிஸ்பென்ஸரி வைப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். டிஸ்பென்ஸரி வைத்தால் என்னவது? போய் மருந்து வாங்கிக்கொள்ளலாம். ஆனால் தங்கி சிகிச்சை பெறமுடியாது. ஸிப்காட்-க்கு என்று ஒரு தனி டிஸ்பென்ஸரி வைத்திருக்கிறார்கள்.

The Government have also extended the Employee's State Insurance Scheme to five villages in Vanapadi, Nafasingipuram, Manimbattu, Muhundarayapuram and Lalpet in Ranipet area by opening an Employees' State Insurance Dispensary for the benefit of the Employees in the locality என்று சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இந்த டிஸ்பென்ஸரி எங்கே வருகிறது என்று விளக்கமாகப் புரியவில்லை. நான் கேட்பது தொழிலாளர்கள் சென்று தங்கி சிகிச்சை பெற ஒரு ஈ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரியை ராணிப்பேட்டையில் கட்டித் தரவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பூனையைக் கொண்டுவந்து கொடுத்து இதுதான் யானை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே டிஸ்பென்ஸரி என்பதை மாற்றி ராணிப்பேட்டையில் ஒரு ஈ.எஸ்.ஐ. ஆஸ்பத்திரி அமைக்கப்படவேண்டும் என்றும், அதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, முன்பெல்லாம் இன்டஸ்ட்ரியல் ஹௌஸிங் ஸ்கீம் என்று இருந்தது, அதன் மூலம் வீடுகள் கட்டிக் கொண்டு இருந்தார்கள். கிட்டத்தட்ட 25 சதவீதம் மானியம் கிடைத்து வந்தது. அந்தத் திட்டத்தையே இப்போது எடுத்து

1978 மார்ச் 9]

[திரு. துரைமுருகன்]

திருக்கிறீர்கள். ஆகவே மீண்டும் அந்த இன்டஸ்ட்ரியல் ஹௌஸிங் ஸ்கீமை கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காஷ்வல் லேபரேர்ஸ். இவர்களைப் பற்றிச் சொல்லவேண்டுமென்றால், தொழிலாளர் வர்க்கத்தினரிடையே இது ஒரு கொத்தடிமை முறை. இந்த கொத்தடிமை முறை நிச்சயமாக இருக்கக்கூடாது. இராணிப்பேட்டையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். 15, 20 ஆண்டுகளாக அங்கு காஷ்வல் லேபரேர்ஸ்களாக வேலை செய்கிறார்கள், பத்து பதினைந்தாண்டுகளுக்குப் பிறகுதான் அவர்கள் பெர்மனன்ட்டாகிறார்கள்.

(முற்பகல் 10-40)

உடனே ரிட்டயராகி விடுகிறார்கள். பிராவிடன்ட் பண்டும் கொடுக்கப்பட்டு விடுகிறது. ஆனால் நிரந்தரமாக்கப்படுவதில்லை. இப்படி பத்து வருடங்கள், இருபது வருடங்கள் காஷ்வல் லேபராக இருப்பது மட்டுமல்ல, பெர்மனன்டாக வேலை செய்கின்ற தொழிலாளியைவிட அதிகமாக வேலை செய்கிறான், ஆனால் கால் பங்கு தான் ஊதியம் பெறுகிறான், மூன்று ரூபாய் நான்கு ரூபாய் என்று சம்பளம் வாங்குகிறான். ஆண்டுஆண்டு காலமாக வேலை செய்யும் இந்தத் தொழிலாளிக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் கிடையாது. வேறு எந்தவிதமான வசதிகளும் கிடையாது. சுருக்கமாகச் சொன்னால் காஷ்வல் லேபர் என்பவர்கள் கொத்தடிமை போல்தான் நடத்தப்படுகிறார்கள். இதற்கு ஒரு பரிகாரம் செய்ய வேண்டும் அமைச்சர் அவர்கள். ஒவ்வொரு தொழிற்சாலையிலும், காஷ்வல் லேபராக இத்தனை ஆண்டுகளாக வேலைசெய்திருந்தால் அவர்கள் பெர்மனன்ட் செய்ய வேண்டும் என்று சட்டத்தை கொண்டுவரவேண்டும்.

இப்போது சிப்காட்டில் என்ன நடவடிக்கை இருக்கிறது, காஷ்வல் லேபராக எடுத்துக் கொண்டு ஒரு மாதம் முடிவதற்குள் அவர்களைத் துரத்திவிடுகிறார்கள், பின்னால் மீண்டும் வேலைக்கு வைத்துக் கொள்கிறார்கள், இப்படி மாற்றி மாற்றி மியூசிக்கல் சேர் போல் அடிக்கடி மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையை மாற்றி இத்தனை வருடங்களாக காஷ்வல் லேபராக இருக்கின்றவர்கள் பெர்மனன்டாக ஆக்க வேண்டும் என்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்றும் அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று தொழிற்சங்க விவகாரத்தில், தொழிற் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்படுகிறார்கள். இப்படி வேலைநீக்கம் செய்யப்படுகின்றவருக்கு, இதைப்பற்றி பேச்சுவார்த்தை நடத்தி பரிகாரம் கிடைப்பது வரையிலும் சம்பளம் கிடையாது. தொழிற்சங்க தகராறுகளுக்காக நிர்வாகத்தால் வேலை

[திரு. துரைமுருகன்]

[1978 மார்ச் 9]

நீக்கம் செய்யப்பட்டால், இதன் மீது இறுதி முடிவு ஏற்படுவது வரையிலும் முழு சம்பளமும் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏன்? அப்படி இல்லாவிட்டால், நமக்காக பாடுபடுகின்ற நம்முடைய தலைவர் வேலை நீக்கம் செய்யப் படுகிறான். அவனுக்கு சம்பளம் தரப்படவில்லை என்று வரும் போது, அந்த தொழிலாளிகள் எல்லாம் ஸ்டிரைக் செய்ய ஆரம்பிச்சு இருக்கிறார்கள், உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. லா ஆன்ட் ஆர்டர் பிரச்னை வருகிறது. இதனால் சர்க்காருக்கு எத்தனையோ பிரச்னைகள் வருகின்றன. இப்படிப்பட்ட பிரச்னைகளை எல்லாம் தீர்க்கப்பட வேண்டுமானால் நான் முன்னால் குறிப்பிட்டது போல், வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டவர்களுக்கு அதில் பரிகாரம் கிடைப்பது வரையிலும் முழு சம்பளம் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். பாக்டரி ஆக்ட் 1948 வருவதற்கு முன்னால் 20 நாட்களுக்கு ஒரு நாள் லீவ் என்று இருந்தது. ஆனால் இப்போது 240 நாட்கள் வேலை செய்தால் தான் ஸ்டாட்ச்டரி லீவ் என்பதே வருகிறது. 239½ நாட்கள் வேலை செய்தாலும், அந்த சலுகை வராமல் போய் விடுகிறது. இவற்றை மாற்றி முன்னால் இருந்த படியே 20 நாட்களுக்கு ஒரு நாள் லீவ் வழங்குகின்ற முறையை கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிற்சங்கத்தை ஆரம்பிக்கின்ற விஷயத்தில் 7 பேர்கள் சேர்ந்தால் ஒரு தொழிற் சங்கத்தை ஆரம்பித்துவிடலாம். முதலாவது 7 பேர்கள் சேர்ந்து ஒரு சங்கத்தை அமைத்துக் கொண்டு தங்களுக்கு 2 மாதம் போனஸ் வேண்டும் என்று கேட்பது, பின்னால் 7 பேர்கள் சேர்ந்து கொண்டு தங்களுக்கு 3 மாதம் போனஸ் வேண்டும் என்று கேட்பது. இப்படி எத்தனையோ தொழிற் சங்கங்களை ஆரம்பிக்கின்ற நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. போட்டி, பொருமை என்ற முறையில் தொழிற் சங்கங்கள் வளர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே புதுத் தொழிற் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றால் அந்த தொழிற்சாலையில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இருந்தால் தான் ஒரு தொழிற் சங்கத்தை ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் அங்கீகாரம் வழங்கும் என்ற அடிப்படையில் சட்டத்தை மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று முக்கியமானதை சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்டோர் கான்டீன் இவைகளில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுடைய பிரச்னை. இவர்கள் எல்லாம் ஷாப் ஆக்ட் (Shop Act) கீழ் வருகிறார்கள் என்ற அளவில் இவர்களுக்கு பாக்டரி ஆக்டின் கீழ் எந்தவந்தமான சலுகையும் இல்லாமல் போய்விடுகிறது.

1978 மார்ச் 9]

[திரு. துரைமுருகன்]

சு. ஐ. டி. பாரி கம்பெனியை எடுத்துக்கொண்டால், ஸ்டோர் இருக்கிறது. இந்தக் கம்பெனியின் முதலாளி தான் பணம் போட்டு ஸ்டோர் நடத்துகிறார், அதே முதலாளி தான் தொழிற்சாலையையும் நடத்துகிறார். ஆனால் உள்ளே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளிக்கு எல்லா சலுகைகளும் உண்டு. ஆனால் ஸ்டோரில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளிகளுக்கு எந்தவித சலுகையும் கிடையாது. உள்ளே இருக்கின்றவர்களுக்கு பாக்டரி ஆக்ட் படி எல்லா வசதிகளும் கிடைக்கிறது, ஆனால் வெளியே வேலை செய்கின்ற ஸ்டோர், கான்டீன் போன்றவைகளில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளிகளுக்கு இதில் பாதிக்குப் பாதி கூட கிடைப்பதில்லை. எந்தவிதமான சலுகையும் இவர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. அதே நேரத்தில் பாக்டரியில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளிகளுக்கு எல்லா சலுகைகளும் கிடைக்கின்றன. ஒரே முதலாளி தான் தொழிற்சாலையையும் நடத்துகிறார், அதே முதலாளி தான் பணம் போட்டு கான்டீன் அமைத்து 10 தெர்மலாளிகளையும் வேலைக்கு வைத்துக்கொள்கிறார். ஆனால் இவர்களுக்கு எந்த விதமான சலுகையும் கிடையாது.

ராணிப்பேட்டையில் சு.ஐ.டி. பாரி கம்பெனியை எடுத்துக் கொண்டால், அங்குள்ள கான்டீனுக்கு அங்குள்ள ஜி.எம். தான் தலைவர், இதில் இருந்த செக்டரி ராஜிநாமா செய்துவிட்டார், போர்டு ஆப் டைரக்டர்ஸ் எல்லாம் ராஜிநாமா செய்துவிட்டார்கள். ஆனால் இப்போதும் கோபுரட்டீவ் முறையில் நடப்பதாக சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். இப்படி செக்டரிட்டரியும் இல்லாமல் போர்டும் இல்லாமல் எப்படி கூட்டுறவு முறையில் நடந்து கொண்டிருக்க முடியும்? ஆகவே, இந்த நிலைமையை மாற்றி இதை இன்டஸ்ட்ரியல் கான்டீனாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எண்ணூர் சு.ஐ.டி. பாரியை எடுத்துக்கொண்டால் 500 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இரண்டரை லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து கான்டீன் நடத்துகிறார்கள். பத்து பைசா இட்லி ஏழு பைசாவுக்கு கொடுக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு திரு எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பாக்டரி ஆக்ட் 46-வது பிரிவின் கீழ் 250 பேர்களுக்கு மேல் தொழிலாளர்கள் இருந்தால் அங்கே கான்டீன் வைக்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. எனவே, கான்டீன் தொழிலாளர்களை பாக்டரி தொழிலாளர்களாக மாற்ற வேண்டுமென்றால், அதிலே தொழில் தகராறு ஏற்பட்டு விடும். இதற்கு அரசு ஆதரவு கொடுக்கும்.

திரு. துரை முருகன் : மெத்த நன்றி. அப்படி ஒரு பிரச்சனை வந்திருக்கிறது. ராணிப்பேட்டை கான்டீன் தொழிலாளர்கள் நேராக இது சம்பந்தமாக கோர்ட்டுக்குப் போய் இருக்கிறார்கள், ஸ்டோர் தொழிலாளர்கள் இன்ஸ்பெக்டர் ஆப் லேபரிடம்

[திரு. துரைமுருகன்] , [1978 மார்ச் 9]

கொண்டுபோய், அது இப்போது லேபர் கமிஷனருக்கு வந்திருக்கிறது. இதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ராணிபேட்டைக்கு ஒரு தனி லேபர் ஆபீசர் தேவை. முன்பு அங்கே ஈ. ஐ. டி. பாரி கம்பெனி மட்டும்தான் இருந்தது. இப்போது சிப்காட், டானிங், இன்னும் பீடித் தொழிலாளர்கள் போன்றவை எல்லாம் சேர்ந்த நகரமாக அது வளர்ந்திருக்கிறது. இப்போது லேபர் ஆபீசர் ஒரு நாளைக்கு திருவள்ளூர்மலை, திருப்பத்தூர் என்று போக்கடியை ஒரு நிலைமையிருப்பதால், ராணிபேட்டைக்கு மட்டும் தனி லேபர் ஆபீசர் போட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போல், ஈ. எஸ். ஐ. லோகல் ஆஸ்பத்திரி போதிய எண்ணிக்கை குறைவாக இருக்கிறது என்று எடுத்து விட்டார்கள். அதை மீண்டும் ராணிபேட்டையில் ஏற்படுத்தித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த பீடித் தொழிலாளர்கள் பிரச்னை பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு வாராந்தர விடுமுறைக்கும் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை விடுத்திருக்கிறார்கள். அதையும் நிறைவேற்றிக் தர வேண்டும். அதே போல் அவர்களுக்கு சுகாதாரமான முறையில் வீடு கட்டப்படும் திட்டத்தையும் இந்த அரசு அமுல்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. இந்த பீடி சுற்றும் தொழிலாளர்கள் வீடுகளிலே பீடி சுற்றுவதை அமைச்சர் அவர்கள், இந்த அரசு மறு பரிசீலனை செய்யவேண்டும். ஏனென்று கேட்டால், பாக்கடரியில் சுற்றும்போது ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் வேலை செய்து விட்டு வீடு திரும்புவான். ஆனால், இப்படி வீட்டிற்கு கொண்டு போவதால், மற்ற வேலைகளை கவனித்துவிட்டு, சுமமா இருந்து விடுகிறார்கள். இது தவிர வீட்டின் சுகாதாரமும் செட்டு போய் விடுகிறது. எனவே, இந்தத் திட்டத்தையும் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்கள் பிரச்னை. அவர்கள் நாள் பூராவும் நாற்றத்திலேயே உழைக்கிறார்கள். (மணியடிக்கப்பட்டது) ஆகவே, அவர்களுக்கு வேண்டிய வாசனை சோப்புகள், எண்ணை, துணிமணிகள் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, கடைசியாக இந்த குடிநீர் வாரியத்ததைப் பற்றி மட்டும் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 9]

[திரு. துரைமுருகன்]

தற்போது, ராணிப்பேட்டை, ஆற்காடு ஆகிய நகரங்களுக்கு ஒரே திட்டத்தின்கீழ் தண்ணீர் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஒரே கிணற்றிலிருந்து எடுக்கப்படும் தண்ணீரில் ராணிப்பேட்டைக்கு 45 சதவீதமும், ஆற்காட்டிற்கு 55 சத வீதமும் என்று தண்ணீர் எடுக்கப்பட்டு விநியோகிக்கப்படுகிறது. ஆனால், இப்போது ஆற்காட்டிற்கு என்று ஒரு தனி ஸ்கீம் போடப்பட்டுள்ளது. அது ஆமை வேகத்தில் நகருகிறது. அதை சற்று வேகமாக முடுக்கவிட வேண்டும். இப்படி இந்தத் தண்ணீரை இரண்டு இடங்களுக்குக் கொண்டு போவதால், ராணிப்பேட்டையில் ஒரு குடம் தண்ணீர் எடுப்பதற்காக அங்குள்ள தாய்மார்கள் வடுகின்ற கண்ணீரை அந்தக் குடத்தை நிரப்பிவிடும் போலிருக்கிறது. ஆகவே, இந்த ஆற்காடு திட்டத்தை வேகமாகச் செய்து, ராணிப்பேட்டைக்கு இந்தத் திட்டத்தை தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது குடிநீர் வாரியத்தில் I-4-1978-லிருந்து ஜி.எல்.ஆர். (G.L.R.) ஓ.எச்.டி., டோன்றவைகளை மெயின் டெயின் பண்ணும் ஸ்கீமை எடுத்துக் கொள்ள இருப்பதாக அறிகிறேன். ஆது பிசுவும் ஆபத்தானது. இப்போது இந்த ஜி.எல்.ஆர்., ஓ.எச்.டி. டோன்றவைகளை டெல்லாம் அங்குள்ள டஞ்சாயத்துக்களை மெயின் டெயின் செய்துகொண்டு வருகிறது. அதை இவர்கள் எடுத்துக்கொண்டால், அங்கே ஒரு சின்ன ரிப்பேர் என்று சொன்னால், அதை மாற்றுவதற்கு அவர்கள் ஏ.இ., ஜே.இ. இன்னும் அதற்கு மேலுள்ள அதிகாரிகளைப் பார்ப்பதற்கு சென்னைக்கு வந்து போவதற்கு 10 நாட்கள் ஆகிவிடும். அதற்குள் இன்னொரு சாமான் கெட்டுவிடும். ஆகவே அங்கேயே மெயின் டெயின் செய்ய தயவுசெய்து ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த போர் வெல் போடுவது என்பதே ஒரு பெரிய போராக இருக்கிறது. இதை குடிநீர் வாரியத்திலே போடுவதாக இருந்தால் 80,000 ரூபாய் ஆகிறது. பஞ்சாயத்தாக இருந்தால் 30,000 ரூபாய் ஆகிறது. ஆகவே, இந்த ஸ்கீமை பஞ்சாயத்திற்கே தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்தை இரண்டாகப் பிரிப்பது நல்லது. இதிலே ஒன்று உப்புத் தண்ணீர், பாறைப் பகுதிகளில் தண்ணீர் எடுப்பது. மற்றொன்று நல்ல தண்ணீர் பகுதியிலே இருந்து தண்ணீர் வழங்குவது. இதிலே முதலாவது அதாவது உப்புத் தண்ணீர், பாறைப் பகுதிகளில் தண்ணீர் எடுக்கும் திட்டத்தை வேண்டுமானால் இந்த குடிநீர் வாரியமே எடுத்துக் கொள்ளப்படும் நல்லது. இதை முடித்துவிட்டு, பிறகு நல்ல தண்ணீர் திட்டத்தை துவக்குவது என்றால், “ஜயர் வரும் வரை அமாவாசை காத்திருக்க”

[திரு. துரைமுருகன்]

[1978 மார்ச் 9]

குமா?'' என்று சொல்வதுபோல், காலதாமதமாகும். எனவே, இந்தத் திட்டத்தைப் பஞ்சாயத்துக்களே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களே நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு விட்டு விடுங்கள். உப்புத் தண்ணீர் பாறை போன்ற பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் வழங்கும் திட்டத்தை, இங்கே மேலும் ஆழப்படுத்தக்கூடிய விரிவான திட்டத்தை குடிநீர் வாரியம் எடுத்துக்கொள்ளட்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : (மீண்டும் மணியடித்து) தயவு செய்து இதோடு முடித்துக் கொள்ளுங்கள்.

(முற்பகல் 10.50)

திரு. பொ. சிகாமணி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் மற்றும் வேலை வாய்ப்புத் துறை மானியக் கோரிக்கை மீது ஒருசில நல்ல கருத்துக்களைப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏழாண்டுக் கால திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியிலும் அதையொட்டிய 17 மாத கால குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியிலும் ஏற்பட்ட தொழிலாளரின் குறைகளும், கதவடைப்புகளும் வேலை நிறுத்தங்களும் இந்த 9 மாத புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் நிவர்த்தி செய்யப்பட்டன என்பது தெளிவான ஒன்றாகும். ஏனெனில் இன்று மூடிக்கிடக்கும் தொழிற்சாலை ஒன்று கூட இல்லை என்பதில் இந்த அரசு இந்த நேரத்தில் பெருமைப்படுகிறது. இந்தத் தொழில் அமைதியானது புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் ஏற்பட்டதற்காக மாண்புமிகு முதல்வர் புரட்சித் தலைவரையும் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரையும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

உதாரணத்திற்கு ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த 1975-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 25-ம் தேதி அன்று அனது தொகுதியிலுள்ள மெட்ராஸ் ரப்பர் பாக்கடரி தொழிற்சாலையை சார்ந்த தொழிலாளர்கள் கோரிக்கை வைத்தார்கள். அப்போது இருந்த தி.மு.க. அரசிலும், அதன் பிற்கு இருந்த குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியிலும் அவர்கள் கோரிக்கை தீர்க்கப்படவில்லை. ஆனால் புரட்சித் தலைவர் பதவியேற்ற ஒரு மாத காலத்திற்குள்ளாகவே நமது தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சியால் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட்டு மெட்ராஸ் ரப்பர் பாக்கடரி தொழிலாளர்கள் அரியர்ஸ் பணமாக ரூ. 1,400 ஒவ்வொருவரும் பெற்றார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொழிலாளர் நலம் காணும் புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி என்று கூறக் கொள்வதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

1978 மார்ச் 9] [திரு. பொ. சிகாமணி]

மேலும், இதே ரப்பர் பாக்டரி தொழிலாளர்கள் 1977ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 2-ம் தேதி அன்று நிர்வாகத்தின்மீது கோரிக்கைகளை வைத்து வேலை நிறுத்தம் செய்தார்கள். அந்த நேரத்தில் நம்முடைய அரசு மூன்றில் ஒரு பங்கு, தொழிலாளர்களுக்குச் சலுகை வாங்கித் தந்து ஒரு புதிய சகாப்தத்தை உருவாக்கித் தந்திருக்கிறது என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

என்னுடைய பகுதியைச் சேர்ந்த ராயல் என் பீல்டு தொழிற்சாலையில் 1977 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 10 ஆம் தேதி அன்று தொழிலாளர்கள் போராட்டத்திலே ஈடுபட்டார்கள். இந்த அரசின் பெருமுயற்சியால் ஏறத்தாழ 10,000 தொழிலாளர் குடும்பங்களை வாழ வைத்திருக்கிறது. அதற்காக எனது தொகுதி வாழ் மக்கள் சார்பாக நன்றியையும் மகிழ்ச்சியையும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களுக்கும் சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரிடம் ஒரு வேண்டுகோளை வைக்க விரும்புகிறேன். ஊதிய உயர்வு சம்பந்தமாக நிர்வாகத்திற்கும் லேபர் வெல்பேர் ஆபீசுக்கும் இடையே ஒரு அண்டர்ஸ்டாண்டிங் இருப்பதாகப் புகார் இருந்து வருகிறது. இதைத் தவிர்க்க லேபர் ஆபீசரை அரசாங்க ஊழியராக ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கோரிக்கையை வைக்கிறேன். இதனால் இந்த அரசாங்கத்திற்கு எந்த வித செலவினமும் இல்லை. நிர்வாகம் கொடுக்கும் பணத்தை அரசாங்கம் பெற்று அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுக்குமாறு செய்ய வேண்டும். இதை உடனே நமது மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் கவனிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

வீட்டு வசதித் திட்டம் — தொழிலாளர்களுக்கான மலிவு வாடகை வீட்டு வசதித் திட்டம் தீட்டியிருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன். தொழிலாளர் நிரம்பி இருக்கும் எனது தொகுதியில் விரைவில் அதனை நடத்தித் தரும்படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதேபோன்று பொருளாதாரத்தில் மெலிந்த பிரிவினருக்கான திட்டங்கள், நடுத்தர வருவாய்த் தொகுதியினருக்கான வீட்டு வசதித் திட்டம் அமைத்திருப்பதைப் பாராட்டுகிறேன்.

மேலும் உலக வங்கி நிதி உதவியுடன் அரும்பாக்கம், வில்லி வாக்கம், கொடுங்கையூர் பகுதிகளில் 13,467 மனைகள் மேம்படுத்தப்பட உள்ளன. இதற்காக 932.88 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது வரவேற்கத்தக்கது.

சிறப்பு அம்சமாக காவலர்களுக்கான வீட்டு வசதித் திட்டத் திற்காக 1978-79ஆம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் பெருமளவுக்கு நிதி ஒதுக்கம் செய்திருப்பதைப் பாராட்டி பெருமைப்படுகிறேன்.

[திரு. பொ. சிகாமணி]

[1978 மார்ச் 9]

கிறேன். 1977-78-ல் இந்தத் திட்டச் செலவினம் 38 லட்சமாக இருந்தது. 1978-79-ல் நிதி ஒதுக்கீடு 90 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதாவது 52 லட்சம் ரூபாய் கூடுதலாக ஒதுக்கியிருப்பது அமைதியைக் காக்கும் காவல் துறையினருக்காக புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியின் சீரிய திட்டம் ஒரு மைல் கல்லாக அமைகிறது.

திருவொற்றியூர் தொகுதியில் மீனவ குடும்பங்கள் வீட்டு வசதி இல்லாமல் அல்லல்படுகிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் அடிக் கடி கடலரிப்பு, புயல் இப்படிப்பட்ட தொல்லைகளால் அந்த மீனவர்கள் அதிக தொல்லைக்கு ஆளாகிறார்கள். இதைப்பற்றி மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். ஆகவே, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் முதலமைச்சரைக் கலந்து மீனவர்களுக்கான வீட்டு வசதித் திட்டத்தை உடனடியாக இங்கு செயல்படுத்த வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அண்ணா நகரிலே வீட்டு மனைகள் காலியாக உள்ளதாக அறிகிறேன். சென்னை நகரிலே வசிப்பவர்களுக்குத்தான் முன்னுரிமை அளிக்கும் நடைமுறை இருக்கிறது. ஆனால் சென்னையிலே வீடுகள் கிடைக்காமல் பலர் கஷ்டப்படுகிறார்கள், ஆகவே, அரசு இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வீட்டு வசதி வாரியத்திலே பிளாட்டுகள் பெரும் அளவிலே கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதையும் அரசாங்கம் விசாரித்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கைத்தறி மானியத்தின்மீது விவாதம் நடைபெற்ற போது நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் பாம்கோலா கொடுத்தார்கள், அதே போன்று வேளாண்மைத் துறை மானிய விவாதம் நடைபெற்ற போது நம்முடைய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் பாலும் கொடுத்தார்கள். அதைப்போலவே நம்முடைய தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வெளி ஊர்களிலிருந்து வருகின்ற சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வீட்டு வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. சி. பழனிமுத்து: மாண்புமிகு சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களுடைய மானியத்தின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்காக நன்றியைக் கூறிக்கொண்டு சிலக்கருத்துக்களைச்

1978 மார்ச் 9] [திரு. சி. பழனிமுத்து]

சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய சேலம் மாவட்டத்திலே சேலம் செளத் இண்டியா கிளாஸ் அன்ட் எனாமல் தொழிற்சாலை கடந்த ஒன்றரை ஆண்டுக் காலமாக மூடப்பட்டுள்ளது. அதைத் திறப்பதற்கு இந்த அரசு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளவில்லை. அதன் காரணமாக அந்தத் தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் வாழ்க்கையிலே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் முதலிலே கலெக்டர் அலுவலகம் முன்பு தீக்குளிப்பதாக இருந்தது. பிறகு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் தலையிட்டு அதைத் திருப்திகரமாக முடித்தும் இன்னும் தொழிற்சாலை திறக்கப்படவில்லை. மீண்டும் அந்தத் தொழிலாளர்கள் சட்டமன்றத்தின் முன்பு வந்து மறியல் செய்வதாக உள்ளார்கள். ஆகவே, அந்தத் தொழிற்சாலையைத் திறப்பதற்கு இந்த அரசு தகுந்த நடவடிக்கையை உடனடியாக எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே உள்ள தொழிற்சங்கங்கள் அனைத்தும் ஒன்றாக இணைந்து தொழிலாளர் நல அமைச்சருக்கும் மற்ற அதிகாரிகளுக்கும் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்கள், ஏழை எளியவர்கள், கடந்த 1977ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 30-ம் நாள் முதல் அவர்கள் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார்கள், அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான சம்பளமும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, வாழ்வதற்கு வழியில்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள், உடனடியாக அரசாங்கம் அதிலே நடவடிக்கை எடுத்து தொழிற்சாலையை திறப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்து வீட்டு வசதித் திட்டத்திலே கிராமங்களுக்கு குடிசை மாற்று வாரியம் என்ற திட்டத்தின் மூலமாக கடந்த ஆண்டுகளில் நிறைவேற்றப்பட்டு வந்தது. இப்போது அரசு வீட்டு வசதி திட்டம் என்ற முறையிலே செயல்படத் தொடங்கியுள்ளது. கடந்த காலங்களிலே கிராம மக்களுக்கு எந்த விதமான திட்டமும் தீட்டப்படவில்லை. அங்கே உள்ள மக்கள் எல்லாம் நலிந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். வீட்டு வசதிகள் இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள், விவசாயக் கூலியாக இருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இப்போது அவர்களுக்கு வீடு கட்ட வசதிசெய்வதற்காக கூட்டுறவு நிறுவனங்கள் மூலமாக ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. சேலம் மாவட்டத்தில் ஆத்தூர் வட்டத்திலே கூட்டுறவு சங்கத்தின் மூலமாக 5 ஆயிரம் ரூபாய் கடன் கொடுக்க விண்ணப்பம் எல்லாம் கொடுத்துள்ளார்கள், அந்த விண்ணப்பங்களைப் பரிசீலனை செய்து ஏழை எளியவர்கள் வீடுகளைக் கட்டிக்கொள்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும்...

திரு. சி. ஆறுமுகம் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார், அரசு அதிகாரிகளை சிலர் பொதுமக்கள் என்ற பெயரிலே தாக்குவதாகச் செய்தி வந்திருக்கிறது. அதைப்பற்றி.....

[1978 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அது பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் அல்ல. உட்காருங்கள்.

திரு. சி. பழனிமுத்து : கிராம மக்கள் வீடுகட்டிக் கொள்வதற்கு வசதியாக நில ஆர்ஜிதம்செய்து ஒரே இடத்தில் வீடுகட்டிக் கொடுத்தால் பயனுள்ளதாக இருக்கும். 900 சதுர அடி இருந்து, ல்தான் வீடு கட்டுவதற்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள்.

(முற்பகல் 11-00)

அதுபோல் இல்லாமல் கிராமங்களில் நில ஆர்ஜிதம் செய்து வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தி, சேலம் மாவட்டத்திலே கடந்த ஆண்டில் குடி தண்ணீர் இல்லாமல் அவதிப்பட்டார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் தண்ணீர் இல்லாமல் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டார்கள் அதைப்போல சேலம் மாவட்டத்தில் அதிகக் கஷ்டப்பட்டார்கள். இப்பொழுது குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலம் தண்ணீர் இல்லாத ஊர்களுக்கு முதல் சலுகை என்றும், உப்புத் தண்ணீராக இருந்தால் இரண்டாவது சலுகை என்றும் சொல்கிறார்கள். உப்புத் தண்ணீராக இருந்தாலும் அதை நல்ல தண்ணீர் என்று சொல்லி பல கிராமங்களில் தண்ணீர் கொடுக்க வசதியில்லாமல் செய்யப்படுகிறது. இதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். கிராமத் தொழிலாளர்களுக்கும், சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கும், தச்சத் தொழிலாளர்களுக்கும் இலவசமாக வீடு கட்டிக்கொடுக்க உத்தரவாதம் அளிக்கப்பட வேண்டும். துப்பரவுத் தொழிலாளர்களுக்கும் இலவசமாக வீடு கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது பஞ்சாயத்துக்களிலே கேட்கின்ற ஜி.எல்.ஆர்., ஓ.எச்.டி., அதாவது தரை மட்ட நீர், ஓவர் ஹெட் டாங்க் ஆகியவைகளைச் செயல்படுத்த வகை செய்ய வேண்டும்.

விவசாயக் கூலிகளுக்கு கூலி மிகவும் குறைவாக இருப்பதால் அவர்களுக்கு நல்ல மருத்துவ வசதி செய்து தர வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, பேரூராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சிகளுக்கும் இதுபோன்ற நிறைய வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுத்தால் ஊராட்சிகளுக்கு நிறைய வருமானம் கிடைக்கும். அதனால் பேரூராட்சிகளின் நிதிநிலைமை திருப்திகரமாக இருக்கும், அதனால்

1978 மார்ச் 9]

[திரு. சி. பழனிமுத்து]

முன்னேற்றம் செய்யப்படும். ஆகவே, விவசாயக் கூலிகளுக்குக் கிராமங்களில் அதிக வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க இந்த அரசு நிதி ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த வாய்ப்பை அளித்த துணைத் தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன்.

திரு. தி. சு. நல்லதம்பி : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் சார. துணைத் தலைவரவர்களே, என்னுடைய பூங்கா நகர் தொகுதியிலுள்ள ஜி.எச். என்று சொல்லப்படும் மருத்துவமனையில் ஒரு பட்டடமான சூழ்நிலை இருப்பதாகவும், வெளியாட்கள்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் என்றால் அசெம்பிளியில் ஏதாவது விதிமுறைக்கு மாறாக நடந்தால் அதைப்பற்றி இருக்க வேண்டும். இதுபற்றிச் சொல்வது என்றால் அட்ஜர்ன்மெண்ட்மோஷன் அல்லது கால் அட் டென்ஷன் எழுதித் கொடுங்கள்.

திரு. இரா. காளியப்பன் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் தொழிலாளர் நல மானியக் கோரிக்கையை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருப்பதை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்துப் பேசுகின்ற வாய்ப்பினைக் கொடுத்தமைக்காக இந்த மன்றத்திற்கு முதற்கண் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில் உள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்காக, நமது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவரவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு தனியாக டெப்டி கமிஷனரை நியமித்து அவர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகள் வழங்கப்படுகின்றனவோ அவைகளை எல்லாம் சேலம் ஏர்க்காட்டிலுள்ள தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அங்குள்ள ஆதிவாசிகளும், பழங்குடியினரும் தோட்ட முதலாளிகளால் மிகவும் நசுக்கப்படுகிறார்கள். பலமுறை அவர்கள் எனக்கும், இந்தச் சட்டமன்றத்திற்கும் அவர்களுடைய குறைகளை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவைகளை உடனடியாக எடுத்து ஆவண செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசைத் தாழ்மையுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தாற்போல், காட்டிலாக்காவில் தொழிலாளர்களாகப் பணிபுரிகின்ற மலைவாசி மக்கள் சந்தன மரங்களையும், அதில் அடர்ந்துள்ள முட்செடிகளையும் வெட்டி பாடுபடுகின்றனர். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நல்ல ஊதியத்தைக் கொடுக்க காட்டிலாக்கா அதிகாரிகள் ஏற்கனவே மறுத்திருக்கிறார்கள். அவை

[திரு. இரா. காளியப்பன்]

[1978 மார்ச் 9]

களை நல்ல முறையில் கவனித்து அவர்கள் செய்கின்ற வேலைக்குத் தக்கவாறு ஊதியம் கொடுக்க இந்த அரசு மிகவும் நல்ல முறையில் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், சுகாதாரத்தைப் பற்றிப் பேசுகின்றபொழுது ஆதிவாசிகள் வசிக்கின்ற பிரதேசம் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கிறது. அங்கு அவர்களுக்கு நல்ல சுகாதார வசதிகளோ மற்ற வசதிகளோ கிடைக்கவில்லை. ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சவரத் தொழிலாளி அல்லது சலவைத் தொழிலாளி குடியேறுவது இல்லை. ஆகவே, அரசாங்கம் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்குத் தக்க மானியம் கொடுத்து அரசாங்கமே அவர்களுக்கு அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களைப் போல ஊதியம் கொடுத்து, 300, 400 ஜனத் தொகை கொண்ட கிராமங்களுக்கு ஒரு சலவைத் தொழிலாளியையும், ஒரு சவரத் தொழிலாளியையும் அமர்த்த வேண்டும் என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், 5,000 பேர்கள், 4,000 பேர்கள் வசிக்கின்ற, ஆதிவாசிகள், பழங்குடிகள் வசிக்கின்ற இடத்தில் ஒரு ஹாஸ்பிடல் கூடக் கிடையாது. ஆகவே, அவர்கள் உடல் நலம் இல்லாமல் இருக்கும்பொழுது கட்டிலில் தூக்கிக் கொண்டு, பிணத்தைத் தூக்கிக் கொண்டு வருவதைப் போல நகர்ப்புறங்களுக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையைப் போக்க மலைப்புறங்களின் சுகாதார வசதிக்காக மருத்துவ வசதி செய்து கொண்டு அவர்கள் பயன் பெறும் வகையில் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, காட்டிலாக்காவில் ஏலம் விடப்படும் இடங்களைக் காண்ட்ராக்டர்கள் எடுத்துக் கொண்டு பல தொழிலாளர்களை வைத்துக் கொண்டு, பக்கத்திலுள்ள பாரஸ்டிகளுக்கு அழைத்து வருகிறார்கள். ஆகவே, தொழிலாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து சங்கம் என்று நிறுவிக் கொண்டால் ஏலம் விறும்பொழுது அவர்களுக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், சேர்வராயன் மலைப் பகுதியில் வசிக்கக் கூடிய தொழிலாளர்கள் நிலப் பிரபுக்களுக்காக மூட்டைகளைச் சுமந்து கூலிகளாக வாழ்கிறார்கள். ஆனால், நிர்ணயிக்கப்பட்ட படி அவர்களுக்குக் கூலி கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, நிர்ணயிக்கப்பட்டபடி கூலி கொடுக்கிறார்களா, இல்லையா என்பதைத்தனி அதிகாரி நியமித்து கவனிக்க அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியான ஏர்க்காட்டிலே, வாழப்பாடி, பாலூர் என்ற நகராட்சி மன்றம் இருக்கிறது. அங்கு குடிதண்ணீருக்காகப் பல இலட்சம் ரூபாயில் திட்டம் தீட்டப்பட்டு

1978 மார்ச் 9]

[திரு. இரா. காளியப்பன்]

பணம் கொடுக்கப்பட்டு, திட்டம் நிறைவேற்றப்படாததால், குடிநீர் பிரச்சனை தீரவில்லை. ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றி, அங்கு குடிநீர் பிரச்சனையைத் தீர்க்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், மலைவாழ் தொழிலாளர்களுக்கு மருத்துவ வசதியே கிடையாது, நல்ல வீடு கிடையாது. அவர்களுக்கு மருத்துவ வசதியையும் நல்ல வீட்டு வசதியையும், புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி மிகவும் நல்ல முறையில், கவனித்து அளிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், அருவத்து மலையில், 3 கிராமங்கள் தீபிடித்து, 10 ஆண்டுகளாகியும் இன்னும் அக்கிராம மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்து நல்லாழ்வு அளிக்க வேண்டுமென்று பணிவுடன் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஏர்க்காட்டில், தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பாதிக் பட்டு இருக்கிறார்கள், முதலாளிகள் ஒங்கியிருக்கிறார்கள், தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான கூலி கிடைக்கவில்லை. அதாவது, ஒரு தொழிலாளிக்கு ரூ. 5 கூலி என்றால், மாதக் கடைசியில் ரூ. 5-க்குக் கையெழுத்து வாங்கிக் கொண்டு, அந்தப் பாமர மகனிடம் ரூ. 2 ரூ. 2½ தான் கொடுக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் யாராவது, ஏதாவது, கேட்க வந்தால், அவர்களுக்கு நல்ல ஆதரவு கிடைக்கவில்லை. இனிமேலாவது, மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு நல்ல ஆதரவு கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பணிவன்போடு கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

*திரு. சி. கோவிந்தராஜன் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 3 மானியக் கோரிக்கைகளின்மீது பேச வேண்டியிருப்பதால் கொஞ்சம் அவகாசம் வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு வந்தவுடனே ஒரு முக்கியமான கொள்கையை அறிவித்தது. எந்தத் தொழில் தகராறிலும் போலீஸ் தலையிடாது என்ற கொள்கையை அறிவித்தது, அதை அத்தனை பேரும் வரவேற்றோம். ஆனால், இப்பொழுது நடைமுறையில் நடப்பது என்னவென்று சொன்னால், பல்வேறு பிரச்சினைகளில், அது லாக் அவுட்டாக இருந்தாலும் சரி, குளோஷராக இருந்தாலும் சரி, முதலாளிகள் போலிஸைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். வேர் எர்த் மூவிங் கம்பெனியை லாக் அவுட் செய்து குளோஷர்

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

[1978 மார்ச் 9]

பண்ணி, புதிய தொழிலாகக் கொண்டு வரும்போது, போலிஸ் உதவியுடன் கொண்டு வருகிறார்கள். தொழிலாளர்கள் மறியல் செய்யும்போது, கடுமையான வழக்குகளைப் போட்டு ஜாமீனில் செல்வதையும் போலிஸ் ஆட்சேபிப்பதால் ஹைகோர்ட் வரை சென்று; ஜாமீனில் வந்த நிலைமையில் பல தொழிலாளர்கள் வீட்டுக்கே செல்லமுடியாத நிலைமையை நிர்ப்பந்தனை நிலைமையிலிருக்கிறது. அந்த வேர் எர்த் மூலிங் கம்பெனியில் 28.2-ல் கன்சிலியேஷன் நடந்தது, 22 தொழிலாளர்களை வேலையில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தொழிலாளர் நல அதிகாரி சொல்லியும் நிர்வாகம் எடுத்துக் கொள்ள மறுத்திருக்கிறது. அந்தத் தொழிலாளர்கள் அந்த இடத்திற்கோ அவர்கள் வீட்டுக்கோ போகமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது.

அதேமாதிரி, எஸ்.எம். டபிள்யூ. அங்கு வேலைநிறுத்தம் முடிந்தது. ஆனால், 900 பேர்களுக்கு மேலிருக்கிற வழக்குகள் இன்னும் வாபஸ் செய்யப்படவில்லை.

அதே மாதிரி, ஆரோ புட் தொழிற்சாலையில் வழக்குகளை வாபஸ் பெறவில்லை.

டி.சி.சி. இராணிப்பேட்டை தொழிற்சாலையில் வழக்குகளை வாபஸ் பெறவில்லை.

அதே மாதிரி, அருப்புக்கோட்டை, சங்கரன்கோவில் கை நெசவுத் தொழிலாளர்கள்மீது போடப்பட்ட வழக்குகள் வாபஸ் பெறப்படவில்லை.

டி.வி.எஸ். தொழிலாளர்கள் மீது போடப்பட்ட வழக்கு களும் வாபஸ் பெறப்படவில்லை.

அதற்கு அடிப்படையான காரணம், தொழில் தகராறு களில், போலிஸ் முதலாளிகளுக்குச் சாதமாகச் செல்வதுதான். இதனால், வாய்தாக்களுக்குச் செல்லும்போது, அவர்களுக்குப் பணம் செலவாகிறது, லீவுகள் போகின்றன. தப்பித் தவறி, கோர்ட்டுகளில், தண்டனை இல்லையென்று தீர்ப்பு வந்தாலும் கூட, முதலாளிகள் நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள். இதெல்லாம் போலிஸ் தலையீட்டால்தான். சமரசம் ஏற்பட்டும் தொழிலாளர்கள் இவ்வாறு அலைக்கழிக்கப்பட வேண்டுமா?

எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவல்படி, தொழில் தகராறு தீர்ந்துவிட்டாலும் வழக்கை வாபஸ் பெறக்கூடாது என்று அரசு உத்தரவு அனுப்பியிருப்பதாக அறிகிறேன். அப்படி உத்தர விட்டிருந்தால் அது தவறு. அவ்வாறு உத்தரவிட்டிருந்தால் அது போலிசுக்கு மேன்மேலும் அதிகாரம் கொடுப்பதாக, அவர்களைத் தலையிட வைப்பதாக அமையும். போலிஸ் தலையீடு இருக்காது என்று சொல்லும்போது, அரசுத் துறையான மின்சார வாரியத்தில் ஒரு சர்க்குலர் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது.

1978 மார்ச் 9]

[முற்பகல் 11-10]

SUB.—Minutes of the 28th Staff Meeting held on 5th November 1977.

REF.—C.E.G's Secret Memo. No. 1887/L2/1/77-2, dated 24th October 1977.

During the 28th staff meeting held on 5th November 1977, it has been ordered to take action to identify militant section of the employees in each system/circle.

In this connection reference is invited to item 4 of the minutes of discuss on communicated with this office memo. cited above, where in instructions have already been issued during the agitation demanding Festival Advance for Deepaval, that the Superintending Engineers should keep a close watch on suspect officers and staff and intimate Police in advance.

Even though the agitation referred to above is now over, it may however be ensured that a close watch is continued to be kept on the militant section and troublesome employees so that they are identified and a confidential list in respect of such employees is kept for taking appropriate action as deemed necessary.

அங்கேயுள்ள அதிகாரிகள் தொழிலாளர்களையும் இன்ஜினியர்களையும் கண்காணித்து போலிசுக்கு இன்பர்மேஷன் சொல்லக் கூடிய அளவுக்கு இப்படிப்பட்ட ஒரு சர்க்குலர் சொல்கிறது. இது மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களுடைய இலாகாவாக இல்லாவிட்டாலும் தொழிலாளர் என்று வரும் போது அரசினுடைய ஒட்டு மொத்தமான தொள்கையாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலைமை பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் பொழுது கூட இருந்ததா என்பது தெரியவில்லை. இது அரசுக்கும் தெரியுமா என்றும் தெரியவில்லை. தொழிலாளர் பிரச்சினைகளில் போலீஸ் தலையிடு இல்லை என்று சொல்லிவிட்டு, போலிசாருக்கு நீங்கள் தகவல் கொடுக்கிற அளவுக்குப் பொதுத்துறை நிறுவனம் சுற்றறிக்கை அனுப்புவது எப்படி நியாயம் என்பதை நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அதேபோல தொழில் தகராறுகள் விரைவில் தீர்க்கப்படுபடுவதில்லை. காலம் கடத்தப்படுகிறது. முதலாளிகள் சம்பந்தப்பட்ட வரை இந்தக் காலம் கடத்துவதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு தொழிலாளர்களை சோர்வுறச் செய்யக்கூடிய நிலையிருக்கிறது.

இன்னொரு விஷயம். மைனாரிட்டி சங்கங்களோடு அரசு அதிகாரிகள், 12 (3) செட்டில்மென்ட் செய்யப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அறிக்கையிலேயே அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

[1978 மார்ச் 9]

பிட்டிருக்கிறார்கள். லட்சுமி மிஷின் டீல்ஸ் ஒர்க்ஷாப்பில் 10 சங்கங்களில் 7 சங்கங்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். மீதியுள்ள வேலை நிறுத்தத்தில் கலந்து கொள்ளாத 3 சங்கங்களோடு செக்ஷன் 12 (3)-ல் ஒப்பந்தம் முடிக்கப்பட்டது. அதனுடைய விளைவு அந்த 7 சங்கங்களைப் கட்டுப்படுத்தாத காரணத்தால், மறுபடியும் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது. அதே போல வடலூரில் உள்ள சேஷசாயி பேப்பர் மில்லிலும், விக்கிரம சிங்கபுரம் இன்ஜினிரிங் தொழிற்சாலை ஆகியவைகளிலே இப்படிப்பட்ட நிலைமை ஏற்படுகிறது. நான் என்ன சொல்கிறேன் என்றால் அந்த முதலாளிகள் தாங்கள் ஒப்பந்தம் செய்து கொள்ள விரும்பும் சங்கங்கள் பெருவாரியான தொழிலாளர்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் சங்கங்கள் என்று கருதினால் அவர்கள் செக்ஷன் 18 (1)-ல் செட்டில்மென்ட் செய்து கொள்ளட்டுமே. அதற்காக அரசு லேபர் இலாகா தலையிட்டு எல்லா தொழிலாளர்களையும் இதிலே கட்டுப்படுத்தக் கூடிய ஒரு சூழ்ச்சியை முதலாளிகள் செய்யும்போது, அதற்கு அரசு உடந்தையாத ஏன் இருக்க வேண்டும்?

இன்னொன்று டிஸ்மிசல் வருகிறது என்று சொன்னால் தனிப்பட்ட தொழிலாளர்களை டிஸ்மிஸ் செய்யும்போது தொழில் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பவேண்டும் என்ற கோரிக்கை நீண்ட நாட்களாக இருக்கின்றது. இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்பூட் ஆக்ட் செக்ஷன் 11 (ஏ) தொழிலாளர்களுக்குப் பயன்படுவதில்லை. ஐ.எல்.ஓ. கோட்பாடு பிரகாரம் தொழிலாளர்கள் மீது கடும் தண்டனை வரும்போது அப்பீலுக்கு அவர்களுக்கு உரிமை வேண்டும் என்று சொல்லித்தான் இந்த 11 (ஏ) திருத்தம் வந்தது. அதைக் கோர்ட்டுக்கு அனுப்பாமல் போனால் இந்தக் குற்றத்திற்கு ஏற்ற தண்டனை என்ன, இந்தக் குற்றத்திற்கு இந்த தண்டனை உண்டா இல்லையா என்பதை கோர்ட்டு நிர்ணயிப்பதற்குப் பதிலாக, அரசே முடிவு சொல்வது போலிருப்பது சரியல்ல. அப்படிப்பட்ட டிஸ்மிசல் கேஸ்கள் அனைத்தும் கோர்ட்டுக்குப்போக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

பொதுத்துறை நிறுவனங்கள், அவை மின்சார வாரியமாக இருந்தாலும், டிரான்ஸ்போர்ட் கழகமாக இருந்தாலும், கோவா பரேடிவ் செக்டாராக இருந்தாலும், தொழிலாளர்கள் விவகாரமாக இருந்தால்—குறிப்பாக மின்சார வாரியம்—தொழில் தகராறுகளாக இருந்தால் லேபர் இலாகாவினர் எடுத்துக் கொள்வதில்லை, எடுத்துக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள், தயங்குகிறார்கள். அது சரியல்ல. அப்படிப்பட்ட நிலைமை இருக்கக்கூடாது என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

தொழிற் சங்கங்களுக்கு அங்கீகாரம் என்பதைப் பொறுத்த வரையில், இந்த அங்கீகாரம் சரியான முறையில் பெருவாரியான சங்கங்களுக்கு வழங்கப்படுவது இல்லை. அதன் காரணமாகத்தான்

1978 மார்ச் 9] [திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

டிபிரேட் யூனியன் ரைவல்லி வருகிறது என்று எல்லோராலும் கருதப்படுகிறது. அதற்கு ஒரு விதியை அரசாங்கம் நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்று கேட்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். நாங்களும் கூறிக்கொண்டு வருகிறோம்.

சீக்ரட் பேலட் மூலமாக மெஜாரிட்டி சங்கங்கள் எது என்று நிர்ணயிக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமை நமது மாநிலத்திலே பொதுத்துறையிலே பாரத் ஹெவி எலெக்டிரிகல்ஸ் நிறுவனம், திருச்சி, இந்துஸ்தான் போட்டோ பிலிம்ஸ், ஊட்டி, ஆகிய இடங்களில் ஏற்பட்டு விட்ட பிறகு நம்முடைய மாநில அரசு இப்படிப்பட்ட கொள்கையை ஏன் கொண்டுவரக்கூடாது?

“ காம்பிரஹென்சீவ் இன்டஸ்ரியல் ரிலேஷன் பில் ”

மத்தியில் வரப்போகிறது என்பதால் அதை ஒட்டிச் செய்வது என்பது சரியல்ல. நேற்று வந்து இருக்கிற செய்தியைப் பார்த்தால், இந்த கூட்டத்தில் அப்படிப்பட்ட பில் இந்தப் பாராளுமன்ற செஷனில் வரப்போவது இல்லை. விண்டர் செஷனில் வருமா என்பதும் சந்தேகமாக இருக்கிறது என்கிற அளவில் மத்திய தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலையில், அரசாங்கம் உத்தரவு போட்டாவது இரகசிய வாக்கெடுப்பு மூலம் தொழிற் சங்க அங்கீகாரத்தை ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மற்றொன்று பல முதலாளிகள் கன்சிலேஷன் என்று சொன்னாலே வருவது கிடையாது. வந்தாலும் ஒத்துப்போவது கிடையாது. வேர் எர்த் மூவிங் கம்பெனி அதற்கு ஒரு உதாரணம். ஆகவே, கமிஷனராக இருந்தாலும் சரி, டிபுடி லேபர் கமிஷனராக இருந்தாலும் சரி, லேபர் ஆபீசராக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் நோட்டீஸ் அனுப்பினால் கட்டாயம் முதலாளிகள் வரவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய அளவிற்கு அவர்களுக்கு ‘ சம்மனிங் பவர்ஸ் ’ கொடுக்க வேண்டும். இன்டஸ்ரியல் டிஸ்பியூட் ஆக்டில் அது எப்படி இருந்தாலும், அரசாங்க உத்தரவு மூலம் இதையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

டி. வி. எஸ். தொழில் தகராறுகள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில், அங்கே அமைதி நிலவுகிறது என்று அமைச்சர் அவர்கள் நேற்று சொன்னார்கள். அமைதி நிலவுவது எந்த அடிப்படையில்? சுடுகாட்டு அமைதியா என்று நேற்றே கேட்டேன். அவர்கள் எடுத்துக் கொண்ட பிரச்சனைகள் திர்க்கப்பட்டு விட்டனவா? அந்தத் தொழிற்சாலையில் 15 பேர் வீட்டுக்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறார்கள். மீதி பேரையும் வீட்டுக்கு அனுப்பும் முறையில் ஆங்கே விசாரணை நடைபெற்று வருகிறது. ஏற்கனவே ஒரு ஒப்பந்தம், ஒரு அக்கார்ட் ஏற்பட்டு இருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தத்தின்படி சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்கள் மீதான குற்றச்

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

[1978 மார்ச் 9]

சாட்டுகளை விசாரித்த பின்னர் மாநில முதலமைச்சரிடம் அந்தப் பிரச்சனையை விட்டு விடுவது என்றும், உடனடியாகத் தேர்தல் நடத்துவது என்றும், அத்துடன் உற்பத்தி ஆவதற்கான இன் சென்டிவ் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களுக்குக்காக ஒரு குழு போடுவது என்றும் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அது என்ன ஆயிற்று? அந்த முடிவுகள் நிறைவேற்றப்பட்டு விட்டனவா? அங்கே எப்படி அமைதி நிலவுகிறது என்பதற்கான காரணங்களை மாநில முதலமைச்சர் அவர்களே. டெல்லியில் நடைபெற்ற மாநில முதல்வர்கள் கூட்டத்தில் கூறியிருக்கிறார்கள். 'இப்படி ஒரு முதலாளி லாக்-அவுட் செய்து விட்டு, குண்டர்களை வைத்துக் கொண்டு அமைதியைக் கெடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். மாநில அரசு தலையிடக்கூடாது, மத்திய அரசின் உதவியைக் கொண்டு சமாளித்துக் கொள்கிறோம்.' என்று அந்த முதலாளி கூறுகிறார் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இங்கே சென்னையில் சர்க்கரை தொழில் நுபுணர்கள் கூட்டத்தில் பேசுகிறபோது, 'இப்படி ஒரு முதலாளி எவ்வளவு நாளைக்கு ரௌடிகளை வைத்துக் கொண்டு நடத்துவது? அதற்காக போலீஸ் பாதுகாப்பு லட்சக்கணக்கில் செலவு செய்து எவ்வளவு நாளைக்குக் கொடுப்பது,' என்றெல்லாம் கூட மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் கேட்டு இருக்கிறார்கள்.

“நாங்கள் வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிட்டு வேலைக்கு வருகிறோம் என்று சொல்லும் தொழிலாளர்களிடம் உறுதிமொழிப் பத்திரம்—அடிமைச் சாசனம் போல்—வாங்கிக்கொண்டது மட்டுமல்ல, அந்த பத்திரத்தை முதலமைச்சர் எதிரில் கையெழுத்திடுகிறோம் என்று சொன்னால் அதை ஒப்புக் கொள்ள முடியாது, எங்கள் எதிரில் தான் போட வேண்டும் என்று சொல்லும் ஒரு முதலாளியை இன்று தான் என்னுடைய வாழ்நாளில் நான் பார்க்கிறேன் என்றும் முதலமைச்சர் அவர்கள் அந்தக் கூட்டத்தில் சொன்னார் அது எல்லாம் என்ன ஆயிற்று? மாநில முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட உறுதி மொழி என்ன ஆயிற்று?

போலீசை வைத்துக் கொண்டு, ரௌடிகளை வைத்துக் கொண்டு கொலை மிரட்டலை செய்து கொண்டு இருக்கிற நேரத்தில் அமைதி நிலவுகிறது என்று சொன்னால், அது எப்படிப்பட்ட அமைதி? 'சுகாட்டு அமைதி' என்று நான் தெரிவிக்கிறேன். இந்தப் பிரச்சனையில் அரசு மீண்டும் தலையிட்டு, டி. வி. எஸ். நிர்வாகம் அளித்த உறுதிமொழிகளை நிறைவேற்றுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இன்று தொழிலாளர்கள் தோற்றதாக நான் கருதவில்லை. ஒரு டி. வி. எஸ். முதலாளியிடத்தில் மாநில அரசே தோற்றதாகத்தான் நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, மீண்டும் தலையிட்டு அதற்கான நடவடிக்கைகளை மாநில அரசு எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவாதமும் வாக்கெடுப்பும்

1978 மார்ச் 9]

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

சிறு தொழில்களிலுள்ள அன் ஆர்கனைஸ்டு ஒர்க்கர்ஸ் சம்பந்தப் பட்ட மட்டில், மினிமம் வேஜஸ் ஆக்டை இம்பிளிமென்ட் செய்கிறபோது அதிகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அது தொழிலாளர் நல அதிகாரியாக இருந்தாலும், சரி, பாக்டரி அதிகாரியாக இருந்தாலும் சரி, மினிமம் வேஜஸ் ஆக்டை சிறந்த முறையில் நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். ஜின்னிங் பாக்டரியில் இந்த நிலைமை கிடையாது. முந்திரித் தொழிலில் ஈடுபட்டு உழைக்கும் தொழிலாளர்களுக்கும் மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட் கிடையாது. கேரளாவில் இருந்து வந்த முதலாளிகள் இந்தத் தொழிலை வைத்து இருக்கிறார்கள், அவர்களை அதிகமாகக் கொடுங்கள் என்று கேட்டால், நாங்கள் கேரளாவிற்கு கொண்டு போய் விடுவோம் என்று சொல்கிறார்கள். இங்கேயிருக்கிற மரங்களை யெல்லாம் பெயர்த்து எடுத்துக் கொண்டு கேரளாவிற்குப் போய் விடமுடியாது. ஆகவே, கேரளாவில் இருக்கும் குறைந்த பட்ச கூலியை இங்கே இருப்பவர்களுக்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்குரிய நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும்.

[முற்பகல் 11-20]

அதே மாதிரி வீரவநல்லூர் கோமதி மில்ஸ், விழுப்புரம் ராஜா இன்டஸ்ட்ரீஸ் இருக்கின்றன. அங்கே மஸ்டர் ரோல் சரியாக வைப்பதில்லை. 300, 400 பேர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். அதிகாரிகள் போனால் அவர்களுக்கு சரியான கணக்கைக் காட்டுவதில்லை. கூலி சரியாகக் கொடுப்பதில்லை. இந்தக் காரணத்தினால் விழுப்புரத்தில் 'லா அண்டு ஆர்டர் பிராபிளம்' ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தி் அதிகாரிகள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் அங்கே சரியான கண்காணிப்பும் கிடையாது. இதையெல்லாம் சரியாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

கடலூரில் ஒரு லேபர் ஆபீசர் இருக்கிறார். அவர் அங்கே விழுப்புரத்தில் இருக்கிற கம்பெனி முதலாளிகளின் காரில் உல்லாசப் பிரயாணம் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி பாக்டரி சொந்தக்காரர்களின் காரை லேபர் ஆபீசர் பயன்படுத்தினால் அவரால் எப்படி தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியும்? எப்படி பாக்டரி சொந்தக்காரர்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்.

விவசாயத் தொழிலாளர்களும் தொழிலாளர் துறையின் கீழ் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு குறைந்த பட்சம் கூலி தஞ்சை மாவட்டத்தைத் தவிர வேறு எந்த மாவட்டத்திலும் நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை. திருநெல்வேலியிலும், அம்பாசமுத்திரத்திலும் ஒரு அரசு பண்ணை இருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கூட குறைந்த பட்ச கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட வில்லை.

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

[1978 மார்ச் 9]

குற்றாலத்தில் ஒரு பழங்கள் உற்பத்தி செய்யும் அரசுப் பண்ணை இருக்கிறது. அங்கே வேலை செய்கின்றவர்களுக்கும் குறைந்த பட்ச சம்பளம் கிடையாது; அவர்களுடைய வேலைக்கும் உத்தரவாதம் கிடையாது. ஆகவே, அரசுத்துறையில் முதலில் இதைக் கறாராக அமுல்படுத்த வேண்டும். மற்ற மாவட்டங்களில் ரெவின்யூ அதிகாரிகள் மூலம் அல்லது போலீஸ் அதிகாரிகள் மூலமாக குறைந்த பட்ச கூலிச் சட்டத்தை அமுல்படுத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மூட்டைத் தூக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு அண்ணு பிறந்த நாளிலே ஒரு அறிவிப்புத் தந்தார்கள். அது இன்னும் செயல்படுத்தப்படவில்லை. ஏனென்றால் அதற்கு ஆட்சேபனை வந்தது என்கிறார்கள். பீடித் தொழிலாளர்களுக்கான சட்டம் இன்னும் சரியாக அமுல்படுத்தப்படவில்லை. 'சன்டே' விடுமுறை கேட்டார்கள்; அது இன்னும் வழங்கப்படவில்லை. பீடித் தொழிலாளர்களுக்கு பிளேப் கொடுக்க மறுத்து முதலாளிகள் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போய் ஸ்டே வாங்கியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை எல்லாம் சீக்கிரமாக முடிவு செய்ய வேண்டும்.

தோல் பதனிடும் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்த பட்ச கூலி இன்னும் நிர்ணயம் செய்யவில்லை. திண்டுக்கல் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையில் மூன்றாண்டுகள் ஆகியும் குறைந்த பட்ச கூலி கிடையாது. தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் தான் இங்கு அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இது அந்நியச் செலாவணி ஈட்டக்கூடிய தொழில் அதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்தப்படியாக பீடி, சுருட்டு தொழிலாளர்களுக்கும் பல்வேறு இடங்களில் இன்னும் குறைந்தபட்ச கூலி கிடையாது. தமிழ்நாட்டில் இந்த சட்டத்தை சரியாக அமுல்படுத்தவில்லை. இந்தத் தொழிலில் நிறைய கஷ்டம் இருக்கிறது. பீடித் தொழிலாளர்கள் காசநோய் போன்ற நோய்களுக்கு ஆளாகிறார்கள். அவர்கள் நலனை அக்கரையோடு கவனிக்க வேண்டும்.

நவமணி பத்திரிகை மூடப்பட்டிருக்கிறது. மூடப்பட்ட பிறகு ஒரு லட்சம் ரூபாய்க்குமேல் அரசுக்கு வந்திருக்கிறது. மூடப்பட்ட அந்த நிறுவனத்திலிருந்து வரக்கூடிய வருவாயை எப்படி பங்கிடுவது என்பதற்கு வழிமுறைகளை வகுத்துக் கொண்டு பிரையாரிட்டி அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டும். முதலில் அரசாங்க லோன், அதன்பிறகு பி.எஃப்.இப்படி வருகிறது. 10 மாதங்களுக்கு மேலாகியும் தொழிலாளர்களுக்கு சம்பளம் கிடைக்கவில்லை. அவர்களுக்கு பிரையாரிட்டி கொடுத்து அவர்களுக்குச் சேர வேண்டிய சம்பளத்தைக் கொடுக்க முதலில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காதி போர்டில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்த பட்சம் சம்பளம் கொடுப்பதுபற்றி சிந்திக்க வேண்டும்.

1978 மார்ச் 9] [திரு. சி. கோவிந்தராஜன்]

அடுத்தபடியாக, 'கான்ட்ராக்ட் லேபர் அட்வைசரி போர்டு' இருக்கிறது. அதற்கு தனியாக சட்டதிட்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த போர்டு சட்டத்தை ரெகுலேட் செய்வதற்குத்தான் இருக்கிறதே தவிர தொழிலாளர் நலனில் அக்கறை காட்டுவதாக இல்லை. அதில் சி.ஐ.டி.யூ. பிரதிநிதி கிடையாது.

அடுத்ததாக 'வெய்ட்ஸ் அண்டு மெஷர்ஸ்' டிப்பார்ட்மென்ட் இருக்கிறது. அரசாங்கம் தயார் செய்யும் அரசாங்க முத்திரைப் போட்ட எடை கற்களை பயன்படுத்துவது கிடையாது. கடைகளில் சோதனைக்காக அதிகாரிகள் போகும்போது மட்டும் அதைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். மற்ற நேரங்களில் அதை மறைத்து வைத்து விடுகிறார்கள். அதையெல்லாம் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் சரியாக கண்காணிக்க வேண்டும்.

இ.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனைகள் இருக்கின்றன. அங்கே மருந்து கிடையாது. லேடி டாக்டர்கள் கிடையாது. கட்டட வசதி கிடையாது. வீரவநல்லூர் கோமதி மில் தொழிலாளர்களுக்கு இந்தத் திட்டம் செயல்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. அங்கும் இ.எஸ்.ஐ. திட்டத்தை விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஈயத்தைப் பயன்படுத்தும் தொழிற்சாலைகளிலுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு சிலிகாஸிஸ் என்ற வியாதி வருவதாகவும் இந்த வியாதி குறித்து மருத்துவ நிபுணர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து அதைத் தடுக்கும் முறைகளைக் கண்டு பிடிக்க முயற்சிக்கிறார்கள் என்றும் அமைச்சரின் அறிக்கையில் கூறப்பட்டுள்ளது. அதேபோல் குளோரின் போன்றவைகளை பயன்படுத்துகின்ற தொழிற்சாலைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்கள் இருதயம், சுவாசக்குழல் பாதிக்கப்பட்டு விரைவிலே நோய் வாய்க்கு ஆளாகிறார்கள். இது குறித்தும் மருத்துவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிப்பட்டத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு தனி அலவன்ஸ் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

பல்லாவரம் நகரசபைக்கு—தாம்பரம் என்று நினைக்கிறேன். குடிதண்ணீர் பிரச்சனையைத் தீர்க்க பாலாறு தண்ணீர் கொண்டு வரப்படும் என்று சொல்லி, தெருக்களில் பைப் எல்லாம் போட்டார்கள். டாப்களும் தெருக்களில் போடப்பட்டுள்ளன. டாங்க் கூட கட்டி விட்டார்கள். ஆனால் பாலாற்றிலிருந்து மெயின் பைப் போடாமல் 5 ஆண்டு காலமாக இருக்கிறது. இந்தக் குறையை விரைவிலே போக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக வீடு கட்டும் திட்டம் இருக்கிறது. ரூ. 4,200-க்கு குறைவாகவும் 4,200 முதல் 8,000 ரூபாய் வருமான முள்ளவர்களுக்கு என்றும் அதற்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு என்றும் இரண்டு மூன்று குருப்பளாக வருமான அடிப்படையில் பிரித்திருக்கிறார்கள். முதலிலே குறைந்த வருமானக்காரர்களுக்காவது உடனடியாக இந்த ஸ்கீமை செயல்படுத்த வேண்டும்.

[திரு. சி. கோவிந்தராஜன்] [1978 மார்ச் 9]

சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு இன்னும் வீடு கட்டிக் கொடுக்கவில்லை. பல்வேறு இடங்களில் வீடு கட்டப்படாமல் இருக்கிறது. குறிப்பாக நெல்லிக்குப்பம் சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களுக்கு இன்னும் வீடு கட்டிக் கொடுக்கவில்லை. ஏற்கனவே மூங்கில் துறைப்பட்டு சர்க்கரை ஆலைத் தொழிலாளர்களின் வீடுகள் வெள்ளத்தினால் அடித்துச் செல்லப்பட்டன. அவர்களுக்கு உடனடியாக வீடுகளைக் கட்டித் தரவேண்டும்.

திருவான்மியூரில் வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள். வீடு கட்டி இரண்டு மாதம் தான் ஆகிறது. அதற்குள்ளாகவே 'கிராக்' ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்கு குடிதண்ணீர் வசதி கிடையாது.

அடுத்ததாக ஸ்லம் அபிவிருத்தி என்று சொல்லப்படுகிறது. முதலில் அங்கே குடிசை கட்டி, அக்குடிசைகளிலே வாழ்கின்ற மக்களுக்கு குடிநீர் வசதி இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்குக் குடிநீர் வசதி செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்வதோடு அவர்கள் அந்த குடிசைகளைக் கட்டியிருக்கும் இடங்களை சொந்தமாக வாங்கி கொள்வதற்கு அரசு முதல் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் இந்த சமயத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒரு விஷயம். தொழிற்சங்கத்தில் அரசியல் தலையீடு பற்றி அதிகமாகப் பேசப்படுகிறது. சென்னையில் ஹோட்டல் நிர்வாகங்களில் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்திருக்கிற முக்கிய நபர் ஒருவர் எங்களுடைய சங்கம்தான் இருக்கவேண்டுமென்று பல விதமான வன்முறைக் காரியங்களிலே ஈடுபட்டுக்கொண்டு வருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. காஞ்சி ஹோட்டலைத் திறக்கும் போதுகூட அவர் அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தொழிற்சங்கம் தான் ஹோட்டல் தொழிலில் இருக்கவேண்டும் என்று பேசி இருக்கிறார். அவர்தான் இன்று பல்வேறு பிரச்சினைகளில் தலையிட்டுக்கொண்டு வருகிறார்.

அடுத்து என்.ஜி.ஜி.ஓ. பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். அத்துமீறிய செயல்களை ஆளும் கட்சி ஏவி விட்டிருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். அவர்களுடைய உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படவேண்டும் என்று தங்கள் மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். "காஞ்சி" ஹோட்டல் திறக்கும்போது பேசியவரின் தலையீடுதான் இன்றைக்குக் கூட இருப்பதாக செய்தி வந்திருக்கிறது. அலுவலகத்திற்கு வராத சிப்பந்திகளை பலவந்தமாக பயமுறுத்தி இழுத்து வருகின்ற நிலை இருப்பதாக செய்தி வந்திருக்கிறது. என்.ஜி.ஜி.ஓ. பிரச்சினையை தொழிற்சங்கப் பிரச்சினையாகக் கருதி கௌரவம் பார்க்காமல் சமூகமான முறையில் தீர்ப்பதற்கு வழி காணவேண்டுமென்று கேட்டு, இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 9]

திரு. ர. ச. தங்கவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களுக்கு தொழிலாளர் நல மானியத்தில் பேச வாய்ப்பளித்ததற்கு நன்றி கூறி தொடருகிறேன்.

வால்பாறை தொகுதியைச் சேர்ந்தவன் நான். 1977-ம் ஆண்டு முதல் 1978 ஆம் ஆண்டு வரை கிட்டத்தட்ட ஒரு ஆண்டுகாலமாக 12 மில்கள் மூடிக் கிடந்ததை திறந்து 17 ஆயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்புக்கள் கொடுக்கப்பட்டது. கோவை மாவட்டம் வால்பாறையில் காடம்பாறை மத்திய அரசின் உதவியால் மின் உற்பத்தி நிலையம் சுமார் 5 கோடி ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்து பயின்றது என்று கைவிடப்பட்ட மின் உற்பத்தியை மீண்டும் புரட்சித் தலைவரின் முயற்சியால் சுமார் 73 கோடி ரூபாய் செலவில் தொடங்க இருக்கிறது. சுமார் பத்தாயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்புக்கள் கிடைக்கும் வகையிலும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு மனைக்கு கடனாகவும் மானியமாகவும் கொடுத்துள்ளது.

இதுவரை அங்கு பெண்கள் பிரசவ லீவு நாட்களில் ஊதியம் பெற சட்டத்தில் வழி வகை செய்யப்பட்டது புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சியில் தான். ரூபாய் 13 லட்சம் செலவில் குடி தண்ணீர் திட்டமொன்றை வால்பாறைக்கு ஏற்படுத்தி உதவி புரிந்ததோடு மட்டுமல்லாமல் பலவகைகளிலும் இந்த அரசு உதவி புரிந்து வருகிறது.

வால்பாறை முழுவதும் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வாழும் பகுதி. இவர்களால் ஆண்டுதோறும் நமது அரசுக்கு கோடிக் கணக்கான பணம் சம்பாதித்துத் தரப்படுகிறது. இதுவரையிலும் எந்த அரசும் இத்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மீது கருணை காட்டவில்லை. எங்களது புரட்சித் தலைவரது ஆட்சியிலாவது அவர்களது வாழ்க்கைத்தரம் உயர பின்வரும் சலுகைகளைச் செய்து தர வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை.]

விமானம் மூலமாக மருந்து, தேயிலை தோட்டங்களுக்குத்தெளிப்பதை உடனடியாக நிறுத்தி தொழிலாளர்களை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வால்பாறையில் சுமார் 60 ஆயிரத்துக்கு மேல் ஜனத்தொகை. படித்தவர்களும் படிக்க முடியாமல் வேலையில்லாதவர்களும் நிறைய பேர் எவ்வித வேலையும் இன்றி சும்மா இருந்து கஷ்டப்படுகிறார்கள். தேயிலைத் தோட்டத்தைத் தவிர எந்த வேலைக்கும் போக முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவர் அல்லது இருவர் சம்பாதித்து 5 அல்லது 6 பேர்களைக்

[திரு. ர. ச. தங்கவேல்]

[1978 மார்ச் 9]

காப்பாற்றி அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவர்களைப் படிக்க வைக்கிறார்கள். எனவே அரசு தரப்பில் தொழிற்சாலைகளை நிறுவவேண்டும்.

இங்கு மூங்கில், முருங்கை, தண்ணீர் போன்ற மூலப்பொருள்கள் கிடைப்பதாலும் மற்ற வசதிகள் இருப்பதாலும் அங்கு காகிதத் தொழிற்சாலை கட்டித் தரவேண்டும்.

எஸ்டேட்டுகளில் ஆபீஸ் வேலைக்கு ஆட்கள் எடுக்கும்போது தொழிலாளர்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களையே எடுக்கவேண்டும். சம்பந்தம் இல்லாதவர்களை எடுக்கிறார்கள். இதைத் தவிர்க்கவேண்டும். ஒரு ஏக்கருக்கு 1-3/4 ஆட்கள் வீதம் எடுக்க வேண்டும் என்று அரசு ஆணையுள்ளது. அப்படிச் செய்யாமல் முதலாளிகள் தங்களுடைய இஷ்டத்திற்கு எடுக்கிறார்கள். இதையும் அரசு கண்டித்து 1 ஏக்கருக்கு 2 ஆட்களாக எடுக்க உத்திரவு இடவேண்டும்.

ஆண்டுதோறும் தேவையான அளவுக்கு தோட்டத் தொழிலாளர்கள் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களையே தோட்டங்களுக்குப் பதிவு செய்ய வேண்டும். கடிகாரத் தொழிற்சாலையையும், இங்கு பல பாகங்களிலிருந்து கம்பளி கொண்டு வரப்படுவதால் கம்பளி தொழிற்சாலையும் அமைக்க வேண்டும். பலதர பயனுள்ள தொழிற் கூடங்கள் அமைத்து 25 ஆயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்புக்கள் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 11-30).

அங்குள்ள குடியிருப்புகளுக்கு மின் இணைப்பு செய்து தர வேண்டுமென்று அரசு ஆணை உள்ளது. கடன் 50 சதவிகிதம், 25 சதவிகிதம் மானியம், 25 சதவிகிதம் முதலாளிகள் கொடுக்க வேண்டும் என்று அரசு ஆணை உள்ளது. ஆனால் இதுவரை அது செய்து தரப்படவில்லை. எனவே அங்குள்ள குடியிருப்புகளுக்கு உடனடியாக மின் இணைப்பு செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது). பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. மு. அம்பிகாபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் சாமர்த்தியம் உள்ளவர்கள். கிடு கிடு என்று பேசுங்கள். நிதானமாகப் பேசுவதற்கு டைம் கிடையாது.

திரு. மு. அம்பிகாபதி : நான் சில முக்கியமான விஷயங்களைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சர் அவர்களின் அறிக்கை விவரமாக இருக்கிறது. போதி மரத்தடியில் இருக்கக்

1978 மார்ச் 9]

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

கூடிய அமைதி இருப்பதாக அதில் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் தொழில் துறையில் மட்டுமல்ல, என்.ஜி.ஓ.க்கள் போராட்டம், கால்நடை ஆய்வாளர்கள் போராட்டம் இப்படி சில போராட்டங்கள் நடக்கின்றன. போராட்டங்களைப் பற்றி அதிகாரிகளிடையிலும், ஆத்திரப்படவும் தேவையில்லை. ஏனென்றால் தமிழகத்தில் இது இருக்கும், இருக்கவேண்டும். இது இந்தியாவிலுள்ள சூன்மிகு. இது உள்ளூர் நடவடிக்கையில் உண்டாகியுள்ள எக்ஸ்ட்ரிக்ஸ் சர்வீஸ்.

அடிக்கடி போராட்டங்கள் இங்கே உருவாகின்றன. எனவே போராட்டத்தைக் கண்டு அதிர்ச்சியடையவோ அல்லது ஆத்திரப்படவோ அல்லது அவற்றை ஒடுக்குவதற்கு தொண்டர் படையைப் போகச் சொல்லவோ அவசியமில்லை என்று கூறிக்கொள்கிறேன். பொதுவாகச் சொல்கிறேன்.

இன்றைக்கு குறிப்பாக தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கக்கூடிய அறிக்கையில் எல்லா ஆலைகளும் திறக்கப்பட்டு விட்டதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும், அந்த அறிக்கையில் ஒரு ஆலை சுத்தம் செய்யப்படுகிறது, இன்னொரு ஆலை நவீனப்படுத்தப் படுகிறது என்றெல்லாம் கூறப்பட்டுள்ளது.

தோழர் கார்ல் மார்க்ஸ் அவர்கள் 1848-ல் குறிப்பிட்டுள்ள படி, வொர்க்கிங் க்ளாஸ் இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று, கருத்தால் உழைக்கிறவர்கள், மற்றொன்று, கரத்தால் உழைக்கிறவர்கள். கருத்தால் உழைக்கிறவர்களின் போராட்டம் இன்று வெளியே நடந்து கொண்டிருக்கிறது. என். ஜி. ஓ.க்கள் போராட்டம். கரத்தால் உழைக்கிறவர்கள் போராட்டங்கள் இன்று பலயிடங்களில் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக, இது இன்டஸ்ட்ரியல் டிஸ்ப்யூட்ஸ் ஆக்டின் கீழ் வராது என்றாலும் என். ஜி. ஓ.க்கள் தொழிலாளர்கள் தான் என்பது எங்கள் நிலை.

எனவே, இன்று பல்வேறு இடங்களில் தொழில் அமைதியின்மை நிலவுகிறது என்பதே சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். சென்னை அருகாமையில் இருக்கக்கூடிய டி.ஐ. சைக்கிள்ஸ், அதில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை என்ன? பேசி தீர்க்கப்படவில்லை. அங்கே தொழிலாளர்களை நிர்வாகத்தினரின் ஆட்கள் தாக்கி காயப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தொழிலாளர்கள் நிர்வாகத்தால் தாக்கப்பட்டு முதல் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. தேவநாதன் என்ற நிர்வாகத்தின் ஆள் தொழிலாளியைத் தாக்கியிருக்கிறார். சைதாப்பேட்டை கோர்ட்டில் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதேபோல் பல உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும்.

இப்போது பாடியில் அமைதி நிலவுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது, அங்கே பலர் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். பலர் அங்கே கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். டி.வி.எஸ்.

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1978 மார்ச் 9]

குருப்பைச் சேர்ந்த சுந்தரம்-கிளேட்டன், ப்ரேக்ஸ் இந்தியா, லூக்காஸ்—டி. வி. எஸ். போன்ற நிறுவனங்களில் தொழிலாளர்கள் மீது பழிவாங்குகிற போக்கு மேலோங்கி நிற்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோவிந்தராசன் அவர்கள் சொன்னது போல், இந்த முதலாளிகள் அரசாங்கத்தை தோற்கடிக்க வேண்டும் என்கிற நிலையை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக அண்மைக் காலத்தில் ராயல் என்பீல்ட்-ல் ஆறு மாத காலம் வேலை நிறுத்தம். அதே போல் யூனியன் கார்பைட்-ல் 100 நாட்கள் வேலை நிறுத்தம். எம். ஆர். எப்.-ல் 55 நாட்கள் வேலை நிறுத்தம். டி. ஜி. சைக்கிள்ஸ்-ல் அது ஜனவரி 11-ம் தேதி மூடப்பட்டு இன்று வரை திறக்கப்படவில்லை. மூடிக்கிடக்கிறதா, திறந்திருக்கிறதா? அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் மிகச் சாதாரணமாக அவர்களுக்கு அனுமதி மறுத்தாலும், மூடுவோம் என்று கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள்.

எங்கள் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய கே. டி. கே. தங்கமணி, எம். ஏ., பார்-அட்-லா, அவர்கள் அதில் ஒரு பகுதியாக தொழிற்சங்கத்தை இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு அபிடின்ட் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். நிர்வாகிகள் சுப்ரீம் கோர்ட் வரை போவார்கள். அவர்களுக்கு அது முடியும். எந்தக் கோர்ட்டுக்குப் போனாலும், உடனடியாக தொழிற்சாலைகளை மூடியவர்கள் திறக்கவில்லை என்றால் ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகு அதை நாங்களே எடுத்து நடத்துவோம் என்று அரசாங்கம் முன்வராத வரை, மூடுவது தவறு என்று அந்த நிர்வாகத்தினரை கைது செய்து உள்ளே தள்ளாதவரையில் தொழிலாளர்கள் பிரச்சினைக்கு எந்த விதமான தீர்வும் காணமுடியாது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பல்வேறு தொழிற்சாலைகளில் பிரச்சினைகள் தீர்க்கப்படாமல் 6 மாதம், 3 மாதம், 100 நாட்கள் என்று கால தாமதப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்படி காலதாமதப்படுத்துவதின் காரணமாக, தொழிலாளர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகளை பின்னுக்குத் தள்ளி, அவர்களை முடமாக்கி ஒடுக்குவதற்கு புதிய தந்திரமாக பல முறைகள் கையாளப்பட்டு வருகின்றன. இந்த அரசாங்கத்திற்கு வேண்டுமென்றால் தொழிலாளி மீது கருணை இருக்கலாம். ஆனால் அவற்றை நடைமுறையில் கொண்டு வந்து செயல்படுத்த முன் வரவேண்டும். இதில் காலதாமதம் கூடாது. இப்படி காலதாமதம் நீண்டு கொண்டே போனால்.....

“Justice delayed is justice denied”

தொழிலாளர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்காமல் போய்விடும். மாண்புமிகு தொழிலாளர் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஆங்கிலம் பிடிக்கும் என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொன்னேன்.

[1978 மார்ச் 9]

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

குறிப்பாக டி.ஐ. சைக்கிள் தொழிற்சாலையை எடுத்துக் கொண்டால் சாத்தப்பட்டுள்ளது. அதிலுள்ள பிரச்சினைகள் பேசி தீர்க்கப்படவில்லை. அதுபோல் பல பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களுடைய பிரச்சினைகளும் பேசித் தீர்க்கப்படவில்லை.

சர்க்கரை தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக் கொண்டால், கோத்தாரி, காட்ரோ, ஆம்பூரா எந்த இடத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும் போராட்டம் வெடிக்கிறது. கால்நடை ஊழியர்களின் பிரச்சினையா போராட்டம் வெடிக்கிறது. மாதவரம் பால்பண்ணை சக ஊழியர்கள் அவர்கள் நேற்றையதினம் தங்களுடைய—போனஸ் பிரச்சினைக்கு தீர்வு காணவேண்டும் என்று பெரிய ஊர்வலம் போயிருக்கிறார்கள். போனஸ் பிரச்சினை தீர்க்கப்பட வேண்டும், வேலை நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும். வேறு பல உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று சென்னைக்கு அருகிலுள்ள மாதவரம் பால் பண்ணை தொழிலாளர்கள் ஊர்வலம் போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ட்யூப் ப்ராடக்ட்ஸ், டி. ஐ. மில்லர்ஸ் இவைகளில் பணிபுரிகின்ற 4,000-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு ல்.டி.எஸ் பணம் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு பத்திரங்கள் தயார் செய்யப்பட்டு வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், டி. ஐ. சைக்கிள்ஸ்-ல் உள்ளவர்களுக்கு இந்த சி. டி. எஸ். பணம் இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை. முடக்கம் செய்யப்பட்ட மூன்று மாத ஊதியம் உடனடியாக திருப்பிக் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருந்தும் இன்னும் கொடுக்கவில்லை. இதன் காரணமாக கடந்த மூன்று மாத காலமாக 2,000-க்கும் மேற்பட்ட குடும்பங்கள் பட்டினியில் கிடந்து வருகின்றன. இவற்றையெல்லாம் இந்த அறிக்கையில் அமைச்சர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டியிருந்தால் மிகச்சிறந்ததாக இருந்திருக்கும்.

இன்றைக்கு, தாரங்கதாரா கெமிக்கல்ஸ் தொழிற்சாலையில் போனஸ் விஷயத்தில் இன்னும் முறையாக ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டு, நடைமுறைக்கு கொண்டுவரப்படவில்லை. அதேபோன்று தான் மதுரை கோட்ஸ் மில்லிலும் போனஸ் பிரச்சினைக்கு முறையாக ஒப்பந்தம் செய்யப்பட்டு செயல்படுத்தவில்லை.

எல். ஐ. சி. ஊழியர்கள் பெற்று வந்த 16 சதவீதம் போனஸ் கொடுப்பது சரியல்ல என்று அவசர காலத்தில் சீட்டம் பிறப்பிக்கப்பட்டது. பின்னால் அது செல்லாது என்று சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு அளித்தது. அதன் பிரகாரம் எல். ஐ. சி. ஊழியர்கள் போனஸ் பெற்றார்கள். அதே தீர்ப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு தமிழகத்தில் நீண்டகாலமாக ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருக்கின்ற மதுரை கோட்ஸ், தாரங்கதாரா போன்ற ஆலை

[திரு. மு. அம்பிகாபதி]

[1978 மார்ச் 9]

களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் கட்டாயமாக போனஸ் கொடுக்க வேண்டும். அரசு உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன். அதைவிட்டு விட்டு அவர்கள் எந்தக் கோர்ட்டுக் குப் போனாலும் விட மாட்டோம், அதை விரட்டி பிடிப்போம் என்று மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் பிரச்சினையில் ஸ்கீரீனிங் கமிட்டி என்று போட்டிருப்பது—அது ஒரு டேஞ்சரான கமிட்டி என்று மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். நல்லது தான். இந்தக் குழுவில் தொழிலாளர்களுக்கு பிரதிநிதித்துவம் கிடையாது. தொழிலாளர்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாது இப்படி அனாதையாக விடப்பட்டிருக்கின்ற இந்த ஸ்கீரீனிங் கமிட்டி உடனடியாக ஒழிக்கப்படும் என்று இதே மன்றத்தில் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கூட்டுறவு சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்கள், போக்குவரத்து சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்கள், பப்ளிக் வொர்க்ஸ் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலாளர்கள் இவர்கள் அரசாங்கத்தின் கீழ் வேலை செய்கின்றவர்கள் என்ற காரணத்திற்காக, இப்படிப்பட்டவர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டால் அது இந்த ஸ்கீரீனிங் கமிட்டிக்கு அனுப்பப்படும் என்ற பெயரில்—அங்கு சலிக்கப்படுகிறது..... அது போக்கப்பட வேண்டும் (மணி அடிக்கப்பட்டது).

மேலும், விட்டு வசதி வாரியத்தில்—ஸ்பிக் என்ற நிறுவனத்தில் சேர்மென் பதவியில் இருப்பவர், அதே நேரத்தில் சூப்பிரடண்டிங் என்ஜினியராக இருப்பவரும் அவரே. சேர்மென்கை இருக்கக்கூடியவரே சூப்பிரண்டிங் என்ஜினியராக இருப்பதாக—கேள்வி. ஏதாவது கட்டிடங்கள் கட்டியிருந்தால் அது சரியாக இருக்கிறதா என்று பரிசீலிக்க வேண்டியவரும் அதே சூப்பிரன்—டண்டிங் என்ஜினியரே என்பது தகவல். இப்படி சேர்மென்கை இருக்கக்கூடியவரை ஒன்றை பரிசீலிக்க வேண்டும் என்று சூப்—பிரண்டிங் என்ஜினியரை கேட்டுக் கொள்கின்ற கடிதமும் ஒரே லெட்டர் பேடித் தான் அனுப்புவதாக தகவல் வருகிறது.

(முற்பகல் 11-40)

எனவே, இரண்டும் இதுபோல் பல இடங்களில் இருக்கிற மாதிரி இங்கும் இருக்கிறது.

திருவான்மியூரில் எல். ஐ. ஜி. எம். ஐ. ஜி. எகனமிக் தரப்பு அதாவது பொருளாதார ரீதியான பகுதி என்று 3 பகுதிகளாக 36,000 ரூபாய் 52,000 ரூபாய் என்ற முறைகளிலே வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. வீடுகளுக்கு ரோடுகள் இல்லை; ஒளி விளக்குகள் இல்லை; பாதுகாக்கப்பட்ட தண்ணீர் வசதியில்லை. அங்கே கட்டப்பட்டிருக்கிற வீடுகள்

1978 மார்ச் 9] [திரு. மு. அம்பிகாபதி]

“ மடார், மடார் ” என்று வெடிக்கிறது என்ற தகவல் இருக்கிறது. எனவே, இந்த நிலைமையையெல்லாம் பரிசீலித்து, தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் அங்கே கட்டப்பட்டிருக்கிற வீடுகள் சிலவற்றைப் பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த அறிக்கையிலே சகலமும் அமைதியாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. போதி மரத்தடியில் இருக்கின்ற அமைதியைப் பார்க்க வேண்டும். “ ஆப்ஜக்டிவ் கன்டிஷன் ” மாறும் போது, “ சப்ஜக்டிவ் பேக்டர் ” மாற்றம் வரும். அதுதான் இன்று இந்த என். ஜி. ஓ. போராட்டம், தொழிலாளர் போராட்டம் என்று பலவிதமான போராட்டங்களாக வெடித்து, அது இன்றைக்கு இந்தியா முழுவதும் இருக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமையிலே, தமிழகத்திற்கும் வந்திருக்கிறது. இந்த என். ஜி. ஓ.-க்களைக் கூப்பிட்டுப் பேச வேண்டும். பக்கத்திலே இருக்கிற டி. எம். எஸ். ஆபிஸிலே பெரிய கலவரம் ஏற்பட்டு, சோடா பாட்டில் வீச்சு நடந்தது போன்ற பல்வேறு தகவல்கள் வருகின்றன; இந்தமாதிரியான பதட்ட நிலை இருக்கிறது. எனவே, அவர்களை அழைத்துப் பேசி, முறையாக இது தீர்க்கப்பட வேண்டும். அவர்களும் தொழிலாளர்கள் என்பதை உணர்ந்து, இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் வேண்டுகோள் விடுத்து முடிக்கிறேன்.

திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முசிறிபுத்தன் :

பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தொழிலாளர் துறை அமைச்சர் அவர்கள் மானியத்தின்மீது பேசுகின்ற வாய்ப்பு பெறுகிறபோது, ஒருதடவை நான் இந்த அமைச்சர் அவர்களைப் பார்க்கிறேன். நான் மாணவனாக இருந்த காலத்தில், 1953-ல் அண்ணா அவர்கள் சிறைக்குச் சென்ற காலத்தில், பொறுப்பாளராக திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி அவர்களை நியமித்தார். அப்போது பெரம்பலூரில் ஒரு கூட்டம் கூட்டப்பட்டது. அந்தக் கூட்டத்திற்கு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி அவர்கள் வந்திருந்தார். அவரோடு நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் விவாதித்தார்கள். அந்த நாளிலிருந்து, இந்த நாள்வரை நான் அவரைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். இடையிலே அவர் ஒரு தலைவரை பின்பற்றினார். எந்த அளவுக்குப் பின்பற்றினார் என்று சொன்னால், அந்தத் தலைவருடைய பிறந்த நாள் விழாவிற்கு நான் போயிருந்தேன். பழைய மேயரும், இன்றைய அமைச்சரும் அங்கே வாக்குவாதம் செய்துகொண்டார்கள். அதிகாலையிலே மாலை கொண்டு வந்தது யார், நீயா, நாளை என்று சண்டைப் போட்டுக் கொண்டு, நீ நாளே முக்கால் மணிக்கு வந்தாய், நான் 5 மணிக்கு வந்தேன் என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு அவ்வளவு பிடிப்போடு அந்தத் தலைவரிடத்தில் பற்று வைத்திருந்தார். ஆனால், நம்பிக்கை மோசம் செய்யப்பட்டு, இரவோடு இரவாக முன் அறிவிப்பில்லாமல் அவர் இருந்த வீட்டை விட்டு வெளியே அனுப்பிய காட்சியை

[1978 மார்ச் 9]

[திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முசிறிபுத்தன்]

எல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். இன்றையதினம் அவரை புரட்சித் தலைவர் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களை நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நம்பிக்கைக்கு வீண் போகாமல் அவர் எப்படி பம்பரமாகப் பணியாற்றுகிறார் என்பதை என்னுடைய சார்பிலும், எல்லா சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் அறிந்திருப்பார்கள். நம்முடைய சகோதரர்கள் காளிமுத்து, குழந்தைவேலு போன்றவர்கள் இளைஞர்கள். எனவே, ஓடி ஆடி பணியாற்றுகிறார்கள். ஆனால் அமைச்சர் இராகவாணந்தம் அவர்கள் எப்படி பணியாற்றுகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தால், அவர்கள் தொகுதிக்குப் போகும் போதும் சரி, அதிகாரிகள் மத்தியிலேயும் சரி மிக ஆர்வத்தோடு அவர் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிற பணியினைத் தன்னை நம்பியிருக்கிற புரட்சித் தலைவர், அவர் நம்பிக்கை வைத்துள்ள புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நம்பிக்கை ஊட்டக்கூடிய வகையிலே இன்றையத் தினம் பணியாற்றிக் கொண்டு வருகிறார்கள்.

குடிசை மாற்று வாரியத்தைப் பற்றியும், வீட்டு வசதி வாரியத்தைப் பற்றியும் சில பிரச்சனைகளைச் சொல்லிவிட்டு, விடை பெறலாம் என்று நம்புகிறேன். குடிசை மாற்று வாரியம் என்பது, எந்த அளவிற்கு குடிசைகளிலே வசிப்பவர்களுக்கு வீடுகள் ஒதுக்கியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். அந்தக் குடிசையிலே இருப்பவர்களை புகைப்படம் எடுத்து, அவர்களுக்கு 50 ரூபாய் தொகையும் தரப்பட்டு, பின்னாலே அந்த வீடுகள் கட்டப்பட்ட பின்னர் அவர்கள் அங்கே வசிப்பதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டார்கள்.

ஆனால் கடந்த காலத்தில் அப்படி இல்லாதவர்களும் அந்தக் கட்டிடங்களிலே, அந்த வீடுகளிலே வசிப்பதற்கு அனுமதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல ; 1972-ல் குடிசையில் வசித்துக் கொண்டிருந்த அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களைப் புகைப்படம் எடுக்க அனுமதிக்காமல் வெளியே பிடித்துத் தள்ளியிருக்கிறார்கள். அப்படி யார் யார் வெளியே பிடித்துத் தள்ளப்பட்டார்கள் என்று பரிசீலித்து, அப்படிப்பட்டவர்கள் அங்கே வசிக்க வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும்.

மாதம் 250 ரூபாய்க்குக் குறைவாக உள்ளவர்கள்தான் குடிசை மாற்று வாரியக் கட்டிடங்களில் வசிக்க வேண்டுமென்ற முறை இருக்கிறது. மாதம் 600 ரூபாய்க்கும் அதிகமான வருமானம் உள்ளவர்கள் கூட அங்கே வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலை இல்லாது யார் யாருக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று பரிசீலித்துப் பார்த்து உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 9]

[திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முசிறிபுத்தன்]

அதுமட்டுமல்ல; இந்தக் குடிசைமாற்று வாரியம் சென்னை நகரில் மட்டுமல்லாது, மாவட்டத் தலைநகரில் மட்டுமல்லாது வட்டத் தலைநகரிலும் அதாவது தாலுகா தலைநகரங்களிலும் பல் வேறு இடங்களில் விஸ்தரிக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல; குடிசையில் கூட வசிக்க முடியாமல் இன்றையதினம் இருந்து கொண்டிருப்பவர்களை பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். காலம் கடந்து வண்டிக்காரனைப் பற்றியும், வண்டிக்காரன் மகனைப் பற்றியும் கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்வேன். அமைச்சர் இராகவாணந்தம் அவர்களையும், புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் கேட்டுக் கொள்வேன்—வண்டிக்காரன், மகன்—அவர்கள் குடிசைகளில் கூட இன்று இல்லை; அவர்கள் பிளாட் பாரங்களில் வசிக்கிறார்கள்; சுண்டல் விற்கிறவர்கள், கொளத்து வேலை செய்கிறவர்கள் சென்னை நகரில் பிளாட் பாரங்களில் வாழ்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு குடியிருப்பு மனை ஏற்படுத்தித் தருவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவல் துறை என்ற அளவில் வீடு கட்டும் திட்டம் இன்றைய தினம் அண்ணை நகரிலும், கே.கே. நகரிலும் பெரிய அளவில் மனைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் என்ன நடக்கிறது என்றால் வருஷத்திற்கு வருஷம் ஒதுக்கப்பட்ட மனைகளுக்காக அதிகமான தொகை தரவேண்டுமென்று அறிக்கைகள் அனுப்பப் படுகின்றன. அதுபோன்ற முறைகள் தவிர்க்கப்பட வேண்டும். நான் இரண்டு மூன்று இடங்களில் வேறு மாநிலங்களில் இருக்கும் சிடி இம்ப்ரூவ்மென்ட் அமைப்புகளையும், ஹவுசிங் போர்டு அமைப்புகளையும் பார்க்க வாய்ப்பு இருந்தது. ஒரு தடவை ஒருவருக்கு ஒதுக்கப்பட்ட வீட்டில் அவர்கள் என்ன தொகை தர வேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறதோ அப்படிச் சொல்லி, டெம்பரரி பொசஷன் சர்ட்டிபிகேட் தருகிறார்கள். அதன் பிறகு மீண்டும் அந்தத் தொகையைப் பற்றியோ மற்றப் பிரச்சினைகளைப் பற்றியோ வீட்டு வசதி வாரியம் அணுகுவதில்லை. அது போன்ற முறைகளை இங்கும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும்.

குடிசையில் இருப்பவர்கள் மட்டுமல்லாமல், கீழ்த் தட்டில் இருப்பவர்கள் மட்டுமல்லாமல், நடுத்தர தட்டில் இருப்பவர்களுக்கும் மாவட்டத்தோறும் தலைநகரிலும் மட்டுமல்லாது, தொகுதி தலைநகரிலும் குறைந்த வரடகையில் வீடுகளைக் கட்டித் தரவேண்டும். அவ்வாறு அந்தத் தொகுதி தலைநகரில் கட்டப்படும் வீடுகளில் தொகுதி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தங்க, அலுவலகம் வைத்துக்கொள்ள ஒரு இடத்தை அந்தந்தத் தொகுதியில் வீட்டு வசதி வாரியம் ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[1978 மார்ச் 9]

[திரு. பி. கோதண்டராமன் என்கிற முசிறிபுத்தன்]

சென்னை நகரில் ஜர்னலிஸ்ட்ஸ்—பத்திரிகைத் துறையைச், சார்ந்தவர்கள் பல்வேறு இடங்களில் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடுகள் ஒதுக்கியிருந்தாலும் ஸ்கார்ட்ட்டாக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பெங்களூரிலும், டில்லியிலும், ஹரியானாவிலும் தனியாக ஜர்னலிஸ்ட்ஸ் காலனி என்று ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பத்திரிகைத் துறையைச் சார்ந்தவர்களைப் பார்க்கவேண்டுமென்று சொன்னால் ஜர்னலிஸ்ட்ஸ் காலனிக் குப் போனால் பார்க்கலாம். சென்னை நகரில், மையமாக, இருதயம் போன்ற இடத்தில் ஜர்னலிஸ்ட்ஸ் காலனியை ஏற்படுத்தி பத்திரிகையாளர்கள், எழுத்தாளர்களுக்கு தனியாக இடத்தை ஒதுக்கி குறைந்த வடிகையில் வீடுகளைத் தரவேண்டும்.

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு சென்னையில் அறை இருக்கிறது. நீங்கள் பார்க்கலாம்—என்னைப் போன்று வெளியூரில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைப் பார்க்க வருகிறார்கள். குடும்பத்தில் இருந்து யாராவது வந்து பார்க்க வேண்டுமென்றால் கூட ஏதோ ஸ்பெஷல் தரிசைம் பார்ப்பது போல் பார்க்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்—வீட்டு வசதி வாரியத்தின் சார்பில் தனியாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு என்று வீடுகளை ஒதுக்கி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களுக்கு வீடுகளை ஒதுக்க வேண்டும். நாங்கள் மக்கள் நம்பிக்கையை இழந்துவிட்டால் அதற்குப் பிறகு தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறவர்களுக்கு ஒதுக்கலாம். அந்த வகையில் வீட்டு வசதி வாரியம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு வீடுகளை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பல்வேறு கால கட்டங்களில் இந்தப் பிரச்சினையில் ஏழை மக்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த வேண்டுமென்று அவர்களோடு தன்னை இணைத்துக் கொண்டவர்கள். அதேபோன்று காவல் துறை கான்ஸ்டபிள் மகனாகப் பிறந்தவர் இந்தத் துறையின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் அமைச்சர் அவர்கள்.

(முற்பகல் 11-50)

அவரை நான் கேட்டுக்கொள்வேன். காவல் துறையினர் வீடு கட்டுவதற்காக 30 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது இப்போது 90 லட்சம் ரூபாயாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. காவல் துறையினரின் வீடுகளைப் புதுப்பிக்கவோ அல்லது அவர்களுக்காக புது வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதிலோ காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இன்னும் அதிகமான தொகையை ஒதுக்கி கட்டப்படுகிற வீடுகளை நேரடியாக வீட்டு வசதி வாரியமே கட்டிக் கொடுக்கக்கூடிய வகையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு விடைபெறுகிறேன், வணக்கம்.

1978 மார்ச் 9]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ். தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அவையில் வைத்திருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தனது அறிக்கையிலே பல்வேறு சாதனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகள் எல்லாம் மகிழ்ச்சி தரக்கூடிய காரியங்கள்தான், நான் அவைகளை வரவேற்கிறேன். அதோடு கூட தொழிலாளர் களுக்காக மத்திய அரசு எந்த அளவிற்கு சட்டங்களைத் திருத்தியமைத்திருக்கிறது என்பதையும் தொழிலாளர்கள் ஏற்கெனவே பெற்று வந்த போனஸை இழந்து இருந்தார்கள். நெருக்கடி காலத்திலே, மத்திய அரசு அதற்காக சட்டத்தைத் திருத்தியமைத்ததன் வாயிலாக இப்போது முன்பு அவர்கள் பெற்று வந்த குறைந்த பட்ச போனஸ் 8 1/33 சதவீதம் பெறவேண்டுமென்ற முறையிலே கொண்டு வந்திருக்கிறது, அப்படிச் செய்த மத்திய அரசாங்கத்தைப்பற்றி இதிலே அவர்கள் ஒரு வார்த்தை கூறியிருந்தால் இன்னும் மகிழ்ச்சிகரமாக இருக்கும். அதோடு கூட கட்டாய சேமிப்புப் பணத்தை, நெருக்கடி கால நிலையில் வைத்திருந்த பணத்தை, திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கம் ஆணையிட்டு இருப்பதையும் இதிலே அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்க வேண்டும். இந்த அரசாங்கம் அப்படி அந்தச் சுட்டிக்காட்டத் தவறிவிட்டது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மத்திய அரசாங்கம் இப்படிச் சட்டத்தைத் திருத்தியமைத்தும் கூட பல்வேறு தொழில் நிறுவனங்களில் கட்டாய சேமிப்புப் பணம் இன்னும் தொழிலாளர்களுக்குத் திருப்பிக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதன்மீது இந்த அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பதிலுரையில் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதன்மீது இதுவரையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்றாலும் இனி மேலாவது எத்தனை தொழில் நிறுவனங்கள் கட்டாய சேமிப்புப் பணத்தைக் கொடுக்காமல் இருக்கிறது என்பதைப் பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இங்கே அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கைகளை, குறிப்புகளைப் பார்க்கிறபோது 1976 ஆம் ஆண்டிற்கும் 1977 ஆம் ஆண்டிற்கும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஏற்பட்ட லாக்அவுட்கள், இழக்கப்பட்ட மேன்டேஸ் லாஸ் எவ்வளவு என்று பார்த்தால் 1976 ஆம் ஆண்டிலே 207 லாக்அவுட்டுகளும், 1977 ஆம் ஆண்டு 208 லாக்அவுட்டுகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னால் லாக்அவுட்கள் இந்த அரசின் ஆட்சிக் காலத்தில் அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் அண்மையிலே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை அவர்கள் விளக்கக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 9]

இதற்கு பல்வேறு செட்டில்மெண்ட்களை அவர்களே முன் நின்று நடத்தியிருக்கிறார்கள், மகிழ்ச்சி தான், இருந்தாலும் கடந்த ஆண்டு ஏன் லாக் அவுட்டுகள் அதிகமாக ஏற்பட்டன என்பதை விளக்கும் கடமை அரசுக்கு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1977 ஆம் ஆண்டிலே கூட இந்த ஆட்சி 6 மாதம் நடைபெற்றிருக்கிறது என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். அடுத்து மேன்டேஸ் லாஸ் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் 1976 ஆம் ஆண்டு 10 லட்சமாக இருந்தது, 1977 ஆம் ஆண்டு 26 லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஒருவேளை பல்வேறு செட்டில்மெண்ட்களை இந்த அரசு முன்னின்று ஏற்படுத்தியிருந்தாலும்கூட, ஏன் கடந்த ஆண்டு மேன்டேஸ் லாஸ் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது, அதை விளக்க அவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதன் மூலம் தொழிலாளர் நலன் அதிகமாக பாதுகாக்கப்படவில்லை என்ற கவலையை நான் இங்கே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பல்வேறு தமிழீடிகள் போடப்பட்டிருப்பதாக மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுடைய அறிக்கையில் காணப்படுகிறது. அந்தக் கமிட்டிகளில் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் பொதுவாக இல்லை என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. அதிலும் குறிப்பாக தமிழ்நாடு தேசிய தொழிலாளர் சங்கம் பலம் வாய்ந்த சங்கமாக இந்த மாநிலத்தில் செயல்படுகிறது.

குறிப்பாக டெக்ஸ்டைல் ஓர்க்கர்ஸ், பிளான்டேஷன் ஓர்க்கர்ஸ் போன்ற துறைகளில் உள்ளவர்கள் அதிகமாக அந்தச் சங்கங்களில் இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் கூட அந்தச் சங்கங்களுக்குப் பொதுமான ரெப்ரெசன்டேஷன் இந்தக் கமிட்டிகளில் இல்லை, கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். ஆக, அந்தக் குறையை நீக்குவதற்கு அரசு முன் வரவேண்டுமென்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பிளான்டேஷன் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த மட்டில் பல்வேறு தொழில் சட்டங்கள் சரிவர நிறைவேற்றப்படவில்லை. குறிப்பாக நாகர்கோயிலில் இருக்கின்ற அரசு தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு இன்னும் போதுமான வீட்டு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. அதை தொழிலாளர் நல அமைச்சரவர்கள் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு நிர்வாகம் முதல் கட்டமாக வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பது கடமை என்பதை அரசு உணர வேண்டுமென்று இங்கே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தனியார் தோட்டங்கள் பலவற்றில் இன்னும் போனஸ் சம்பந்தமாக செட்டில்மென்ட் ஆகாமல் இருக்கிறது.

1979 மார்ச் 9]

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

ஆக, இந்த இலாகா அதில் கவமை செலுத்தி ஒவ்வொரு ஆண்டும் போனஸ் செட்டில்மெண்ட் செய்து கொண்டு, தொழிலாளர்களுக்குக் குறித்த காலத்தில் போனஸ் கிடைக்க தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, காண்ட்ராக்ட் லேபர் ரெகுலேஷன் அண்ட் அபாலிஷன் ஆக்ட் என்று இருக்கிறது. உண்மையில் அரசு நிறுவனங்களில் இந்தச் சட்டம் மீறப்படுகிறது என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். காண்ட்ராக்ட் என்பது “ஃபிஸ்ப்த் வீல்” அதாவது தேவையற்றது என்பது என்னுடைய கருத்து. எனவே, அரசு நிறுவனங்களில் காண்ட்ராக்ட் லேபர் முறையை ஒழிக்கவேண்டும். அதற்கும் இந்த இலாக்கா தேவையான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதோடு, பிரிண்டிங் பிரஸ் வேஜ் ரிவிஷன் சமிட்டி அமைத்திருப்பதாக அமைச்சரவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்பொழுது தொழிலாளர்கள் வாங்குகின்ற வேஜைப் பார்க்கின்றபொழுது நிச்சயமாக அது மிகக் குறைவான வேஜைத் தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள முடியும். (மணியடிக்கப் பட்டது). எனக்கு இன்னும் கொஞ்சம் நேரம் வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பத்து நிமிடங்கள் ஆகிறது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : எங்கள் கட்டியிலேயிருந்து நான் ஒருவன் தான் பேசுகிறேன், எனக்கு 20 நிமிஷம் தாருங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இல்லை, பத்து நிமிடங்கள் தான். இருக்கக்கூடிய நிலைமைக்கேற்றவாறு தான் நேரம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விரைவில் முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் விரைவில் முடித்துக்கொள்கிறேன். ஷாப் ஆக்ட் சரிவர என்ஃபோர்ஸ் செய்யப்படவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், ஏறக்குறைய 150 காஷூநட் பேக்டரிகள் இருக்கின்றன. அங்கேயுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான ஊதியம் கொடுக்கப்படவில்லை என்று பலமுறை சொல்லியிருக்கிறோம். அதோடு பல்வேறு சலுகைகளும் உரிமைகளும் அவர்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

மின்வாரியத் தொழிலாளர்கள் எற்கனவே போராட்டத்தில் இறங்கி பல்வேறு கஷ்டங்களை அனுபவித்தார்கள். பிறகு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு அது முடிவுற்றது. பழி வாங்கமாட்டோம் என்று அரசு உறுதி அளித்திருந்தது. ஆனால் தொழிலாளர்கள்

[திரு. கே. ஜேஜம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 9]

பழிவாங்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பல தொழிலாளர்கள் ஆங்காங்கு இடம் மாற்றப்பட்டு, அவர்கள் படும் அவஸ்தைகளைப் பார்க்கும் பொழுது நிச்சயமாக உடனடியாக இந்த அரசு பல்வேறு இடங்களுக்கும் இப்படி மாற்றப்பட்டிருக்கின்ற தொழிலாளர்களை ஏற்கனவே அவர்கள் இருந்த இடங்களுக்கு மாற்றிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரை மாநகராட்சி மின்சார வாரிய தொழிலாளர்கள் கூடப் பல்வேறு கோரிக்கைகளை வைத்து உண்ணாவிரதம் மேற்கொள்கிறார்கள் அதையும் அரசு உடனடியாகக் கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும்.

மாநில பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களது நிலைமை மிகவும் மோசமான நிலையில் இருக்கிறது. அவர்கள் பல்வேறு கோரிக்கைகளை அரசாங்கத்திற்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை அரசு உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, பீடித் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் நமது மாநிலத்தில் அதிகம் பேர் அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் போனஸ் வழங்குதல், ஆறுநாட்கள் வேலை, ஏழாவதுநாள் ஊதியத்தோடு விடுமுறை, சம்பள உயர்வு போன்ற பல்வேறு கோரிக்கைகளை வைத்துப் போராட்டம் நடத்தக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. அந்தப்போராட்டத்தைத் தவிர்க்க அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

சேலத்திலுள்ள ஒரேயொரு க்ளாஸ் பேக்டரி கடந்த இரண்டாண்டு காலமாக மூடியிருக்கிறது. அதனால் 500 தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அரசு அதற்கு அக்கறையெடுத்து அந்தத் தொழில் நிறுவனத்தைத் திறந்து தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அளிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, டிரான்ஸ்போர்ட் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் எரிமலையாக எப்பொழுது வெடிக்கப்போகிறதோ என்ற சந்தேக நிலை இருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். ஏற்கனவே ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு, அந்த ஒப்பந்தம்கூட இப்பொழுது சரிவர செயல்படுத்தப்படவில்லை என்ற குறை இருக்கிறது.

[நண்பகல் 12-00]

பல்வேறு கோரிக்கைகளை வைத்திருக்கிறார்கள். உடனடியாக, அவர்களோடு பேசி, அந்தப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டும்.

அதோடு கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில், எம்ர்ஜென்சி காலத்தில், ஏறத்தாழ 800 தொழிலாளர்கள் எந்தக் காரணமுமின்றி வேலையிலிருந்து நீக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். அவர்களை

1978 மார்ச் 9] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

மீண்டும் வேலையில் அமர்த்த வேண்டுமென்ற கோரிக்கை இருக்கிறது. அதை உடனடியாகக் கவனிக்க வேண்டும்.

சேரன், சோழன் போக்குவரத்துக் கழகங்களில் உள்ள பணியாளர் விதிகளில் முரண்பாடுகள் different types of rules இருக்கின்றன. அதை ஒரேமாதிரியாக, எல்லாக் கழகங்களுக்கும் பொருந்தக்கூடிய முறையில் மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

நாகர்கோவிலிலுள்ள பகவதி தொழிற்சாலை ஊழியர்களுக்கு நியாயமான சம்பளம் இல்லை—சம்பளத்தை உயர்த்தித்தர வேண்டுமென்று அவர்களும் போராட்டத்தில் குதிப்பதற்காகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசு உடனடியாக அந்தப் பிரச்சினையைக் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்ச்களைப் பொறுத்தவரையில், எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ச்சேஞ்ச்கள் எதற்காகத்தானிருக்கின்றன என்று தெரியவில்லை. அத்துறையிலுள்ள ஒரு ஆயிசர் கூறினார், இது ஒரு ஷாக் அப்சார்ப்பராக இருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கும் வேலையில்லாத இளைஞர்களுக்கும் போராட்டம் நடந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக இது இருக்கிறதே தவிர, பல்வேறு சூழ்நிலைகளில், போலீஸை அழைத்துத்தான் இந்தக் குழப்பங்கள் ஏற்படாமல் நாங்கள் தடுக்கிறோம், என்று. ஆகவே, இந்த நிறுவனங்கள் இருப்பதால், நிச்சயமாக யாருக்கும் அரசின் கீழ் வேலை கிடைக்கவில்லை என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகிறேன்.

ஊனமுற்றவர்களுக்கு வேலை கொடுக்கும் நிலையங்கள் இருக்கின்றன. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஏதோ ஓரளவுக்கு வேலை கொடுக்கிறோம். கிராமங்களில் படிப்பு இல்லாது, கல்வித் தகுதியில்லாத எத்தனையோ இளைஞர்கள், ஊனமுற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நாம் ஒன்றும் செய்யவில்லை. அவர்களுக்கும் வேலை வாய்ப்பளிக்கும்தான் ஏதாவது ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாகர்கோவிலில் ஐ. டி. ஐ. ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே உள்ள இட நெருக்கடியைப் பார்க்கும்போது, இன்னும் 10 ஐ. டி. ஐ. வந்தாலும் போதாது. 10 ஐ. டி. ஐ. கொண்டுவர முடியாது என்று சொன்னாலும், விளவங்கோடு தாலுகா அல்லது மார்த்தாண்டத்தில் இன்னும் ஒரு ஐ. டி. ஐ. அமைக்க அரசு தேவையான நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

இன்னும் குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தமட்டில், டிஸ்ட்ரிக்ட் டிஸ்ட்ரிக்ட் 1 கிலோ மீட்டர் தூரம் இருக்க வேண்டுமென்று வைத்திருக்கிற விதியைத் தளர்த்தி $\frac{1}{2}$ கிலோமீட்டராக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றத்தில் தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும்

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1978 மார்ச் 9]

அங்கு குடிதண்ணீர் 'அயர்ன்' கன்டெட்டாக இருக்கிறது. அரசு குழாய்களில்கூட, 'அயர்ன்' கன்டெட்டாக இருப்பதால், அந்தத் தண்ணீரை குடிக்க வழியில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, நல்ல குடிநீர் வழங்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

கடைசியாக, வீட்டுவசதி வாரியத்தில், கிராமப் பகுதிகளுக்கு அதிக அக்கறை எடுக்க வேண்டும். கோவாபரேட்டிவ் ஹவுசிங் சொசைட்டிகளுக்குக் கிடைக்கின்றன. ஆனால், அரசு நிதி வசதி குறைவாகத்தான் கிடைக்கிறது. ஆகவே, அந்தத் திட்டம் கிராமப் பகுதிகளுக்குப் பயன்படவில்லையென்று தெரிவித்துக் கொண்டு அதையும் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கடைசியாக திருவான்மியூரில் ஸ்டேட் ஹவுசிங் போர்ட் வீடுகள் இருக்கின்றன. அவற்றைக் கட்டி, 2, 3 மாதங்கள்தான் ஆகின்றன. இதற்குள்ளாகவே தண்ணீர் கசிவுகள் இருக்கின்றன. அவ்வளவு கவனக்குறைவாகக் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. மற்ற வசதிகளும் செய்யப்படவில்லை. அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு, எக்கனமிக்கலி வீக்கர் செக்ஷன்களுக்காகத் திட்டம் வைத்திருக்கிறோம். அத் திட்டத்தின் அடிப்படையில், அரிசனங்களுக்கு வட்டியில்லாத் கடன் கொடுக்கிறோம். அந்தத் திட்டத்தை, பொதுவாக, ஜாதி, மத பேதமில்லாமல், பொருளாதார நிலைமையில் பின்தங்கிய அனைவருக்கும் கொடுக்கவேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டு, இந்த வாய்ப்பினை அளித்த தலைவருக்கு நன்றிகூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. நா. பெருமாள் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலனும், தொழிற்சாலைகளும் மற்றும் வீட்டுவசதி, பொது சுகாதாரம் என்ற கீழ்ப்பின்கீழ் நடைபெறும் பான்யக் கோரிக்கையில் கவனத்து கொண்டு பேசுகின்ற வாய்ப்பிடைத்த மைக்காகப் பெருமைப்படுகிறேன்.

தமிழக அரசு அறிவித்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கை தொழிலாளர்களுக்கு, பசித்த வயிறுக்கு பால் வார்த்தது போல் அமைந்துள்ளது. நாட்டின் முதுகெலும்பாக இருக்கும் தொழிலாளர்கள் மீது அக்கறை கொண்டுள்ள அரசை வரகூர் தொகுதி மக்களின் சார்பில் பாராட்டுகின்றேன். பெரம்பலூருக்கு அருகில் உள்ள எரையூரில் சர்க்கரை ஆலை தொடங்கப்பட்டுள்ளது. அதன்மூலமாக பெரம்பலூர் பகுதியில் படித்த இளைஞர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும். அத்துடன் சர்க்கரை ஆலையின் கழிவுப் பொருள்களைக் கொண்டு ஒரு காகித தொழிற்சாலை ஆரம்பித்தால் சிறப்பான முறையில் இயங்கும் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 9]

[திரு. நா. பெருமாள்]

என்னுடைய தொகுதியில், வரகு வைக்கோல், அதிகமாகக் கிடைப்பதால், காட்போர்டு அட்டை தயாரிக்கும் தொழிற்சாலையை போதிய இடவசதியுள்ள கிழப்புவிலையில் தொடங்கலாம் என்றும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

வரகூர் தொகுதி பொருளாதாரத்தில் மிகவும் பின்தங்கிய தொகுதி, அத்தோடு பொருளாதாரத்தில் மிகவும் பின் தள்ளப்பட்டு வருமையின் கோட்டுக்குக் கீழே தள்ளப்பட்டு வாழ்பவர்களே அதிகம். வருடத்தில் பாதி நாட்கள், புன்செய் சாகுபடி செய்பவர்கள் வேலையின்றி உள்ளார்கள். தீப்பெட்டி, பிளாஸ்டிக், எவர்சில்வர், குங்குமம் போன்றவைகளைத் தயாரிக்கும் சிறு குடிசைத் தொழில்களை எனது தொகுதியின் பல பாகங்களில் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1935 முதல் ஏறத்தாழ 40 ஆண்டுகளாக ஜிப்ஸம் வெட்டி எடுக்கும் தொழில் எனது தொகுதியில் புதும்போக்கு, பட்டா நிலங்களில், சுமார் 900 ஏக்கர் பரப்பில் ஒதியம், காரை, தெரணி, பாளையம், நம்பக்கறிச்சி, ஹட்டத்தூர், அழந்தலைப்பூர், ஐறுகளப்பூர், கருடமங்களம் போன்ற இடங்களில் தனியார் கம்பெனிகள் எடுத்து நடத்தி வந்தன. குறிப்பாக அரியலூரில் 6/2 இராஜாஜி நகர் என்னும் விலாசத்தில் உள்ள திருச்சிராப்பள்ளி மைனிங் ஒர்க்ஸ் என்னும் தனியார் கம்பெனி, காரை, ஒதியத்தை மையமாகக் கொண்டு கடந்த 30 ஆண்டுகளுக்குமேல் சுமார் 10,000 தொழிலாளர்களைக் கொண்டு நடந்து வந்த ஜிப்ஸம் வெட்டி எடுக்கும் சுரங்கத் தொழிலை கடந்த 14-11-76 முதல் நிர்வாகம் நிறுத்திவிட்டதாகத் தெரிகின்றது.

மேற்படி நிர்வாகம் தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவிதமான முன் அறிவிப்பு இல்லாமலும் நோட்டீஸ் கொடுக்காமலும், தொழிலை நிறுத்தியுள்ளார்கள். இதனால் 5,000 குடும்பங்கள் வரை பாதிப்பு அடைந்துள்ளது. பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் புகார் மனுக்கள் அனுப்பியிருப்பதாகவும் தெரிகின்றது. கல்லக் குடியில் அமைந்துள்ள டால்மியா சிமெண்டு தொழில் ஆலைக்குத் தேவையான மூலப் பொருளாகிய ஜிப்ஸம் எனது பகுதியில் இருந்துதான் கிடைத்து வந்துள்ளது. தற்போது அரியலூரில் அமைந்துகொண்டு இருக்கின்ற அரசு சிமெண்ட் ஆலைக்கும் இப்பகுதியின் ஜிப்ஸம் பெரும் அளவிற்கு தேவைப்படுகின்றது. தொழிலை மூடியுள்ள திருச்சிராப்பள்ளி மைனிங் ஒர்க்ஸ் கம்பெனிக்கு சுரங்கம் வெட்டி எடுக்கும் லீஸ் 1986 வரை உள்ளதாகத் தெரிகின்றது. 1986 வரை லீஸ் இருந்தும் தொழிலை மூடியுள்ள நிர்வாகம் இதுநாள் வரை மீண்டும் திறந்து தொழிலை நடத்துவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ளவில்லை. எனவே, நமது அரசு மேற்படி நிர்வாகத்தினர் மீண்டும் தொழிலைத் தொடர்ந்து நடத்தி பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு நிரந்தர வேலை வாய்ப்பினைக் கொடுக்கும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. நா. பெருமாள்]

[1978 மார்ச் 9]

எனது தொகுதி நகரமே இல்லாத கிராமங்கள் அமைந்து ஒன்றுதான். இங்குள்ள மக்கள் சுகாதார கேட்பான நிலையிள் சிறு, சிறு குடிசைகளில் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள். சமீபத்தில் இளந்தங்குழி, மருதடி, பெண்ணகோணம் போன்ற கிராமங்களில் சுமார் 200-க்கும் மேற்பட்ட வீடுகள் எரிந்து சேதமாகி மக்கள் வீழிந்து குடியிருக்க வசதியின்றித் தவிக்கின்றார்கள். எனவே, நமது அரசு தீயினால் வீடுகளை இழந்து தவிக்கின்றவர்களுக்கும், குறிப்பாக ஏழை தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் வீடுகள் கட்டுவதற்கு கடனுதவி வழங்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

லப்பைக் குடிக்காடு, காரை ஆகிய கிராமங்களில் அமைந்துள்ள ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களை வெளி நோயாளிகளும் வந்து தங்கி மருத்துவ சிகிச்சை பெறத் தக்க வகையில் பொது மருத்துவ மனையாகவும், செட்டிக் குளத்தில் அமைந்துள்ள ஊராட்சி ஒன்றிய மருத்துவ மனையையும் பொது அரசு மருத்துவ மனையாக ஆக்க வேண்டுமென்றும், மேலும் புதிதாக குன்னம், வேப்பூர், பிலிமிசை, துக்களத்தூர் ஆகிய இடங்களில் சிறு மருத்துவ நிலையங்களையும் ஆரம்பிக்க வேண்டுமாய் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். நமது நாடு சுதந்திரம் பெற்று 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் பாதிக்கு மேற்பட்டவர்கள் குடிநீர் வசதியின்றி அவதிப்படுகின்றார்கள், என்றால் இதைவிட வேறு என்ன கொடுமை இருக்க முடியும்?

கிராமங்களை உயிர்நாடியாகக் கொண்டு கிராம மக்களின் வாழ்க்கையை அடிப்படையாக வைத்து குடிநீர் வசதி இல்லாத கிராமங்களே தமிழகத்தில் இருக்கக் கூடாது என்று நமது அரசு செயல்படுகிறது. இதுவெல்லாம் புரட்சிகரமான திட்டமில்லையா?

எனது வரகூர் தொகுதியில் ஒருபகுதி தவிர மற்றப் பகுதிகள் இதுவரை குடிநீர் வசதி இல்லாமல்தான் இருந்து வருகின்றன. பல கிராமங்களில் கிணறுகளே இல்லாமலும் உள்ளது. பல கிராமங்களில் கிணறுகள் இருந்தும் குடிநீருக்குப் பயன்படாமல் உள்ளது. பாதுகாக்கப்பட்ட நீர்த் தொட்டிகள் உள்ள கிராமங்கள் மிகவும் குறைவே. எனது தொகுதியில் பல இடங்களில் எங்கு தோண்டினாலும் உப்பு நீர்தான் கிடைக்கின்றது. உதாரணத்திற்கு ஆலத்தூர் ஒன்றியத்தில் கொட்டரையையும், அதனைச் சுற்றியுள்ள ஆதனூர், பிலிமிசை, குரும்பாபாளையம் போன்ற பல கிராமங்களைச் சொல்லலாம். இதைப்போன்று வேப்பூர் ஒன்றியத்தில், அந்தூர், கிளியூர், புதுவேட்டைகுடி, பெரிய வெண்மணி, ஒதியம், கொளப்பாடி, சிறுகன்பூர் போன்ற கிராமங்களையும் சொல்லலாம்.

ஆலத்தூர் ஒன்றியத்தில் உள்ள அனைத்து பல கிராம மக்கள் 2, 3 மைல் நடந்து சென்று மருதையாற்றில் தான் தண்ணீர் எடுக்க வேண்டும். வேப்பூர் ஒன்றியத்தில் மேலே கூறப்பட்ட

1978 மார்ச் 9]

[திரு. நா. பெருமாள்]

கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் மழைக்காலத்தில் தண்ணீரை குட்டைகளில் தேக்கி வைத்து அதைத்தான் குடி தண்ணீராகப் பயன்படுத்துகின்றார்கள். இப்பகுதி மக்கள் இன்றுவரை நல்ல குடி தண்ணீர் இல்லாமல்தான் கஷ்டத்தோடு வாழ்கின்றார்கள். இவர்களது குறையைப் போக்க அரசு குடிநீர் வடிகால் வாரியத்தின் மூலம் ஒரு பெரிய திட்டத்தை உருவாக்கி குடிநீர் கிடைக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

மேலும் எங்கள் தொகுதியில் எங்களுக்கு வீட்டு வசதி கிடையாது. அதனால் வீட்டு வசதி வாரியம் அமைக்கும் வீடுகளில் ஒரு பகுதி ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் ஒரு வீடு ஒதுக்கி எம். எல். ஏ.க்கள் அலுவலகம் நடத்த வசதி செய்து தர கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த மான்யகோரிக்கையின்மீது பேச வாய்ப்பளித்த மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி சொல்லி முடிக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12.10]

திரு. கே. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, இன்று அவை முன்பு தமிழக அரசின் சார்பாக தொழில் மற்றும் வேலை வாய்ப்புத் துறை, வீட்டு வசதித் துறை, குடிநீர் வடிகால் வாரியம் ஆகியவற்றின் சார்பில் அளிக்கப்பட்டு இருக்கும் மானிய கோரிக்கைகளை, இந்திய தேசிய பார்வார்டு பிளாக் கட்சியின் சார்பாக வரவேற்று, என் சுருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த டிபார்ட்மென்டைப் பொறுத்தவரையில், மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகப் பொருத்தமாக உள்ள ஒருவரிடத்திலே அந்த அமைச்சர் பொறுப்பை ஒப்படைத்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மிகச் சீரிய முறையில் நாட்டை வாட்டிவதைத்துக்கொண்டு இருந்த குடிநீர்ப் பிரச்சனையைத் தீர்ப்பதற்கு மிகுந்த அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, அரசாங்கத்தின் துணையோடு, அந்தப் பிரச்சனைகளை தீர்த்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் நேரடியாகக் கண்டவன் என்ற முறையில் நான் அந்த மக்களின் சார்பாக நன்றியையும், பாராட்டுதல்களையும் தெரிவித்துக்கொள்வதோடு, அதே வேகத்துடனும், உற்சாகத்துடனும், விறுவிறுப்போடும் அவர்கள் மேலும் பணியாற்றவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வயதை மறந்து—அவருக்கு வயது 62 என்று சொன்னார்—அவர் இளைஞர் போல் ஓடியாடி வேலை செய்கிறார்கள் என்பதைக் காணுகிற போது நான் மிகமிக மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். அவர் ஒரு முன் மாதிரியாக செயல்படுகிறார். சென்ற இடங்களில் எல்லாம் எந்தப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும், அத்தனை அதிகாரிகளையும் அழைத்துப்பேசி, கலந்தாலோசித்து, அங்கேயே தீர்வு காண முடியும் என்றால் சொல்கிறார்கள், இல்லை என்றால் இது நடைமுறைக்கு ஒத்து

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1978 மார்ச் 9]

வராது என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நல்ல முடிவுகளை அவ்வப்போது எடுப்பதன் வாயிலாக மக்கள் மத்தியில் ஒரு நல்ல எண்ணத்தை உருவாக்கிக் கொண்டு இருக்கிறார் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, தொழிலாளர் பிரச்னையைப் பொறுத்த வரையில், பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே, அந்தப் பிரச்னைகளுக்குத் தீர்வு கண்டு, அங்கே அமைதி நிலவும் அளவிற்கு நேர்த்தியான முறையில் அவர்கள் செயல்பட்டு வந்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அத்தனை பிரச்னைகளிலும் நேரடியாகத் தலையிட்டு, தன்னுடைய நீண்ட கால அனுபவத்தின் காரணமாக அவற்றை சுமுகமாகத் தீர்த்து வைத்து இருக்கிறார்கள். அந்த வகையில் அவர் அறிவாற்றலோடு செயலாற்றி, தமிழகத்தில் 'இன்டஸ்டிரியல் பீஸ்' ஏற்பட்டு இருக்கிறது என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு நிலைமைகளை உருவாக்கி இருப்பதற்காக நான் அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

அவர்களுக்குக் கோபம் வரும் என்று சொல்வார்கள், ஆனால் அவர்கள் பெற்றுள்ள நீண்டகால அனுபவத்தின் காரணமாக பொறுமையோடு அவற்றை அடக்கிக்கொண்டு, தொழிலாளர் நலனுக்காக உழைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். நான் சொல்லிக்கொள்வேன், எப்படி மது விலக்குப் பிரசாரம் செய்வதற்காக, படம் எடுத்து மக்களிடையே காட்டவேண்டும் என்று சுற்றுலாத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்பாடு ஒன்றை அறிவித்தார்களோ அதே போல் தொழிலாளிக்கும் முதலாளிக்கும் உள்ள நல்லுறவை, மாணேஜ்மெண்டிற்கும், ஓர்க்கர்சுக்கும் உள்ள ஒற்றுமை உணர்வை, அவர்களிடம் ஏற்படும் பிணக்குகளைத் தவிர்க்க, ஒரு தொழில் நிறுவனத்தில் அமைதி நிலவிடச் செய்யும் வகையில், திரைப்படங்கள் எடுத்து, அதைத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் காண்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிநீர் வாரியத்தைப் பொறுத்தவரையில், எங்கே பார்த்தாலும் அந்தப் பிரச்னை இருந்தாலும், அந்தத் துறை அதிகாரிகள் மிக நல்ல முறையில் செயல்படுகிறார்கள் என்ற விவரத்தை மிகவும் மகிழ்ச்சியாக நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம் முடைய அமைச்சர் அவர்கள் எந்த அளவிற்கு விரைவாகச் செயல்படுகிறார்களோ அந்த அளவிற்கு அந்தத் திட்டத்திற்கு இந்த நிதி போதும் போதாது என்று சொல்லி அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்து செயல்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியையும் பாராட்டுக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே போல் மற்றத் துறை அதிகாரிகளும் செயல்பட்டால் அரசுக்கும், மக்களுக்கும் இடையே நல்ல உறவுமுறை ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 9]

[திரு. கே. கந்தசாமி]

குறிப்பாக, என்னுடைய ஆண்டிப்பட்டி தொகுதி மக்கள் குடிநீருக்காக மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தப் பகுதி ஒரு மலைப்பகுதி. அந்தப் பகுதியில் அவர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்த நேரத்தில் பல இடங்களைச் சுற்றிப் பார்த்து, ஆங்காங்கே செய்ய வேண்டிய திட்டங்களுக்காக உத்தரவு போட்டார்கள். அங்கே காலரா போன்ற கொடிய நோய்கள் பரவுவதால் ஏற்படும் விளைவுகளைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க உத்தரவு போட்டார்கள். அதற்காக ஆண்டிப்பட்டி மக்கள் சார்பாக நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது). பேச ஆரம்பித்த உடனே மணி அடித்தால் எப்படி?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் கேட்டது 5 நிமிடம் தான். அதை நினைவு படுத்துகிறேன். இன்னும் ஒரு நிமிடத்தில் முடித்துவிடுங்கள்.

திரு. கே. கந்தசாமி: நல்ல காரியங்களைச் சொல்ல வேண்டும். அதே நேரத்தில் சில குறைகளையும் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

இ.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனை செயல்படுகிறது. ஆனால் அங்கே சரியாக மருந்து கொடுக்கவில்லை; நானே சில தொழிலாளர்களை அட்மிட் செய்திருக்கிறேன்.; அவர்களுக்கு சரியான டிரீட்மென்ட் கிடையாது; டாக்டர்கள் 'நெக்லட்டாக்' இருக்கிறார்கள்; அவர்களும் இந்த நாட்டு மக்கள்தான்; அவர்களை மாற்றுவதாய் மனப் பான்மையில் நடத்தக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதுரை மாவட்டத்தில் பசுமலையில் மகாலட்சுமி மில்ஸ் இருக்கிறது. ஆறு மாதமாக அந்த நிறுவனத்தில் பிடித்தம் செய்த பணத்தை கட்டாததினால் அங்கே வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு இந்த இ.எஸ்.ஐ. மருத்துவ மனைத் திட்டத்தின் பயன் கிடைக்காமல் போகிறது. அதை கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதுக்குளம் வட்டத்தை (மணியடிக்கப்பட்டது) செக்ஷன்கிரேடாக வைத்திருப்பதால் அங்கிருக்கிற மக்களுக்கு திட்டத்தின் நன்மைகள் சரிவர கிடைக்க வழியில்லாமல் இருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக "செட்டில்மென்ட் ஆஃப் பைனல் அக்கவுண்ட்ஸ்", இருக்கிறது. வேலையிலிருந்து நின்று விட்ட பிறகு அவர்களுடைய கணக்குகளை உடனடியாகத் தீர்த்துவிட வேண்டும். பிராவிடன்ட் பண்ட் கணக்கு முடிப்பதற்கு ரொம்ப காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அவ்வப்போது ஏற்படுகின்ற தகராறுகளைத் தீர்த்து வைப்பதில் டிலே ஏற்படுகிறது. "டிஸ்பியூட்ஸ்" வரும்போது அவைகளை உடனடியாக "செட்டில்" செய்துவிட வேண்டும்: டிலே ஆக்கக்கூடாது.

[திரு. கே. கந்தசாமி]

[1978 மார்ச் 9]

அடுத்தபடியாக, அரசு ஊழியர்களுக்கு அவர்கள் பணியிலிருக்கும்போது இறந்துவிட்டால் 10,000 ரூபாய் குடும்ப பாதுகாப்பு நிதி வழங்கப்படுகிறது. அதைப்போல தொழிலாளர்களுக்கும் வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பணிக்காலத்தில் தொழிலாளர்கள் ஒரு பங்கு, முதலாளிகள் ஒரு பங்கு செலுத்தி, அந்தப் பணத்திலிருந்து தொழிலாளர் ஒருவர் பணியிலிருக்கும்போது இறந்து விட்டால் அவருடைய குடும்பத்திற்கு பாதுகாப்பு நிதியாக 10,000 ரூபாய் வழங்க அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள். புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சியில் இந்தப் புரட்சிகரமான திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

ஐக்கம்பட்டியில் ஒரு காலனி கட்டித்தர வேண்டும். அங்கே ஏழை கைத்தறி நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வீடுகட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, பேசுவதற்கு, நேரமில்லாததால் இத்துடன் முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு ச. பழனிச்சாமி : தலைவரவர்களே, இன்றைய தினம் மாண்புமிகு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டு அவை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகள் மீது என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நம் நாட்டின் முதுகெலும்பு தொழிலாளர் வர்க்கம்தான் என்று சொல்வது தவறாகாது. அவ்வாறு கருதப்படுகின்ற தொழிலாளிகளுக்கு, தொழில் முடக்கம் ஏற்படாமல், பணிகளைச் செவ்வனே செய்வதற்கு சட்டங்களை அமுத்தம் திருத்தமாக ஒட்டைகளை அடைத்து முற்றுப்புள்ளி வைக்கின்ற அளவில் உருவாக்கினால் தான் நாட்டில் அனுதினம் போராட்டங்களும் கிளர்ச்சிகளும் நடப்பதை தவிர்க்கவும், தொழிலாளர்கள் நிம்மதியாக பணி புரியவும், உற்பத்தியைப் பெருக்கி நாடு முன்னேறவும், பொருளாதாரம் சீர் பெறவும் வழி செய்வதாக அமையும் என்று நமது அரசையும் மத்திய அரசையும் விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சிக்காலத்தில் சுமார் 30 தொழில் நிறுவனங்களில் வேலை நிறுத்தமும், வேலை நிறுத்தம் செய்யப்போவதாகவும் இருந்த தொழிலாளர்களுக்கு சம்பள உயர்வையும் தொழில் தகராறு பிரச்சினைகளையும் தீர்த்து வைத்திருப்பதைப் பாராட்டியே தீரவேண்டும்.

மேலும் மூடப்பட்டிருந்த நிறுவனங்களில் 15 நிறுவனங்கள் திறக்கப்பட்டிருப்பது புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சியில்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. ச. பழனிச்சாமி]

[1978 மார்ச் 9]

மேலும் விவசாய தொழிலாளர்கள், கைத்தறித் தொழிலாளர்கள், கடைகளில் வேலை செய்பவர்கள், பாரம் தூக்கும் தொழிலாளர்கள் இன்னும் அனைத்துத் தொழிலாளர் வர்க்கங்களுக்கும் ஊதிய நிர்ணயம் செய்வது தலையாய கடமையாகும்.

அதே நேரத்தில் வேலை வாய்ப்பு நிறுவனத்தில் வயது வரம்பு வைத்திருப்பதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இல்லையேல் அதற்குள்ளாக இண்டர்வியூ அனுப்பி வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் காப்புறுதி மருந்தகங்கள் கட்டவும், பணியாளர்கள் இல்லங்கள் கட்டவும் அரசு உரிய நிலங்களைக் கையகப்படுத்தக் கருதப்பட்டுள்ளதில் மேட்டுப்பாளையமும் ஒன்று என்று குறிப்பிட்டதை தொகுதி மக்கள் சார்பாக வரவேற்கிறேன்.

தொழிலில்லாமல் அல்லலுறும் ஏழை மக்களுக்கு வாழ்வளிக்க என் தொகுதியில் சர்க்கரை ஆலை ஒன்றையும் சிறு தொழில்களை அமைக்கவும் இந்த அரசு முயற்சி செய்யவேண்டுமென்றும், கைத்தறித் தொழில் நகந்திப்போகும் நிலையில் உள்ளதால் அந்த தொழிலாளிகளுக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கவும் அரசு முன்வர வேண்டுமென்றும் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-20)

ஊனமுற்றோருக்கு அதிக அளவில் வேலை வாய்ப்பளிக்க இந்த அரசு முயற்சி எடுத்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த வாடகையில் வீடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டம் வரவேற்கத்தக்கது. மேட்டுப்பாளையம் தொகுதியில் வீடு கட்டுவதற்காக 10 ஏக்கரவை ஹவுசிங் போர்டு தேர்ந்தெடுத்து ஹையர் பர்சேஸ் முறையில் ஏற்பாடு செய்துள்ளதை அமைச்சருடன் நானும் நேரில் சென்று பார்த்தேன். இத்திட்டத்தை உடனடியாக முடித்துக் கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் வீட்டு வசதி செய்வதற்காக 3 கோடி ரூபாய் செலவிடத் திட்டமிட்டிருப்பதை வரவேற்கிறேன். ஊரக வீட்டு வசதித் திட்டத்தில் 25 சதவிகிதம் அரிசனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது முக்கியமானதாகும். காவலர்களுக்கு வீடுகட்டுவதற்கு ரூ.90 லட்சம் ஒதுக்கி இருப்பதைப் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அரசாங்க அலுவலகங்களைத் தனியார் இடங்களில் அதிகமான வாடகை கொடுத்து வைத்திருப்பதை மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1978 மார்ச் 9]

[திரு. சு. பழனிச்சாமி]

பல இடங்களில், நல்ல வருவாய் உள்ள இடங்களில் தனியார் கட்டிலாபம் சம்பாதிப்பதை அரசு கட்டிவாடகைக்கு விடவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் குடிநீருக்கு 5 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்துள்ளது. இன்னும் குடி நீர் இல்லாத இடத்திற்கு வசதி செய்யவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன். குடிநீர் திட்டத்தைச் சிறப்புடன் செய்து கொடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது தவிர ஷாப்பிங் சென்டர் ஒன்று கட்டினால் அரசுக்கு நல்ல வருமானம் வரும். ஆகவே, அரசு அதை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு எனக்கு வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. சு. பாலன் : அவைத் தலைவரவர்களே, இன்று வீட்டு வசதி வாரியத்தின்மீது பேசுகிற ஒரு நல்ல வாய்ப்பு பெற்றமைக்காக நான் பெரிதும் மகிழ்ச்சி யடைகிறேன். முதலில் நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். வீட்டு வசதித்துறை அமைச்சரவர்கள் எனக்கு நீண்ட நெடுங்காலமாகத் தெரிந்தவர்கள். என்னுடன் பழகியவர்.

பெரம்பூர் பகுதி ஏழை எளியவர்கள், தொழிலாளர்கள், ஹரிஜனங்கள், குடிசை வாழ் மக்கள் ஆகியோர் வாழ்கிற பகுதியாகும் என்பது அமைச்சரவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். என்னுடைய தொகுதி 7 வட்டங்கள் கொண்டது. அந்த 7 வட்டங்களிலே 6 வட்டங்கள் குடிசை மாற்றுப்பகுதியும் வீட்டு வசதி வாரியமும் உள்ளடங்கிய பகுதி என்பதால் எனக்குப் பேச பொதுவாக ஒரு நல்ல வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு தாங்கள் ஒதுக்கியதற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, நான் சொல்கிற காரணத்தை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் ஏற்று நிறைவேற்று வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1945-ம் ஆண்டு தொழிலாளருக்கான வீடுகள் கட்டிக் கொடுத்தார்கள். அப்படி திரு. வி. க. நகர், சர்மா நகர் போன்ற இடங்களில் தொழிலாளர்களுக்குக் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட வீடுகள் இப்போது மிக மோசமான நிலையிலே அவைகள் விரிசல் விட்டு இடிந்து விழக்கூடிய தன்மையிலே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்தத் தொழிலாளர்கள் எந்த நேரத்திலே அந்த வீடு இடிந்து விழுமோ என்ற பயத்தில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை இடித்துத் தள்ளிவிட்டு புதிய வீடுகள் கட்டி அந்த வீடுகளை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கித்தரவேண்டுமென்று நீண்ட நெடுங்காலமாக கோரிக்கை விடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கையை

1978 மார்ச் 9]

[திரு. சு. பாலன்]

நிறைவேற்றுகிற வகையில் அவர்களது அந்த மாதிரியான வீடுகளை புதுப்பித்துத் தரவேண்டுமென்றும் அந்த வீடுகளை அவர்களுக்குச் சொந்தமாக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்னையில் பல இடங்களில் வீட்டு வசதி வாரியத்தால் ஆங்காங்கே குடிசைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் நீண்ட நெடுங்காலமாக முன்னேற்றம் அடையாமல் அவர்கள் குடிசைகளிலேயே வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். அங்கெல்லாம் துப்புரவுப் பணி, பாதை வசதி, சாக்கடை வசதி, குடி தண்ணீர் வசதி ஆகிய வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வசதிகளை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று வீட்டுவசதி வாரியத்தை அவர்கள் கேட்டால் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் 'நாம் ஏன் இந்த வீட்டு வசதி வாரியத்தில் சேர்ந்தோம்' என்பதே. இப்படிப்பட்ட நிலையில் அவர்கள் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே வீட்டு வசதி வாரியம் இதுபோன்ற வசதிகளைச் செய்து தர முடியாவிட்டால் அவைகளைச் சென்னைக் கார்ப்பரேஷனிடம் சேர்த்துவிட்டால், அவர்கள் இப்படிப்பட்ட வசதிகளைத் தரத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பகுதிகளை கார்ப்பரேஷனுடன் சேர்த்துவிடுமாறு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 1967-ல் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தலைமையில் பொறுப்பேற்றது. அப்போது தீய சக்திகள் சென்னையில் ஆங்காங்குள்ள குடிசைகளுக்குத் தீ வைத்தனர். அதைக் கண்ட பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மனம் கலங்கி குடிசைப்பகுதிகளைப் பார்வையிட்டு உடனடியாக வீட்டுவசதி வாரியம் மூலம் தீப்பிடிக்காத ஒட்டு வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்தார்கள். அதன்மூலம் தீய சக்திகளின் நடவடிக்கைகள் ஒடுக்கப்பட்டன. இதனால் ஏழை மக்கள் வீடுகள் எரியாது காக்கப்பட்டது.

பல பகுதிகளிலும் என் தொகுதியில் அப்படிப்பட்ட வீடுகள் கட்டப்பட்டு அங்கே எந்தவிதமான வசதிகளும் இல்லாமல் அவதிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதிகளை எல்லாம் உடனடியாக சென்னை மாநகராட்சியிடம் ஒப்படைத்து எல்லா வசதிகளையும் பெற வாய்ப்பளிக்கவேண்டும்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மறைவுக்குப் பிறகு முதல்வர் பொறுப்பை ஏற்ற டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 1970-ம் ஆண்டு குடிசைமாற்று வாரியத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். அதன் மூலம் சென்னையில் பலபகுதிகள், பல குடிசைப்பகுதிகள் கோபுரங்களாக மாற்றப்பட்டு அவ்வப்போது வெள்ளத்தாலும் தீயினாலும் பாதிக்கப்பட்ட மக்களைக் காப்பாற்றினார்கள். 1975-ம் ஆண்

[திரு. சு. பாலன்]

[1978 மார்ச் 9]

டிலும், 1976-ம் ஆண்டிலும் சென்னையில் ஏற்பட்ட பெரு வெள்ளம் காரணமாக ஆயிரக்கணக்கான ஏழை மக்கள் அந்தக் கட்டடங்களில் குடியேறியதினால் அவர்கள் எல்லாம் காப்பாற்றப் பட்டார்கள். இல்லையேல் சென்னையிலும் பலபேர்கள் வெள்ளத் தால் அடித்துச் செல்லப்பட்டிருப்பார்கள். அந்த மக்கள் தற் போது டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை மனமார போற்றுகிறார் கள், புகழ்கிறார்கள்.

தற்போது பொறுப்பேற்றுள்ள அ.இ.அ.தி.மு.க. அரசு ஒன் பது மாத காலமாக இந்தப் பகுதிகளுக்கு என்ன செய்தது என் பதை நினைத்துப்பார்க்கும்போது ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்பது தெரிகிறது. இதற்காக 1977-78-ல் 100 லட்சம் ரூபாய் நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. அதில் எவ்வளவு செலவிடப்பட்டது என்பது தெரியவில்லை. இந்த ஆண்டும் 100 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை 125 குடிசைப் பகுதி களுக்குப் போதுமா என்பதை நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும், 50 குடிசைப் பகுதிகளுக்குத்தான் அது போதுமானதாகயிருக்கும். ஆகவே, குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளைத் தேர்ந்தெடுத்து குடிசை மாற்றுவாரியம் மூலம் அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றவைகளைப் பொறுத்து அவற்றிற்கு மாநகராட்சிக்கு நிதி உதவி செய்து அப்படிப்பட்ட அடிப்படை வசதிகளைச் செய்து தர இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். 1976-ம் ஆண்டு ஏற்பட்ட பெருவெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக் கள் தங்கள் குடிசைகளையும் சொத்துக்களையும் இழந்து அவதிப் பட்ட நேரத்தில் அப்போது ஐதாதிபதி ஆட்சியில் பொறுப்பேற்ற குடிசைமாற்று வாரியத் தலைவர், அவர்களை மாடி வீடுகளில் குடி யேற அனுமதித்தார். இன்றைய அரசு அவர்களை வெளியேற்ற இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை வெளியேற்றாமல் இருக்க வேண்டும். போட்டோ எடுத்தவர்கள்தான் குடியேறியிருக்கிறார் கள். ஆகவே அவர்களை வெளியேற்றக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது.)

அடுத்தபடியாக, வியாசர்பாடியில் பர்மா தமிழர்களுக்கு வீடு கள் கட்டித்தரப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிவித்திருக் கிறார்கள் என்று கேள்விப்படுகிறேன். வீடு கட்டித் தருவதாக பர்மாவிலிருந்து வந்திருப்பவர்களுக்கு வாக்குறுதி தந்திருக்கிறார் கள். ஆனால் அதற்காக இந்த நிதிநிலை அறிக்கையில் எந்தவிதமான நிதியும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுக்குத் தனி வீடுகள் கட்டித்தரப்படவேண்டும்.

கூடை முடையும் குடும்பங்கள் அங்கு ஏராளமாக இருக் கின்றன. அவர்களுக்கும் வீடுகள் கட்டித் தர வேண்டும். (மணி யடிக்கப்பட்டது.)

1978 மார்ச் 9]

[திரு. சு. பாலன்]

கன்னிகாபுரத்தில் வீட்டுவசதி வாரியத்தின் மூலம் தனி வீடுகள் ஹரிஜனங்களுக்குக் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. முதலில் ரூ.10 வாடகை என்று சொன்னார்கள், இப்போது ரூ.40 வாடகை வாங்குகிறார்கள். இப்படி பல ஆண்டுகளாக வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வீடுகளை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கித் தரவேண்டும்.

வியாசர்பாடியில் உள்ள அசோக்தொழிலாளர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் கட்டப்பட்டுள்ள வீடுகள் இரண்டாயிரம் உள்ளன. அவர்களுக்கு அலுவலகம் செல்ல போகுவரத்து வசதியில்லை. எனவே அங்கு போக்குவரத்து வசதி, பஸ் வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டு திரு மாரிமுத்து பேசுவதற்கு அழைக்கப்பட்டார்.)

(மிற்பகல் 12-30)

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர்கள் சம்பந்தமான இந்த கோரிக்கையின் மீது எனது கருத்துக்களைச் சொல்ல நான் முன்வந்திருக்கிறேன்.

பொதுவாக தொழில் துறை வளர்ச்சி ஏற்படுகின்ற பொழுது, தொழிலாளர்களுடைய நலன்களும் அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டும். அவர்களுடைய நலன்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்கின்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். தொழிலாளர்களிடையே தொழிற்சங்கங்கள் அமைத்து போராடுகின்ற பொழுது, அவர்களுடைய உரிமைகள் பறிபோகாமல் காப்பாற்ற வேண்டி, ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் என்கின்ற ஒரு கொள்கையை அமுலுக்கு கொண்டுவர வேண்டும். இது பல வருடங்களாக வற்புறுத்தப்பட்டு வந்தாலும் கூட இந்தக் கொள்கையை அமல் நடத்துவதில் ஏன் காலதாமதம் ஆகிறது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அரசு இதில் கவனம் செலுத்தி-இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசும் இதை சிந்தித்து இருக்கிறது, அதைத் தொடர்ந்து ஒரு தொழிலுக்கு ஒரு தொழிற்சங்கம் என்கின்ற கொள்கையை அமல் நடத்தினால், தொழிலாளர்களிடையே பிளவு ஏற்படாமல் தங்களுடைய கோரிக்கையை வலியுறுத்திப் பெறுவதற்கும், நிர்வாகத்தினிடம் இருந்து வற்புறுத்திப் பெறுவதற்கும் வாய்ப்பு அதிகரிக்கும் என்ற காரணத்தால் இந்தக் கொள்கையை அமலாக்குவதற்கு இந்த அரசு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது தமிழ்நாட்டில் அரசு ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சனை மிக முக்கியமான பிரச்சனை. தமிழகம் முழுவதும் உள்ள அரசு அலுவலகங்கள் எதிலும் எந்த வேலையும் நடைபெறவில்லை. இதனால் பொதுமக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1978 மார்ச் 9]

கள். அரசிடம் நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்வது, இந்தப் பிரச்சனையை மிக விரைவில் ஒரு முடிவுக்கு கொண்டு வர வேண்டும். அவர்கள் பேரில் பழி வாங்கும் எண்ணமோ அல்லது வேறு ஏதாவது கோப தாபமோ கொள்வது சரியான பலனை தராது என்பது இருந்தாலும் அவர்களைக் கொண்டு அரசு அலுவலகங்களை அரசாங்க அலுவலகங்களை நடத்தியாக வேண்டும். ஆகவே, இந்தப் பிரச்சனைக்கு விரைவில் தீர்வு காண அரசு முன் வர வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, நாட்டில் குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் சம்பந்தமாக பல தொழிலாளர்களுக்கு நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும் இன்னும் எந்தெந்த தொழிலில் உள்ளவர்கள் இந்த குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லையோ அவர்களுக்கு இந்த குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்ய அரசு முன் வரவேண்டும். நகரங்களில் இப்போது பல பொருட்களை தொழிற்சாலைகளில் உற்பத்தி செய்கின்றோம். அப்படி உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்களை விற்பனை செய்ய வேண்டியதும் அவசியம் என்கின்ற நிலைமை வருகின்ற நேரத்தில் அதிகமான கடைகள் ஏற்படுகின்றன. இவைகளில் இப்படிப்பட்ட கடைகளில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும் ஏதாவது குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்கின்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும். நாட்டில் பல்வேறு இடங்களில், உற்பத்தியாகின்ற பொருட்களை விற்பனை செய்யக்கூடிய இடங்களில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களும், இப்படிப்பட்ட பொருட்களை விற்பனை செய்யும் கடைகளில் வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கும், அது போன்ற எரஸ் மில் போன்றவைகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்கும் குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும் என்றும், அதற்கான சட்டத்தை அமல் படுத்த வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மிக அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த உண்மை. அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருந்தாலும், இன்றைக்கு இருக்கின்ற சமூக தேவைகளைக் கருத்திற் கொண்டு பார்த்தால் அவர்கள் பெறும் கூலி போதாது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். பல்வேறு இடங்களில் இவர்களுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்யப்படவில்லை.

தாசில்தார் போன்ற அதிகாரிகளுக்கு இதற்கான அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலும் இதற்கென்று தனியாக அதிகாரிகளை நியமித்திருந்தாலும் கூட, கிராமப்புறங்களில் விவசாயிகளுக்கு என்று ஸ்தாபன அமைப்பு அதிகமாக இல்லாத நிலைமை தான் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பெரும்பான்மையான இடங்களில்

1978 மார்ச் 9] [திரு. ஏ. ஆர். மாரீமுத்து]

எந்தவிதமான அமைப்பும் கிடையாது. நகர்ப்புறத்தை எடுத்துக் கொண்டால் எப்படியாவது இதைப் பெற்று விடுவார்கள். ஆனால் பெரும்பான்மையான இடங்களில் விவசாயிகளுக்கு ஸ்தாபன அமைப்பு கிடையாது. பல இடங்களில் விவசாய சங்கம் அமைக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட இடங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்சக் கூலி கிடைக்கக் கூடிய நிலைமையில்தான். கிராம மட்டத்தில் இது அதிகமாக இல்லை. இதற்கென்று அரசு அதிகாரிகள் ஏதாவது ஒன்றும் செய்யவில்லை என்றுலும் தனிப்பட்டவர்கள் ஆனாரியாக—நடுநிலையாளராக இருந்து இதற்கென்று முன்வருகின்றவர்களை போட்டு, குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயம் செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, அங்ஙனப்போது மில்களிலேயும், தொழிற்சாலைகளிலேயும் தொழிற் தகராறுகள் ஏற்பட்டு அவைகள் மூடப்படுகின்ற, மூட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது.

இப்போது டி.ஜி. சைக்கிள் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டு இருக்கின்ற நிலைமையைப் பற்றி எனக்கு முன்னாலே பேசப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இம்மாதிரி தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுகின்ற போது, இந்தத் தொழிற்சாலைகளிலே இருக்கின்ற தொழிலாளர்கள் பணி இழந்து சிரமப்பட்டக் கூடிய ஒரு நிலைமை இருப்பதால், இந்தத் தொழிற்சாலையை அரசு ஏற்று நடத்த முன்வருவது மிக முக்கியமானது. அது கடமை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முன்னாலே இந்தக் கொள்கை அமலாக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஆனால் இப்போது அந்த நிலைமை கைவிடப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படி கைவிடுவது சரியல்ல. எனவே, பழைய முறைப்படி இப்படி மூடப்படுகின்ற தொழிற்சாலைகளை, தொழிலாளர்களுக்கு நலன் விளைவிக்கக்கூடிய வகையிலே அரசே ஏற்று நடத்த முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்த டிடம்பரரியாக வேலை செய்யக்கூடிய தற்காலிக ஊழியர்கள் என்று சொல்லக்கூடியவர்கள் 10, 15 ஆண்டுகளாக அது அரசுத் தரப்பாக இருந்தாலும் சரி, தனியார் நிறுவனமாக இருந்தாலும் சரி, அப்படிப் பணியாற்றிக் கொண்டு இருக்கிறவர்களுக்கு எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் கிடையாது. எந்த நாளிலும் அவர்கள் அனுப்பப்பட்டக் கூடிய ஒரு நிலைமையிலே இயங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் இல்லை. எனவே, அவர்களுக்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கக்கூடிய அளவிற்கு, அவர்களுடைய பணிகள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் எல்லாம் எத்தனை காலத்திற்கு நிரந்தரமில்லாமல் வேலை செய்து கொண்டு இருக்க முடியும் என்பதை இந்த அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே, நிரந்தரமல்லாத, பல ஆண்டுகளாகத் தற்காலிகமாகப் பணியாற்றிக் கொண்டு வரும் ஊழியர்கள், அவர்கள் அரசு நிர்வாகத்திலே இருந்தாலும், தனியார் நிறுவனத்திலே

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1978 மார்ச் 9]

இருந்தாலும் அவர்கள் எல்லாம் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டுமென்பதை, அதற்கான உத்தரவை இந்த அரசு பிறப்பித்து, அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்குப் பல்வேறு சலுகைகள், தொகைகள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னாலும்கூட, அவர்களுக்கு இன்னும் போதிய பாதுகாப்பு அளிக்கப்படவில்லை. அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு அதிகரிக்கப்பட வேண்டும். முன்னால், உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு 3 சக்கர வண்டிகள் கொடுக்கப்பட்டன. அது இப்போது நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, உடல் ஊனமுற்றவர்களுக்கு இம்மாதிரியான வண்டிகள் அளிப்பதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களிடையே அதிகப்படியான வேலைவாய்ப்புக்களைப் பெருக்குவதற்காக இன்றைய தினம் 'அப்பிரண்டிங்ஷிப்' என்ற பயிற்சி கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படி அதிகப்படியான பேர்களுக்குப் பயிற்சி அளிக்கப்பட்டு, அவர்கள் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலைக்கான உத்தரவாதம் கிடையாது. அவர்கள் இன்றைக்குப் பயிற்சி பெற்றும் வேலையில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை செய்யக்கூடிய திறன் இருக்கிறது; அதற்கான பயிற்சியும் இருக்கிறது. ஆகவே, இம்மாதிரிப்பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கும் அதிகப்படியான வேலை வாய்ப்புகள் கிடைப்பதற்கான முயற்சிகளை இந்த அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்த, அவசியத்தைப் பற்றி திரெண்டோரு வார்த்தைகள். திருவான்மியூரிலே வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளதைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் குறிப்பிட்டார்கள். திருவான்மியூரிலே அவசியம் காலனி கட்டப்பட்டு 3 மாதங்கள் ஆகின்றன. அங்கே பெரும் வெடிப்பு ஏற்பட்டு, வெடித்திருக்கிறது, தெரிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் கூறினார்கள். இதைப்பற்றி இந்த அரசு பரிசீலிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சென்னை நகரிலே, இந்திரா நகர் என்ற பகுதியில், மூன்றாவது தெருவில் அதி ஆந்திரர்கள் என்று சொல்லக்கூடிய அரிசன—தோட்டித் தொழிலாளர்கள் வசிக்கிறார்கள். அங்கே 100 குடும்பங்கள், சுமார் 20 ஆண்டுகளாக வசித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் அந்த இடத்திலே வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதைக் கட்டிக் கொடுப்பதாக இந்த அரசும் பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறது. அதுமாதிரி வீட்டு வசதி வாரியமும் எழுதியிருக்கிறார்கள். எனவே, அந்த இடத்திலுள்ள நிலத்தை விரைவிலே ஆர்ஜிதம் செய்து, அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்டித் தர

1978 மார்ச் 9] [திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

வேண்டும். பல ஆண்டுகளாக இது செய்யப்படாமல் இருக்கிறது. மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அரிசன தோட்டித் தொழிலாளர்களின் நீண்டநாள் கோரிக்கையை கவனித்து, அவர்களுக்கு அங்கே வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் தலைமை]

கிராமப்புற வீட்டு வசதித் திட்டத்தைப் பற்றி சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஏதோ ஒரு தொகை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது போதுமா என்பதை இந்த அரசு கவனிக்க வேண்டும். கிராமப்புறங்களிலே வீட்டு வசதி கிடையாது. இந்த ஆண்டு இதற்கு 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டு, கூட்டுறவு வீட்டு வசதித் திட்டத்தின் மூலம் கடன் உதவி செய்வதற்கு முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு உயர்ந்த பட்சக் கடன் தொகை ரூபாய் 5,000 என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்த 3 கோடி ரூபாயைக் கொண்டு கிராமப்புறங்களிலே எந்த அளவுக்கு அதிகமாக வீடுகள் கட்ட முடியும் என்பதை இந்த அரசு யோசனை செய்து பார்க்க வேண்டும். இப்போது கடன் வழங்க இருக்கும் 2,000, 3,000, 5,000 ரூபாயைக் கொண்டு வீடுகள் கட்ட முடியுமா? ஒரு சதுர அடி வீடு கட்ட ரூபாய் 40 ஆகிறது. சதுர அடி ரூபாய் 40 என்று சொன்னால், 125 சதுர அடிகள் வீடு கட்ட முடியும். இது முடியுமா என்பதைத் தவறு செய்து சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12:40]

குறைந்தபட்சம் 10,000 ரூபாயாவது கொடுத்தால்தான் 400 சதுர அடியிலாவது வீடு கட்ட முடியும். இதற்காக ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்ற மூன்று கோடி ரூபாய் போதாது. அதை அறு கோடி ரூபாயாக அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் பட்டுக்கோட்டை முனிசிபல் நகரம் ஹவுசிங் போர்டால் அங்கு வீடுகள் கட்டப்படவில்லை. பல ஆண்டுகளாகக் கோரிக்கை விடப்பட்டு வருகிறது. என். ஜி. ஓ-வினர் வீடு கட்டும் திட்டத்தை ஆர்ஜிதம் செய்து மனைக்கட்டுகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஹவுசிங் லோன் கூட வழங்கப்படவில்லை. அந்தத் திட்டம் அங்கீகரிக்கப்பட்டு உடனடியாகக் கடன் வழங்க வாய்ப்புகள் ஏற்படுத்தித் தருவதோடு அரசுத் தரப்பில் ஹவுசிங் போர்டு மூலமாகக் காலனி கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குடி தண்ணீர் வசதி மிக அவசியமான ஒன்று. சர்க்கார் ஒரு திட்டம் போட்டு கிராமப் புறங்களில் டைப் 1 டைப் 2 என்று பிரித்து குடி தண்ணீர் திட்டத்தை நிறைவேற்ற இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல பகுதிகளில் இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட வேண்டியவை சேர்த்துத் கொள்ளப்

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1978 மார்ச் 9]

படாமல் இருக்கின்றன, விடப்பட்டிருக்கின்றன என்று கிராமப் புறங்களில் இருந்து பலரும் கூறுகிறார்கள். இதைப்பற்றி மறு பரிசீலனை செய்து அதிகப்படியான கிராமங்களை எடுத்து குடி தண்ணீர் வசதிசெய்து தரப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் அதிராம்பட்டினம் என்ற பேரூராட்சி இருக்கிறது, கடற்கரை ஓரம். உப்புத் தண்ணீர்தான். குடி தண்ணீர் வசதி கிடையாது. ரொம்ப தூரம் வரை சென்று தண்ணீர் எடுத்து வரவேண்டியிருக்கிறது. இங்கு குடி தண்ணீர்த் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று பல்லாண்டுகாலமாக வற்புறுத்தி வருகிறோம். வெகு சீக்கிரம் அமலாக்கும் வகையில் இந்த ஆண்டே திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவில் சமீபத்தில் நடந்த நிகழ்ச்சியைக் கூற விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள—கோபாலசமுத்திரம் கிராமத்தில் மிராசுதாருக்கு, நிலச் சொந்தக்காரருக்கு கோர்ட்டில் சாதகமாகத் தீர்ப்பாகி இருக்கும் காரணத்தால் போலீஸ் உதவியுடன் 45 விவசாயத் தொழிலாளர்களின் வீடுகளை உடைத்து அவர்களை வெளியேற்றி இருக்கிறார்கள். கோர்ட் தீர்ப்பு வழங்கி இருந்தாலும், குடியிருப்பு மனை சட்டப்படி அவர்கள் வெளியேற்றப்படக்கூடாது. அவர்கள் குடியிருக்க உரிமையுண்டு. நான் நேரில் அங்கு சென்று பார்த்தேன்.

நாற்பத்தி ஐந்து குடும்பங்களைச் சேர்ந்த 300 பேர்கள் வீழிழந்து நிராதரவாகத் தெருவிலே நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள் அவர்களைப் பார்த்தபோது அழுகைதான் வந்தது. அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கும் பொறுப்பு அரசுக்கு இருக்கிறது. கோர்ட் தீர்ப்பு எப்படி இருந்தாலும் குடியிருப்புச் சட்டப்படி அவர்களை வெளியேற்றக் கூடாது. அவர்களை நிரீக்தியாக விட்டு விடக்கூடாது. மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த 45 குடும்பங்களுக்குக் காலதாமதம் செய்யாது உடனடியாக அந்த இடத்தில் மனைக்கட்டுகள் கொடுத்து வீடுகள் கட்டிக் கொள்ள உதவி செய்தால் அந்த ஏழைகள் மகிழ்ச்சியோடு வாழ முடியும். இதிலே உடனடியாகக் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, தொழிலாளர் நலம், வீட்டு வசதி, குடிநீர் ஆகிய மூன்று மானியங்களுக்கும் சேர்த்து 13,42,23,900 ரூபாயை மானியமாகத் தருமாறு மாமன்றத்தைக் கோரி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற பிரேரணையை எதிர்த்துக் கெட்டுத்திருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்துச் சில கருத்துக்களைத் தங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1978 மார்ச் 9]

[திரு. ப.உ. சண்முகம்]

இந்த மாமன்றத்தில் கருத்துக்களை எடுத்து விவாதிக்கும் போது கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது தாட்சண்யம் காட்டத் தேவை இல்லை என்பது மரபாக வந்திருக்கிறது. ஆனால், அப்படிச் சொல்லுகிற நேரத்தில் வார்த்தைகளிலே தீட்சண்யத்தை ஏற்படுத்தித் தாக்கிக் கொள்ள அவசியம் ஏற்படக்கூடாது, ஏற்பட்டிருக்கத் தேவையில்லை என்ற கருத்தின் அடிப்படையில்தான் நாங்கள் எல்லாம் உரையாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

கேள்வி நேரங்களிலே பதில் சொல்லும்போதுகூட அமைச்சர்கள் கொஞ்சம் பொறுமையோடு, நான் பொறுப்போடு என்று சொல்ல, அந்த வார்த்தையைப் போட விரும்பவில்லை, பொறுமையோடு பதில் சொல்வார்களானால் இந்த அவையிலே அப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் வராமல்போய் இருக்கக்கூடும்.

உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், 2, 3 நாட்களுக்கு முன்பு கூட ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்ல முன் வந்த தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் திரு. இராசுவாணந்தம் அவர்கள் என்னுடைய பெயரைச் சொல்லி நான் ஏதோ சிபாரிசு செய்ததாகச் சொன்னார்கள். ஏதோ முறைகேடாக சிபாரிசு செய்து வீடு வாங்கிக் கொடுத்தாவிட்டார் என்று சொன்னார்கள். எனக்குக் கூட தூக்கிவாரிப் போட்டது. நாம் யாருக்கும் சிபாரிசு செய்யவில்லையே என்று. ஏதோ கோயம்புத்தூரிலே ஒரு நகரசுத்தித் தொழிலாளருக்கு வீடு கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் சிபாரிசு செய்ததாகத் தெரிவித்தார். ஒரு நகரசுத்தித் தொழிலாளிக்கு நான் வீடு வாங்கிக் கொடுத்திருந்தால் அதற்காக நான் பெருமைப்படுவேன்.

ஆனால் நான் சிபாரிசுக் கடிதமோ அல்லது உத்திரவோ போடவில்லையே, இந்த நிலையில் எப்படி ப.உ. சண்முகம் அதிகாரத்தைத் துஷ்பிரயோகம் செய்திருக்கிறார், முறைகேடாக நடந்து இருக்கிறார் என்று சொல்கிறாரே என்று நினைத்தேன். இந்த அவையிலே கேள்வி நேரத்திலே குற்றச்சாட்டுகள் இருக்கக்கூடாது என்பது ஒரு மரபு. அதை அப்போதே நீக்கியிருக்க வேண்டும். ஆனால், நீக்கவில்லை, நான் அதற்காக வருத்தப்படவில்லை என்றாலும்கூட, இப்படிப் பதில் சொல்கிறார்களே என்றுதான் வருத்தப்பட்டேன். ஆகவே பொறுமையோடு அவர்கள் பதில் சொல்வார்களானால் இந்த அவையிலே தீட்சண்யங்கள் குறைவதற்கு வழியிருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு இராசுவாணந்தம் அவர்களை நன்கு அறிந்த பல நண்பர்களிலே நானும் ஒருவன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களைப் பற்றி நான் குறை சொல்லமாட்டேன். ஏனென்றால் அவர்கள் எங்களிடத்திலே வந்து பேசுகின்றபோது, இங்கே வந்து என்னிடத்திலே பேசும்போதும் எங்கள் கட்சித் தலைவரிடத்திலே—பேராசிரியரிடத்திலே பேசும்போதும் கூட ரொம்பவும் பொறுமை

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1978 மார்ச் 9]

யோடு அன்போடு பேசுகிறார்கள். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு—நான் தற்பெருமைக்காகச் சொல்வதாக, குறிப்பிடுவதாகக் கருதக்கூடாது— ப. உ. சண்முகம் என்பதற்கு : 'ண்பு உள்ள சண்முகம் என்று சொன்னார்கள். இங்கே இவ்வளவு அன்போடு பேசிவிட்டு அங்கே சென்று பிறகு அமர்ந்தவுடனே, முறைகேடாக சிபாரிசு செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள், அவர் மீது குறையில்லை. ஆனால், அவர்கள் உட்கார்ந்து இருக்கிற இடம் அந்தக் குறையை ஏற்படுத்துகிறது.

நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குப் பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர் உட்கார்ந்திருக்கின்ற இடத்தை மாற்றி விடுங்கள். தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இராகவானந்தம் அவர்களை நான் நீண்ட நாட்களாக அறிவேன். அவருடைய அழகான தமிழ்ப் பேச்சையும் ஆங்கிலப் பேச்சையும் நான் கேட்டவன். திருவண்ணாமலைத் தொகுதியிலே 1963-ம் ஆண்டு இடைத்தேர்தல் நடந்தபோது அந்தத் தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காக என்னோடு அவர் தங்கி என்வட்டிலேயே இருந்து ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் தெருத் தெருவாகச் சென்று ஒலிபெருக்கியை வைத்துக் கொண்டு பேசினார்கள். அவருடைய ஆங்கிலப் புலமை—அவை முன்னவர் அவர்கள் என்னை மன்னித்துக் கொள்ளவேண்டும்— இந்த அவையிலே அவருக்குச் சரியாக ஆங்கிலப் புலமை யாருக்கும் இருக்க முடியாது. அவருக்குத் தனிக் குரல். இனிமையான குரல் உடையவர் அவர். அதையும் யாரும் மறுக்க முடியாது. இனிமைக் குரல் மட்டுமல்ல. நான் வேடிக்கைக்காகச் சொல்ல வில்லை. அவர் சட்ட நுணுக்கங்களைப்பற்றி நன்கு அறிந்தவர். அதுவும் தொழிலாளர் சட்டங்களைப் பொறுத்த வரையில் அவருக்குத் தண்ணீர் பட்டபாடு. இந்தியாவில் உள்ள சட்டங்கள் மட்டுமல்ல, இன்டர்நேஷனல் லாஸ் அவர்களுக்கு நல்ல முறையிலே தெரியும். மன்னிக்க வேண்டும். அந்த அளவிற்கு அவைகளைப்பற்றி தெரிந்த ஒரு ஆள் இந்தியாவிலே இருக்கிறார் என்றால் அது அவர் தான் என்று எதிரியமாகச் சொல்லலாம்.

நான் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன் அப்படிப்பட்டவரை அந்த சிறிய இடத்தில் அமர்த்தி பூட்டி வைக்காமல் ஐ. எல். ஜெ. -க்கு அனுப்பங்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்போது இந்த சிறிய இடத்தில் இருக்கிறார். இன்று அவர் அமைச்சராக இருப்பதிலே நமக்கு வருத்தம் எதுவும் கிடையாது.

நேற்றைய தினம் நடைபெற்ற ஒரு நிகழ்ச்சியைப்பற்றிச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். அடிக்கடி பேசப்படுகின்ற ஒன்று, வீராணம். அதுபற்றிய புகார்— தி. மு. க. ஆட்சி 1976ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 31-ம் தேதி கலைக்கப்பட்டது— அதற்கு முன்பு தி. மு. க. ஆட்சி இருந்தபோது நாங்கள் ஒரு முடிவு எடுத்தோம்;

1978 மார்ச் 9] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[பிற்பகல் 12.50]

அமைச்சரவையிலே முடிவு செய்யப்பட்டது என்ன வென்றால், வீராணம் பைப்புகளைச் செய்வதற்காக இருக்கின்ற நிர்வாகத்தை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள முடியுமா அல்லது முழுவதையுமே தேசியமயமாக்க முடியுமா என்று விவாதிப்பதற்காக டெக்னிக்கல் கமிட்டி போடப்பட்டது. அந்தக் குழுவிலே அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே சொல்லப்பட்ட ஆலோசனை என்ன வென்றால், நாமே எடுத்துக் கொள்வதைவிட நிர்வாகத் தையே எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்ற ஆலோசனை தரப்பட்டது. நிர்வாகத்தை எடுப்பதற்குச் சட்டம் கொண்டுவர மத்திய அரசாங்கத்தை அணுகி, நிர்வாகத்தை அரசாங்கமே ஏற்கவேண்டும், இல்லாவிட்டால் வேலை நடக்காது என்று, சட்டத்தை நிறைவேற்றி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பினோம். அதற்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்டதா என்றால் ஒப்புதல் அளிக்கப்படவில்லை. ஒப்புதல் அளிக்கப்படாமல் அது அப்படியே நின்று விட்டது.

1976-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 31-ம் தேதிக்குப் பிறகு நடைபெற்ற எந்தச் சம்பவத்திற்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின்மீது குற்றம் சாட்ட யாரும் அவ்வளவு இரக்கமற்றவர்களாக இருப்பார்கள் என்று நான் நினைக்க மாட்டேன். அதற்குப் பிறகு இன்றைய தேதி வரையில் இடையிலே ஒன்றரை ஆண்டுக்காலம் நடைபெற்ற குடியரசுத் தலைவர் ஆட்சியின்போது— கவர்னரின் நேரடி ஆட்சியில்— அந்த ஆட்சியின் பொழுதும் சரி, இப்பொழுது நடக்கின்ற இந்த ஆட்சியின்பொழுதும் சரி, இந்தத் துறையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. இராகவானந்தம் அவர்கள் இதிலே கவனம் செலுத்தியிருப்பார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இதுவரையில், இரண்டாண்டுக் காலமாக, என்ன செலவு ஆகியிருக்கிறது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். வீராணம் திட்டம் நிறுத்தப்பட்டதா, ஏன் நிறுத்தப்பட்டது, என்ன விவகாரம் என்று அதைப்பற்றிப் பேச நேரமில்லை. அதற்கு மாதக் கணக்கில் வேண்டுமென்று அமைச்சர் சொல்லிவிட்டார். இப்பொழுது நான் அதைப்பற்றிய விவாதத்திற்குள் நுழைய விரும்பவில்லை, அது நிறுத்தப்பட்ட பிறகு நாள் ஒன்றுக்குச் சம்பளமாக வீராணத்தில் பணி செய்கின்றவர்களுக்கு மட்டும் கொடுக்கப் படுகின்ற பணம், எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி ஏறக்குறைய 70,000 ரூபாய். இந்த இரண்டாண்டுக் காலத்திற்கு மட்டும் சம்பளமாக, வாய்க்காலை வெட்டாமல், ஒரு பைப் செய்யாமல், செய்த பைப்புகளைப் புதைக்காமல், அது பலனுள்ளதாக இருக்கிறதா என்று சோதனை செய்யாமல், சம்பளத்திற்காக மட்டும் இரண்டு ஆண்டுக் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டது 5 கோடி ரூபாய்க்கு மேல்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1978 மார்ச் 9]

இப்படி ஐந்து கோடி ரூபாய் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே, அட்வைசர் ஆட்சியில் நடைபெற்ற குறையைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை, ஏனென்றால் அட்வைசர் இப்பொழுது இங்கு இல்லை, அவர் மேல் குறை சொன்னால் இல்லாதவர்கள் மீது குறை சொல்லக்கூடாது என்ற நிலை வரும். ஆனால், இந்தத் துறையைப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற அமைச்சர் இதில் கவனம் செலுத்தியிருக்க வேண்டாமா? அதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கோ, நிதியமைச்சரின் கவனத்திற்கோ கொண்டு வந்திருக்க வேண்டாமா?

ஒரு நாளைக்கு 70,000 ரூபாய் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆட்கள் சும்மா இருக்கிறார்கள், வேலை நடக்கவில்லை. இவ்விதமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஐந்து கோடி ரூபாய்க்குமேல் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், வேலை நடக்கவில்லை.

இன்றைக்கு அதை எடுத்துக் கொண்டு தொடர்ந்து முடிப்பதா என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லப்பட்டது. நான் இப்பொழுது தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது, 20 கோடி 22 கோடி ரூபாய் செலவு செய்த பிறகு அதை எடுத்துக் கொள்வதா இல்லையா என்ற பிரச்சினையில்—நேற்றைய தினம் எங்கள் கட்சித் தலைவர் கலைஞர் ஒரு கேள்வியைக் கேட்டார்கள், கவர்னர் ஆட்சியின் பொழுது ஃபீசியில் ரிப்போர்ட்டுக்காக ஒரு கமிட்டி போடப்பட்டது நடைமுறைச் சாத்தியமா என்று ஆராய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அந்தக் குழு அறிக்கை கொடுத்திருக்கிறதா, அதைப் பரிசீலித்தார்களா என்று கேட்கப்பட்டது. நான் இப்பொழுதும் கேட்கிறேன். அந்தக் குழுவின் பரிசீலனை என்னவாயிற்று?

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி 31-ம் தேதி கலைக்கப்படுவதற்கு முன்பு நடந்த சம்பவங்கள் அது வேறு விவகாரம். அதை விட்டு விடுங்கள். அதற்குப் பிறகு நடக்கும் விவகாரத்திற்கு வாருங்கள். அந்தக் குழுவின் சிபாரிசின் பேரில் அதை முடிப்பதற்கான சாத்தியக்கூறு இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறது என்று பத்திரிகைகளில் அன்றைய தினம் வந்தது. அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் ஏன் அந்த வேலையைத் துரிதப்படுத்தக் கூடாது? 20 கோடி, 22 கோடி ரூபாய் செலவு செய்த பிறகு இப்படி இரண்டாண்டுக் காலமாக அதிகாரிகளைச் சும்மா வைத்துக்கொண்டு சம்பளம் கொடுத்த பிறகும் கூட, அதில் கவனம் செலுத்தவில்லை என்று சொன்னால் எங்கள் கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரிக்காமல் அமைச்சர் கொண்டுவந்த மானியக் கோரிக்கையையா ஆதரிக்க முடியும்?

1978 மார்ச் 9]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அமைச்சர் இதிலே கவனம் செலுத்த வில்லை. அவர் கவனம் செலுத்தாததற்கு வேறு காரணம் இருக்கலாம். அவருடைய கவனம் வேறு கவனத்தில் சென்றிருக்கக் கூடும். இதுவொரு முக்கியமான பிரச்சினை. இதில் முடிவு செய்திருக்க வேண்டும். அதில் தவறிவிட்டது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சுமத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நான் செல்ல விரும்புவது, அவருடைய அறிவுத் திறனைப் பற்றிச் சொன்னேன். அவருடைய சட்ட நிபுணத்துவத்தைப்பற்றிச் சொன்னேன். இந்த அவையிலேயும் கூட கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களோ, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர்களோ, மார்க்சிஸ்ட் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களோ சி.பி.ஐ. கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களோ இப்படி எந்தக் கட்சிக்காரர்கள் கேள்வி கேட்டாலும் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் தொழில் சட்டத்திலே உள்ளதை அப்படியே ஆங்கிலத்திலே கடைகடவென்று ஒப்பிப்பார்கள். அவ்வளவு திறமைசாலி, அது எனக்குத் தெரிகிறது.

ஆனால் எனக்கு ஒரு சின்ன சந்தேகம். முதலமைச்சரவர்கள் என்ன காரணத்திற்காகவோ தெரியவில்லை. எத்தனையோ பெரிய தொழில் தகராறுகள் ஏற்படும்போது தொழிலாளர் துறை அமைச்சரைப் பயன்படுத்துவதே இல்லை. ஒருவேளை இந்த அரிய செல்வத்தை விணக்கலாமா என்ற எண்ணமோ என்னவோ, இது தேசியச் சொத்து, குறைந்து விடும் என்று கருதுகிறாரோ என்னவோ, தெரியவில்லை. நான் படித்தேன் பல்லவன் டிரான்ஸ்போர்ட் தொழில் தகராறு பற்றிப் படித்தேன். அதிலே அவர் கலந்து கொண்டதாகவே இல்லை. ஆனால் ஒன்றை நான் கேள்விப்பட்டேன். கேள்விப்பட்டதைச் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை. தொழில் தகராறைப் பற்றிப் பேசவருகிற முதலாளியிடம் கேட்கப்படுகிற முதல் கேள்வி— நான் கேள்விப்படுகிறேன், சொல்கிறேன். 'உங்களுக்குச்சிலம்பு ஆடத் தெரியுமா', என்பது, ஒரு முதலாளியைப் பார்த்து, உங்களுக்குச் சிலம்பு ஆடத் தெரியுமா என்றால் என்ன அர்த்தம்? தொழிலாளி உன்னை அடிக்க வந்தால், திருப்பி அடிக்கச் சிலம்பு ஆடத் தெரியுமா என்பதுதானே. அதே போல், தொழிலாளியைப் பார்த்து உனக்குச் சிலம்பு ஆடத் தெரியுமா என்று கேட்டால் முதலாளி உன்னை அடிக்க வருகிற போது. தொழிலாளி திருப்பி அடிக்கச் சிலம்பு ஆடக் கற்றுக் கொண்டாயா என்று பொருள். எங்கள் மந்திரிசபையிலே இரண்டு பேருக்குத்தான் சிலம்பு ஆடத் தெரியும், ஒன்று முதல்வருக்கு, அடுத்தது எனக்குத் தெரியும், என்று இந்த அமைச்சர் சொல்கிறார். அந்த உரிமையை அவர் வைத்துக் கொள்ளட்டும்; வேண்டாம் என்று நான் சொல்ல மாட்டேன். தயவு செய்து நான் சொல்லுகிறேன். அது எல்லோருமே கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய கலை. நான் கூடக்

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1978 மார்ச் 9]

கற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இருக்கிறேன், விரும்புகிறேன்—இந்த வயதில் கூட. ஆனால் தொழில் தகராறை தீர்க்கவருகிற நேரத்தில் சிலம்பு ஆடத் தேவையில்லை. அதைச் செய்யக் கூடாது என்று நான் மிக்க பணிவோடு தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்து, ஒரு விவகாரம். பல்லவன் போக்குவரத்துக் கழக விவகாரம். எந்த பஸ் போக்குவரத்து விவகாரமானாலும்—அவையினுடைய கவனத்திற்கும், முதலமைச்சரவர்கள் இருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய கவனத்திற்கும் நான் கொண்டுவர விரும்புவது; கவனத்திற்காகக் கொண்டுவருகிறேனே தவிர, யாரையோ தூண்டிவிட்டுச் சொல்கிறேன் என்று நினைக்கவேண்டியதில்லை—பல்லவன் போக்குவரத்திலே ஒரு பெரிய தகராறு ஏற்பட்டு, ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. சுமுகமான நிலையில் ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டது. சுமுகமாக ஒப்பந்தம் ஏற்படுத்தியதற்காகப் பாராட்டுகிறேன். நன்றி தெரிவிக்கிறேன். சுமுகமாக ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட நேரத்தில், என்ன முடிவு செய்யப்பட்டது என்பது பற்றிய குறிப்புகளை என்னிடத்தில் தொழிலாளர்கள் வந்து கொடுத்தார்கள்.

அந்தக் குறிப்புகளிலே சொல்லியிருப்பது, 31-3-1978-ம் தேதிக்குள்ளாக, அந்த ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திடுகிற அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் அழைத்து எதை, எதைப் பற்றி விவாதிக்க வேண்டும் என்பது பற்றி, அரசாங்கம் முடிவெடுத்து, அது 31-3-1978-க்குள் விவாதிக்கப்பட்டு முடிவெடுக்கப்படும் என்பதாகும். அப்படி முடிவு செய்கின்ற பொழுது, 1-9-1977-லேயிருந்து அமலுக்கு வரும் என்று ஒப்பந்தம் செய்யப்படுகிறது. 31-3-1978-க்குள் விவாதிக்கப்பட்டு, முடிவெடுக்கப்படும் என்று செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் குறிப்பு எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. நான் தங்கள் மூலம் தொழிலாளர் துறை அமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புவது, இப்படி ஒரு ஒப்பந்தம் கையெழுத்தாயிற்று, தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் ஏற்பட்ட சுமுகமான ஒப்பந்தம். 31-3-1978-க்குள் முடிவெடுக்கப்பட வேண்டிய ஒப்பந்தம். அந்த சுமுகமான ஒப்பந்தத்தைப் பயன்படுத்தி, தொழிற்சங்கத் தலைவர்களைக் கூப்பிட்டு, எதை, எதைப்பற்றிக் கவனிக்கலாம் என்ற முயற்சியிலே ஏன் தொழிலாளர் துறை அமைச்சர் இறங்கவில்லை? இதைவிட அவருக்கு வேறு என்ன வேலை.

அந்தச் சமயத்திலே பெரிய போராட்டம் ஏற்பட்டது. அப்பொழுது முதலமைச்சர் அவர்கள் தலையிட்டு, அமைதியை ஏற்படுத்தினார்கள். ரூ. 27 இடைக்கால நிவாரணம் கொடுத்து, அமைதியான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தியதற்குப் பிறகு, நாம் 31-3-1978-க்குள் ஒப்பந்தம் செய்ய வேண்டும். ஏன் செய்யவில்லை என்று அவர்களைக் கேட்டிருக்கலாம். ஆனால் நான் கேள்விப்படுகிறேன், 6-ம் தேதி போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர்

1978 மார்ச் 9]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

தான் சில தொழிற்சங்கத் தலைவர்களைப் பேசுவதற்கு அழைத்திருக்கிறார்கள். இது தொழிலாளர் நலனைப் பற்றியது. தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரவர்கள் அக்கறை செலுத்தவில்லை. கவனம் செலுத்த வில்லை. இந்தத் துறையில் அவர் தலையிட்டிருக்க வேண்டும்; ஆனால் கவனம் செலுத்த வில்லை. ஒரு வேளை இது என்ன சின்ன விவகாரம், நாம் இண்டர்நேஷனல் லாபடித்திருக்கிறோம். ஐ. எல். ஓ. வுக்குப் போகவேண்டியது, இங்கே வந்து சிக்கிக் கொண்டோம் என்றோ என்னவோ தெரிய வில்லை, தொழிலாளர் நலனைப் பாதுகாக்கத்தானிருக்கிறோம் என்று சொல்கிற அரசாங்கம் அதைச் செய்திருக்க வேண்டும்.

கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தோழர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், மூடப் பட்டிருக்கிற டி. ஐ. சைக்கிள் தொழிற்சாலையைப் பற்றி. டி. ஐ. சைக்கிள் தொழிற்சாலை மூடப்பட்டிருப்பது உண்மை, கோர்ட்டுக்குப் போயிருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் மூடக்கூடாது என்று சொன்னால், மூடுவதற்காக நீதிமன்றத்துக்குப் போயிருக்கிறார்கள். அந்த விவகாரத்திற்குள் நான் நுழையவில்லை. ஆனால் நாம் உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும் உண்மையை. தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தாரோ என்னவோ தெரியவில்லை. என்னப் பிரச்சினைக்காக மூடுவதற்கு அவர்கள் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள்?

(பிற்பகல் 1-00)

உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிவிட்டது. உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிவிட்ட காரணத்தினாலே, பஞ்சாப், அரியானா ஆகிய இடங்களிலே செய்கிற சைக்கிள்களோடு போட்டி போட முடியவில்லை. பஞ்சாப், அரியானாவில் செய்யப்படும் சைக்கிள்களுக்கும், தமிழ்நாட்டிலே செய்யப்படுகிற டி. ஐ. சைக்கிள்களுக்கும் விலை ஏறத்தாழ 200 ரூபாய் வித்தியாசம் இருக்கிறது.

எப்படி இந்த வித்தியாசம் வந்தது? எப்படி இந்த விலை அதிகமாக ஏற்பட்டது? விலை ஏன் கூடுதலாக இருக்கிறது? தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற பெரிய தொழிற்சாலை பாதிக்கப்படுமானால், உள்ளபடியே தமிழ்நாட்டுக்கு மிகப் பெரிய இழப்பு. அரசாங்கத்திற்கு ஒரு பெரிய அவக்கேடு ஏற்படக்கூடும். ஏன் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதைப் பற்றி இந்தத் துறை கவனம் செலுத்தவேண்டும். தொழிலாளர் நலத்துறை இதிலே அக்கறை செலுத்தவேண்டும். தொழிலாளர் நலத்துறை அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு, காஸ்ட் ஆப் புரொடக்ஷன் ஏன் ஏறியது, ஏறியதற்கு என்ன காரணம், இன்னொரு மாநிலத்தோடு போட்டிபோட முடியாமல் அந்த சைக்கிள்களோடு இந்த சைக்கிள்களுக்கு ஏன் வித்தியாசம் வந்தது, அதை எப்படிச் குறைக்க வேண்டும் என்பதை எல்லாம் பேசி தீர்த்துக் கொள்வதிலே

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1978 மார்ச்]

கவனம் செலுத்தப்படவில்லை, அக்கறை செலுத்தவில்லை. இந்தத் துறையிலே நீங்கள் அக்கறை செலுத்தாத காரணத்தினாலே, நான் முதலிலேயே சொன்னேன், வெட்டுத் தீர்மானங்களை ஆதரிக்கிறேன் என்று.

தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் தந்த குறிப்புகளிலே தேடித் தேடிப் பார்த்தேன். ஏற்கெனவே பேசிய வீராணம் பற்றிய முழு விவரம் இருக்குமோ என்று தேடித் தேடிப் பார்த்தேன். ஆனால், நான் படித்ததிலே வீராணம் பற்றிய முழு விவரமும் இல்லை. வீராணம் எந்த நிலையிலே இருக்கிறது, எவ்வளவு பைப்புகள் தயாரிக்கவேண்டும் எவ்வளவு பைப்புகள் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன, எவ்வளவு வாய்க்கால்கள் வெட்டினார்கள் இப்படிப்பட்ட எந்த விவரமும் இல்லை.

கிருஷ்ண நதியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். உண்மையைச் சொல்லப்போனால் அந்தக் கடிதத்தையே நான் தான் எழுதினேன். நான் பழைய விவகாரத்திற்குள் போகவில்லை. ஆந்திர அரசாங்கம் தண்ணீர் கொடுப்பதாக ஒத்துக்கொண்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் ஆந்திர அரசாங்கத்திற்கும் கர்நாடக அரசாங்கத்திற்கும் நன்றி தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பேச்சு வார்த்தைகள் ஒப்பந்தம் அந்த வாதத்திற்குள் நான் நுழையவில்லை.

நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புவது இந்த 15 டி.எம்.சி. தண்ணீர் தந்தால் அதை எங்கே தேக்கி வைக்கப்போகிறீர்கள்? கடலிலா? அதற்கு ஒரு இடம் வேண்டாமா? அதைப்பற்றிய சிந்தனையே செய்யவில்லை. ஏன் செய்யவில்லை?

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அது பெரிதுப்பணித்துறை மானியத்தின்கீழ் வருகிறது.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : நான் வாட்டர் போர்டு என்று கருதிக்கொண்டு பேசுகிறேன். நீங்கள் விளக்கம் தருவதற்காகக் குறிப்புகள் தந்திருக்கிறேன். நான் கேள்வி கேட்பதிலே தவறு இல்லை என்று கருதுகிறேன். அதே நேரத்தில் வீராணத்தைப் பற்றிய முடிவின் சீக்கிரத்தில் எடுக்கவேண்டும். காரணம், தொழிலாளர்களுக்கும் சம்பளம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். வேலை கொடுக்கவில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. அதையும் பார்த்துச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தொழில்துறை அமைச்சர் ஒரு அறிக்கை ஒன்றை விட்டார், பதவிஏற்ற உடனேயே. காண்ட்ராக்ட் முறை எனது இலாகாவிலே இருக்காது, கட்டடங்கள் அத்தனையும்

1978 மார்ச் 9]

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அரசாங்கமே கட்டப்போகிறோம் என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றிய குறிப்புகளும் கொடுக்கப்படவில்லை. எப்படிச் கட்டப் போகிறீர்கள், காண்ட்ராக்ட் முறையிலே ஒன்றும் எனக்கு ஆசையில்லை. ஆனால் இவைகளை எப்படிச் செய்யப்போகிறீர்கள் என்று குறிப்பெல்லாம் இந்தக் குறிப்பிலே அடங்கியிருக்கவேண்டும் அதுவும் இல்லை.

மற்ற அமைச்சர்களுக்கும் நான் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் சார்பாகத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தொழிலாளர் இலாகாவினுடைய கூட்டம், ஹவுசிங்போர்டு சார்பில் ஒரு கூட்டம் டைபெற்றது. இராஜாஜி மண்டபத்தில் நடைபெற்றது என்று நினைக்கிறேன். சமீபத்தில் நடைபெற்றிருக்கிறது. அந்தக் கூட்டத்தில் அவர் குறிவித்திருக்கிறார். நான் கால்கோஸ் விழா விற்கு—இந்த சுறுசுறுப்பு மற்ற அமைச்சர்களுக்கும் இருக்க வேண்டும் என்பதற்காகச் சொல்கிறேன்—கால்கோஸ் விழாவிற்கு வருகிறேன். நான் சொல்கிறேன். கால்கோஸ் விழா போடும் படி அமைச்சர் இராகவானந்தத்தை அழைத்தால், அந்தக் கட்டடத்தை இந்தத் தேதியிலே திறக்கப்படும் என்று அந்தக் கல்விலே போடவேண்டும். அப்போதுதான் வருவேன்.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கட்சிக்காரர்களுடைய எதிரிலேயே என்னை எங்கே அழைத்தாலும், பாராட்டு விழா, கால்கோஸ் விழா, திறப்பு விழா என்ற எதுவும் வைக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறேன். இதுவரை 52 தொகுதிகளுக்குச் சென்றிருக்கிறேன். இவைகளை நான் தவிர்த்திருக்கிறேன். மாண்புமிகு ப. உ. சண்முகம் அவர்களை இன்னமும் பண்புள்ள சண்முகம் என்றுதான் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன். அவர்கள் சொன்னதுபோல, வீட்டுவசதி வாரியத்தின் கூட்டம் இராஜாஜி ஹாலில் நடைபெறவில்லை என்று பணிவோடு நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ப. உ. சண்முகம் : மன்னிக்கவும். ராஜாஜி ஹாலில் நடக்காமல் இருந்து இருக்கலாம். தொழிலாளர் நலக்கமிட்டியில் நடந்ததாக இருக்கலாம். தவறாகச் சொல்லவில்லை. அவருக்கு இருக்கும் சுறுசுறுப்பு மற்ற அமைச்சர்களுக்கும் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகச் சொன்னேன். நிதியமைச்சர் கூட அவரை சுறுசுறுப்புள்ளவர் என்று பாராட்டியிருக்கிறார். ஒவ்வொரு கால்கோஸ் விழா நடக்கிற போதும், இப்படி இன்று கால்கோஸ் விழா நடந்தது, இன்றைக்கு இந்தக் கட்டடம் கட்டிமுடிக்கப்படும் என்று அதிலேயே போட்டால் தான் அதிகாரிகளும், அந்தத் தேதியில் முடித்து விடவேண்டும் என்று சுறுசுறுப்பாகப் பணியாற்றுவார்கள். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சிறந்த முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்தவேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.

[திரு. ப. உ. சண்முகம்]

[1978 மார்ச் 9]

தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் ரொம்ப நாளாக அறிவேன். அவருக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். அவர் இங்கே வந்தால் சகோதர பாசத்தோடு பேசுகிறார், அங்கே போனால் விக்ரமதித்தன் சிம்மாசனத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு இருப்பது போல் பேசுகிறார், அவர் நல்லவர், அந்த இடம் நல்லது இல்லை என்று சொல்லி என் உரையை முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : சட்டப் பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, நான் இதைப் பேசக்கூடாது என்று இருந்தேன். நான் பிரச்சனையில் போக விரும்பவில்லை. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் ப. உ. சண்முகனார் அவர்கள் கூறிய தற்குப் பிறகு நான் பதில் சொல்ல வேண்டிய கட்டாயத்திற்குள் ளாக்கப்பட்டு இருக்கிறேன். ஒன்றை நான் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்கேயோ வெளிநாடுகளில் இருக்க வேண்டிய வரை இங்கே உட்கார வைத்து இருக்கிறேன் என்று மிகவும் மனம் நொந்து பேசினார்கள். அப்படிப்பட்ட வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைக்கவில்லையே என்று சொன்னார்கள். நான் அவர்களை இங்கே உட்காரவைத்து இருப்பது ப. உ. சண்முகனார் இருக்கிறாரே என்பதால்தான். இப்படிப்பட்டவர் இருக்கும்போது, அப்படிப் பட்டவரைத் தவிர வேறு யாரையும் உட்கார வைக்க முடியாது. ஆகவே தான் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறார் என்று சொல்லி, இன்னொன்றையும் சொல்கிறேன். இங்கே வரும்போது நல்லபடியாகப் பேசி, பிறகு அங்கே போன பின்னாலே ஏதோ மாதிரிப் பேசுகிறார் என்று சொன்னார்கள். அவர் மட்டும் அப்படி அல்ல, பல பேர் அப்படி இருக்கிறார்கள் என்பது ப. உ. சண்முகனாருக்குத் தெரியும் என்பதைச் சொல்லி, அது தவிர்க்கப்படமுடியாத நிலையில் ஏற்படுகிறது, இயற்கைக்கோளாறு என்பதைச் சொல்லி அமைகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, இதுவரையில் பேசிய அத்தனை மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும், இறுதியாகப் பேசிய என் மதிப்பிற்குரிய சகோதரர்— அவர் காலில் முள் பட்டால் என் கண்ணில் படும் என்ற உறவுப்படி இருக்கக்கூடிய அவர்கள்—என்னைப் பற்றி இதுவரையில் பேசியது ஏதோ என் மீது நம்பிக்கை இல்லாத தீர்மானத்தின் மீது பேசுவதுபோல் இருந்தாலும், அவர் எனக்குக் கொடுத்த என்கோமியம்ஸ், அதற்கு நான் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் என்னையும், நான் பெருமதிப்பு வைத்து இருக்கும் எங்கள் கட்சியின் துணைப் பொதுச் செயலாளர் நிதியமைச்சரையும் பிரித்து விடவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவருடைய ஆங்கிலம் மிக உயர்ந்த இடத்தில் இருக்கிறது. நான் 10-வது வரையில் படித்தவன். இங்கே இடத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள்.

1978 மார்ச் 9] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

1962-ம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலின்போது, ஒரு நாள்
மாலை * * * * *

மாண்புமிகு திரு. எம்.ஜி. இராமச்சந்திரன்: சட்டப்பேரவைத்
துணைத் தலைவரவர்களே, சம்பந்தமற்ற விஷயங்களை இங்கே
பேசிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதற்கு ஆமாம் என்று சொல்லு
கின்றவர்கள் எத்தனை பேர் இருப்பார்கள் என்று தெரியாது.
ஆகவே, அதை அவைக் குறிப்பில் இருந்து நீக்கிவிடவேண்டு
மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: * * * என்று
ஆரம்பத்திலிருந்து, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் குறுக்கிட்டது
வரையிலுள்ள பகுதிகளை சபைக்குறிப்பில் இருந்து நீக்கிவிட
உத்தரவிடுகிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம்: மாண்புமிகு
உறுப்பினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்
கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் முசிறிப்புத்தன் அவர்
கள் பேசும்போது ஜர்னலிஸ்டுகளுக்குத் தனியாக காலனி கட்டிக்
கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது அவர்
களுக்கு பீட்டர்ஸ் ரோடு காலனியில் 29 வீடுகளும், நத்தனம்
காலனியில் 2 வீடுகளும் ஆக 31 வீடுகள் இருக்கின்றன. 1972-
ஆம் ஆண்டிலிருந்து வீடு கேட்டுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய பல
ஓர்க்கிங் ஜர்னலிஸ்டுகள், என்னுடைய அருமைத் தோழர்கள்
நிரம்பப் பாடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கேட்கிறார்
கள்; என்னால் கொடுக்க முடியவில்லை. ரூ. 200-லிருந்து 424
ரூபாய் அளவில் 6 வீடுகள் கே.கே. நகரிலும் இருக்கின்றன.

அந்த நண்பர்களுக்கு முதன் முதலாக ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான
செய்தியைத் தெரிவிக்க மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அனு
மதி கொடுத்திருக்கிறார்கள்; அந்த நல்ல செய்தியை அறிவிக்கி
றேன். அந்த எண்ணிக்கை 31-ஆக இருப்பது 50 ஆக உயர்த்தப்
படும். அதனால் ஏற்படும் வாடகை நஷ்டத்தை அரசு 'சப்சிடியாக'
ஏற்றுக்கொள்ளும் என்ற நல்ல செய்தியைத் தெரிவித்துக் கொள்
கிறேன்.

வீடு கட்ட அவர்களுக்குக் கடன் வழங்கவேண்டுமென்று சொன்
னார்கள். சொந்தமாக மனை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள்
கூட்டுறவு ஹவுசிங் சொசைட்டி ஆரம்பித்தால் அவர்களுக்கு வீடு
கட்டக் கடன் கொடுப்பதைப்பற்றியும் பரிசீலனை செய்யப்படும்
என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க
அகற்றப்பெற்றது.

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1978 மார்ச் 9]

இங்கே பேசிய பலர் பாராட்டினார்கள். மார்க்ஸிஸ்த் சித்தாந்தத்தை நானும் படித்திருக்கிறேன், நண்பர் கோவிந்தராசன் அவர்கள் படிப்பதற்கு முன்னால். அதிலே எங்குமே பாராட்டக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடு) பாராட்ட நேரம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். நிரம்ப செய்திருக்கிறோம். யாராக இருந்தாலும், எந்தக் கட்சி, எந்தச் சங்கம் என்று நினைக்காமல் யார் வந்து சொன்னாலும் உடனடியாக அழைத்து பேசி, சுமுகமாகத் தீர்வு கண்டு, இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயே சர்ச்சை இல்லாமல் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கக்கூடிய ஒரு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் இருக்கிறார் என்றால் அது நான்தான் என்பதைப் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். We have got such industrial peace. Commendable achievements we have got. அதை நான் சொல்லிக்கொள்வதில் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

ப.உ.ச. அவர்கள் போக்குவரத்துத் துறை ஊழியர்கள் பிரச்சனையில் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்று எடுத்துச்சொல்லி நான் அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டிருந்தால் ஒருவேளை விரைவில் முடிந்துவிடும் என்று சொன்னார்களோ என்னவோ—ஏன் அதில் அக்கறை காட்டவில்லை என்று கேட்டார்கள். There is no industrial dispute there.

முதலாளியும் தொழிலாளர்களும் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் அதில் நான் தலையிட முடியாது.

I can't interfere.

டிஸ்பியூட் என்றால் என்ன என்பதை இந்த நேரத்தில் படித்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். . . "Industrial dispute means any dispute or difference between employers and employees or between employers and workmen."

இதை மேலும் தொடர விரும்பவில்லை. தொழிலாளர்களுக்கும் அதை நடத்தும் முதலாளிகளுக்கும் தொழில் தகராறு ஏற்பட வேண்டும் ; பேசுகின்ற பேச்சு முறிவு ஏற்பட வேண்டும் ; பின்னால் தொழிற்சங்கத்தினர் சேர்ந்து ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்ற வேண்டும். "We raise an industrial dispute in respect of the following issues."

இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி, தொழில் தகராறு ரூல்ஸ் 24 ஸ்டேட்மென்ட்ஸ் அதோடு வைத்து, லேபர் ஆப்சருக்கு அனுப்பி, அதன் பிறகுதான் அவர்கள் அழைப்பார்களே தவிர அதற்கு முன்னால் நான் தலையிடத் தேவையில்லை ; தலையிடவில்லை. திறமைமிக்க எந்தும்பிகளிலேயே ஒருவர் திரு. பொன்னையன் இதுபற்றி பேச்சுவார்த்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார். இந்த

1978 மார்ச் 9]

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

நேரத்தில் நான் தலையிட்டால், it will be intrusion and unnecessary interference. எனவே இப்போது நான் தலையிடவில்லை. திறமைபடைத்த என் தம்பியே முடித்துவிடுவார். முடியவில்லை யானால், தொழில் தகராறு வந்தால் 'கன்சிலியேச'னுக்கு நான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆனால் வராது. என்னுடைய அருமைத் தம்பி தீர்த்து விடுவார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது.

இங்கே பல கருத்துக்களை மாண்புமிகு உறுப்பினர் கோவிந்த ராசன் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். Charm of democracy—ஜனநாயகம் என்பதே சிறப்பு களையும், குறைகளையும், நிறைவுகளையும் எடுத்துச்சொல்வது தான்.

இங்கே நிறைவுகளை எடுத்துச்சொல்லவில்லை என்றாலும் இந்த அரசு செய்தது அத்தனையும் சிறப்பானது என்று எடுத்துச்சொல்லி விட்டால் இரண்டு தட்சிகள் இருக்கத் தேவையில்லை. அவர்கள் சொன்ன துறைகளில் எல்லாம் அவைகளில் சிலவற்றை மிகைப் படுத்தியிருந்தாலும் அதிலுள்ள சில உண்மைகளை இங்கே விரிவாக எடுத்துச் சொல்லவேண்டியதில்லை.

டி.ஐ. சைக்கிள்ஸ் ஆக இருந்தாலும் சரி அல்லது டி.வி.எஸ். நிறுவனமாக இருந்தாலும் சரி நான் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல்—விரைவில் சில காரியங்களை முடிக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள், That is dangerous. அப்படி வேகமாக இறங்குவீர்களானால், மிக வேகமாகச் செய்யும்போது சமரசம் ஏற்படாது. “Cooling of period” தேவை. இருசாராரும் நிதானமாக உட்கார்ந்து பேசினால்தான் அரசாங்கம் சொல்லக்கூடியதை கேட்கக்கூடிய நிலை உருவாகும்.

திரு. ரா. உமாநாத் : டி.வி.எஸ். விஷயத்தில் Cooling of Period வேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சொல்லக்கூடிய பீரியட்டிலே சஸ் பென்ஷன் ஆகி டிஸ்மிஸ் ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் அது adding up ஆகிக்கொண்டேயிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : நான், பொது நியதிபற்றித்தான் சொன்னேன். டி.வி.எஸ்.-க்கு இன்னும் வரவில்லை. இருசாராரையும் உடனடியாக அமைச்சர் அழைத்துப் பேசி முடிவெடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னால், அப்போது லேபர் ஆபீஸர் தேவையில்லை, அல்டிமடென்ட் லேபர் கமிஷனர் தேவை இல்லை, டெப்டி லேபர் கமிஷனர் தேவை இல்லை,

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1978 மார்ச் 9]

ஸ்பெஷல் டெப்டி லேபர் கமிஷனர் தேவை இல்லை, கமிஷனரே தேவை இல்லை என்ற நிலை ஏற்படும். நிர்வாகத்தில் இருப்பவர்கள் அவரவர்கள் பணிகளைச் செய்யவேண்டுமே தவிர ஒரு டிஸ்ப்யூட் என்று வந்துவிட்டால் உடனே தொழிலாளர் நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சென்று பேச்சுவார்த்தை நடத்தவேண்டும் என்றால் நாளையதினம் முதல் அமைச்சர் என்று வரும், பின்னர் முதல் அமைச்சர் சரியில்லை பிரதமர் என்று வரும், பின்னர் பிரதமர் சரியில்லை பாராளுமன்றம் என்று வரும், பிறகு அதுவும் சரியில்லை என்று பிறகு ஜனநாயகமே தேவை இல்லை என்ற நிலை வந்துவிடும்.

ஆகவே அதற்குள்ள (tier) டயர் இருக்கவேண்டும். அதன்படி பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தப்படவேண்டும். ஆனால் அதிகக் காலதாமதமாகிவிட்டது என்றால், நேராக கமிஷனர் அல்லது ஸ்பெஷல் டெப்டி கமிஷனர் அல்லது அமைச்சரே கூட நடவடிக்கை எடுப்பதுண்டு : நான்காண்டு காலமாக—இருந்த ஆட்சி—என்மீது நிறைய குறைகளைச் சொல்கிறார்கள், ஆகவே நான் எச்சரிக்கையாக இருந்து சொல்கிறேன்.

நான்காண்டுகளாகத் தீராத எட்டு லட்சம் ரூபாய் பிரச்னை என்னிடம் வந்தது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கோவிந்தராஜன் அவர்கள் ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் வந்து சொன்னார்கள். திரு. உமாநாத் அவர்கள் வந்து சொன்னார்கள். திரு. ரமணி அவர்கள் வந்து சொன்னார்கள். நேற்றைய முன் தினம் அந்த எட்டு லட்சம் ரூபாய் தொழிலாளர்களுக்குச் சேர வேண்டியது என்று நான் உத்தரவிட்டேன். அதை பாராட்டியிருக்கக்கூடாதா?

நெல்லிக்குப்பத்தில் தொழில் தகராறு எழுந்தபோது ஸீஸன் வந்தபிறகு வேலைநிறுத்தம் நடந்தால் 1538 தொழிலாளிகள் மட்டுமல்ல, 20,000-க்கு மேற்பட்ட கரும்பு விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுவார்கள், ஆறு லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள கரும்பு பாழாகிவிடும், ட்ரையாகிவிடும், ரெக்கவரி குறைந்துவிடும் என்று கருதி அரசு ஸ்பெஷல் இன்டஸ்ட்ரியல் டிரிப்யூனல் ஒன்றை ஏற்படுத்தி, ஏறத்தாழ ரூ. 7,000-ல் இருந்து ரூ. 10,000 வரை செலவாகக்கூடிய அளவிற்கு ஒரு ஜட்ஜ் போட்டு, அந்த ஜட்ஜ் இந்த ஒரு பிரச்சனையை மட்டும் கவனிக்கக்கூடிய வகையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அனுமதி பெற்று நியமித்து ஸீஸன் வருவதற்கு முன்னதாகவே தீர்ப்பு வழங்கும்படி ஏற்பாடு செய்ய வில்லையா? அதில்தான் திரு. கோவிந்தராஜன் அவர்கள் நடந்து கொண்ட முறை மிகவும் பாராட்டக்கூடியது. தீர்ப்பில் அதிகமாக தொழிலாளர்களுக்கு சலுகை வழங்கியிருந்தாலும் இவ்வேளையில் பெரிய தொகை கொடுத்தால் அந்த நிறுவனம் நடக்குமா என்று

1978 மார்ச் 9]

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

கருதி ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருக்கக்கூடிய தொகையை சற்று குறைத்துக்கொண்டு— He was able to understand the real position of the Industry—அந்தத்தொழில் நிலையை தெரிந்து கொண்டு ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து அதை ஒட்டுகிறார்கள். அதை நான் பாராட்டினேன்.

அதேபோல் ஸ்பெஷல் இன்டஸ்ட்ரியல் ட்ரிப்யூனல் இந்த அரசு நியமித்ததை ஒருமுறை பாராட்டியிருக்கக் கூடாதா?

திரு.ரா. உமாநாத் : தொழிலாளர்களுக்கு பணம் கொடுக்க முடியாது என்பதில் அந்த சமரசாரம். சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு கேஸ் கொண்டு போய் வருடக்கணக்காக விட்டிகேஷன் ஏற்படும் என்பதால் அந்தப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தி முடிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : நான் பாராட்டுத் தான் தெரிவித்தேன். எவற்றையெல்லாம் சிறப்பாகச் செய்து வந்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால் மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கையாளும் முறை, two way traffic ஆக இல்லை. நாங்கள் நல்லது செய்திருக்கும் என்று அவர்கள் கருதினால் பாராட்டுகிறார்கள். அதாவது அவர்கள் கட்சி அணுகுமுறையிலிருந்து பாராட்டவேண்டியதைப் பாராட்டுகிறார்கள். அவர்கள் எது சரியில்லை என்று கருதுகிறார்களோ அதைக் கண்டிக்கிறார்கள் அது மிகவும் ருசிகரமான வரவேற்கத்தக்க அரசியல் நாகரீகமாகும்.

அதே two way traffic—யை நாங்களும் கடைப்பிடிக்க அனுமதிக்க வேண்டும். ஆகவே எங்களது தொழிலாளர் அணுகுமுறைபற்றி நாங்கள் சொன்னால் அதைத் தவறாகக் கருதமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். சிறுகிற தொழில்களை ஆரம்பிக்கிறார்கள். 50 பேர்கள், 100 பேர்களை வைத்து ஆரம்பிக்கிறார்கள். அவை, industries profit making position லாபம் வரக்கூடிய நிலை வருவதுவரை நீங்கள் ஒத்துழைக்கவேண்டாமா? அங்கே எல்லாம் வேலைநிறுத்தம். 50 நாள் வேலைநிறுத்தம், 100 நாள் வேலைநிறுத்தம் என்று சொல்கிறார்கள். கவாஸ்கரைப் போன்றவர்கள் கரிக்கட்டில் செஞ்சுரி அடித்தால் அது வரவேற்கக் கூடியது. ஆனால் வேலைநிறுத்தம் செய்வதில், வேலைநிறுத்தத்தில் 25 நாள் வேலைநிறுத்தம், 50 நாள் வேலைநிறுத்தம், 100 நாள் வேலைநிறுத்தம் என்று சொன்னால், அது நியாயமா?

[திரு. எஸ். இராதவானந்தம்]

[1978 மார்ச் 9]

(பிற்பகல் 1-20)

ஆனால் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன், உண்மையான கம்யூனிஸ்ட் எப்படி செயல்பட வேண்டும் என்று நான் படித்திருக்கிறேன். லெனின் கூறியிருப்பது— வேலைநிறுத்தங்கள், போராட்டங்கள் இவைகளைப் பார்த்துத்தான் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் எழுச்சியை, உணர்ச்சியை ஏற்படுத்த முடியும் என்று இருக்கிறது. (குறுக்கீடு)..... இதற்கான புத்தகம் என்னிடம் இருக்கிறது, யாராவது பார்க்க வேண்டுமென்றால் மாணியில் வாருங்கள், தருகிறேன். இப்படிப்பட்ட போராட்டங்கள் எழுச்சியின் விளைவு என்று சொன்னால், அவர்களுக்கு நான் சொல்ல விரும்புவது..... There is no strike or agitation in a socialist country. சோஷலிஸ்டாட்டில் வேலைநிறுத்தங்கள் இல்லை. ஏற்கனவே நான் சொல்லியிருக்கிறேன். வேலைநிறுத்தம், போராட்ட உரிமை இவைகள் எல்லாம்..... This Government will never stand in the way, will never withdraw that right. இவைகளை எல்லாம் எப்படி எப்போது உபயோகப்படுத்தவேண்டும் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம் என்று சொன்னால்— ஒருவர் தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதற்காக லேசென்ஸ் பெற்று துப்பாக்கி வைத்திருக்கின்ற நேரத்தில்—எப்போது அதைப் பயன்படுத்தவேண்டுமோ அந்த நேரத்தில்தான் பயன்படுத்துவார்—அதுபோல் வேலைநிறுத்தம் என்கின்ற ஆயுதத்தையும் எப்போது தேவையோ அப்போதுதான் பயன்படுத்தவேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிறிய தொழிற்கால்கள், சின்னஞ்சிறிய தொழில்கள் எங்கேயெல்லாம் வளரவேண்டும் என்று நாம் விரும்புகின்றோமோ அந்த இடங்களில் எல்லாம் இப்படிப்பட்ட வேலைநிறுத்தங்களை நடத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் வேலைநிறுத்தத்தை நாம் எப்போது நடத்தவேண்டும் என்பதையும், வேலைநிறுத்தத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில் அதை எப்படி நிறுத்திக்கொள்ளு என்பதைப் பற்றியும் நீங்கள் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் பணிவன்போடு தோழமைக் கட்சிகளை கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைய ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாட்டில் சோஷலிஸ ஆட்சி வந்துவிட்டது.. “நானே உலகை ஆள வேண்டும், உழைக்கும் கரங்களே....” என்றவர் இந்த நாட்டை ஆளுகிறார். ஆளுவதற்கு உழைக்கும் கரங்கள் முன் வந்திருக்கின்றன. நாங்கள் கரல் மார்க்ஸ் சொன்னதைப்போல்....

Be with the mass
Work with the mass
Learn from the mass
Teach the mass

1978 மார்ச் 9]

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

“மக்களோடு இரு, மக்களோடு வேலை செய் மக்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள், மக்களுக்கு ஆசானாக இரு.....

என்றிருப்பதில் 4-வது கட்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருப்பது போல், இன்றைக்கு நாங்கள் புரட்சித் தலைவர் அணியில் பணியாற்றி வருகிறோம். ஆகவே நாங்கள் சொல்வதைச் சற்று காதா கொடுத்துக் கேட்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற முறை நான் எக்ஸ்டம்பராக பேசினேன். இப்போது இந்த அரசு பல சலுகைகளைச் செய்திருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் ரிகார்டில் இல்லாமல் போய்விடக்கூடாது என்பதால் வீட்டுவசதி மூலமாகவும் தொழில் துறை மூலமாகவும் செய்திருப்பவைகளையெல்லாம் படித்துவிடுவதாக இருக்கிறேன்.

It is a voluminous document.

அவ்வளவு செய்திருக்கிறோம். இந்த அரசு செய்திருக்கின்றவைகளையெல்லாம் நான் படித்த பிறகாவது கடைசியாக செல்லும்போது நாம் தவறான கருத்தில் இருந்து விட்டோம், இப்போது இந்த அரசு செய்திருக்கின்ற நன்மைகளை எல்லாம் தெரிந்து கொண்டோம் என்ற அளவில் செல்வார்கள் என்ற திடகாத்திரமான நம்பிக்கை எனக்கிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு நான் அவற்றைப் படிக்க விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு கூட்டுறவு வீட்டு வசதி சங்கம், 1-7-1975 முதல் எந்தக் கடனும் பெறாமல் உறுப்பினர்கள் வேதனைக்குட்பட்டு இருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது எல்.ஐ.ஸி. யிலிருந்து ரூ. 7 கோடியும் வீட்டுவசதி சங்க மூலம் ரூபாய் 1 கோடியும் அப்பெக்ஸ் பாடி ஆக 8 கோடியும் கடனை வழங்கப்படும். இந்தத் திட்டத்தினால் பயனடைவார்கள் பொருளாதாரத்தில் மெலிந்த கிராம மக்கள் ஆவார்கள். இப்பொழுதே 15,000 உறுப்பினர்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளார்கள். இதில் 25 சதவீதம் அரிசனங்களுக்கு தேவையின் அடிப்படையில் கடன் ஒதுக்கப்படும்..

(திரு. துரை முருகன் எழுந்திருந்தார்.....)

THE HON. THIRU S. RAGHAVANANDHAM : I am not yielding

THIRU DURAI MURUGAN : I am raising a point of order.

THE HON. THIRU S. RAGHAVANANDHAM : I can give all these details even without referring to the notes.

MR. DEPUTY SPEAKER : The Hon. Minister can read.

THE HON. THIRU S. RAGHAVANANDHAM: Very kind of you, Sir.

(குறுக்கீடு)

படிக்கக் கூடாது என்று சொன்னால் நான் படிக்கவில்லை.....

[1978 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் படிப்பதில் ஒன்றும் தவறில்லை, படியுங்கள்.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : அரசு அலுவலர் சளுக்காக வீடு கட்டுவதற்காக முன்பணம் வழங்கும் திட்டத்தின் கீழ் இந்த ஆண்டு இரு லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதற்குள்ளாகவே 1,150 விண்ணப்பங்கள் வந்திருக்கின்றன.

தமிழ்நாடு அரசு அலுவலர்களுக்கான வாடகை வீட்டு வசதித் திட்டம்.

இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் சராசரி 125 முதல் 150 லட்சம்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் சென்ற ஜூலை மாத வரவுசெலவு திட்டத்திலும் 1978-79 ஆம் ஆண்டு திட்டத்திலும் ரூபாய் 20 லட்சம் வீட்டுவசதி வாரியத்திற்கு ஒதுக்கப்படுகிறது.

1958-59 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கிராம வீட்டு வசதித் திட்டமென செயல்பட்டு வந்துள்ளது. இது, 1975-76 வரை இருந்தது. இந்தத் திட்டத்தின் கீழ் 8,000 வீடுகள்தான் கட்டப்பட்டுள்ளன. இதற்குள்ளாகவே 60 சொஸைடியிலும், 20,883 உறுப்பினர்கள் சேர்ந்துள்ளனர். 10,000 பேர்களுக்கு உடனடியாகக் கடன்கள் வழங்கப்படும். இந்தச் சாதனை 18 ஆண்டுகளில் செய்ததைவிட மிகப் பெரிய சாதனையாகும் என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் காவலர்களுக்கு வீட்டு வசதித் திட்டம். இந்தத் திட்டத்திற்கு 1977-78-ல் 38 இலட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், இந்த ஆண்டு 1978-79-க்கு ரூ. 90 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் மிகப் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, குடிசைமாற்று வாரியத் திட்டம் வெளியூர்களில் அமுல்படுத்துவதைப் பற்றி.....

| திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : ஆன் எ பாயன்ட் ஆப் அர்டர். நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் படிக்கின்ற விவரங்கள் எல்லாம் இந்த அறிக்கையிலேயே இருக்கிறது. மறுபடியும் படித்து நேரத்தை வீணாக்க வேண்டாம். போலீஸ் அவசியங்கீம் அலாட்மெண்டு எல்லாம் இந்த அறிக்கையிலேயே இருக்கிறது. இருந்தும் அதைப்பற்றி திரும்பவும் படிக்கவேண்டிய அவசியம் என்னவென்று தெரியவில்லை. எங்களிடம் கொடுத்திருக்கிற அறிக்கையிலேயே இருப்பதால் திரும்பத் திரும்ப படித்து நேரத்தை வீணாக்க வேண்டுமா? ஏற்கனவே நேரமாகிறது. அறிக்கையிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற விஷயங்களை யெல்லாம் நாங்கள் படித்துக் கொள்ளலாம், இங்கே படிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

1978 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : அமைச்சர் அவர்கள் படிப்பதை நீங்கள் இந்த அறிக்கையோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவில்லை. அறிக்கையிலே ஒன்றிரண்டு இருக்கும் இருக்காது. அறிக்கையிலே இல்லாததைக்கூட அமைச்சர் அவர்கள் இனிமேல் படிக்கலாம். இதனால் இதிலே ஒழுங்குப் பிரச்சனை இல்லை.

திரு. துரை முருகன் : நாங்கள் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். அந்த வெட்டுத் தீர்மானங்களின்மீது எங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறோம். அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி விளக்கங்கள் சொல்லலாம்: பதில் சொல்லலாம். அதை விட்டுவிட்டு, ஏற்கனவே தயார் செய்து வைத்திருக்கிற ஸ்டேட்மெண்டை அமைச்சர் அவர்கள் படிக்கிறார். படிக்கக் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த ஸ்டேட்மெண்டை மேஜையின் மேல் வைத்துவிட்டால் நாங்கள் அதைப் படித்துக் கொள்கிறோம். இப்போது நாங்கள் எதிர் பார்ப்பது, நாங்கள் பேசிய கருத்துக்கள் பற்றி அமைச்சர் அவர்களுடைய ரிப்பெக்ஷன் என்ன என்பதுதான். ஏற்கனவே அதிகாரிகளும், நீங்களும் தயார் செய்துள்ள அறிக்கையைப் படிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, பட்ஜெட்டிலே சொன்னதைச் சொல்லக் கூடாது என்று எனக்கு யாரும் இதுவரை சொல்லித் தரவில்லை. இந்த அரசின் சாதனைகளைச் சொல்லும்போது, அதை விரிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்னால் தொழிலாளர் நலத் திட்டம் பற்றி ஒன்றிரண்டு சொன்னேன். அதேபோல், ஓர்கிங் ஜர்னலிஸ்டுகளுக்கு 19 வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கப்படும் என்று சொன்னேன். அது இந்தப் புத்தகத்தில் இருக்கிறதா? எப்போதுமே பிரியாணி சாப்பாடு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. கொஞ்சம் சாம்பார் சாதமும் சாப்பிட வேண்டும்.

1972-73-க்குப் பின்னர் சென்னைக்கு அப்பாற்பட்ட ஊர்களில் குடிசை மாற்று வாரியத் திட்டம் அமல்படுத்தப்படாமல் இருந்தது. ஆனால், இந்த ஆண்டு இதற்காக 60 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி 600 வீடுகள் கட்டுவதாக உள்ளோம்.

100 உடல் ஊனமுற்றோருக்கு வீவிங்கில் (நெசவு நெய்தலில்) பயிற்சி அளித்து அவர்களை கூட்டுறவு ஆலையில் வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளும் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தேடித் தர மதுரையிலும், கோவையிலும் ஜூனியர் எம்ப்ளாய்மெண்டு ஆபீசர்கள் இருக்கிறார்கள். இனி திருச்சியிலும், சேலத்திலும் ஒவ்வொருவர் நியமிக்கப்படுவார்கள். நான் படிக்கின்ற ஒவ்வொரு திட்டமும், பல உறுப்பினர்கள் பேசியதற்கு பதில்தான்; வெட்டுத் தீர்மானத்தை எதிர்பார்த்து அதற்கு பதிலளிக்கும் வகையில்தான் இதைப் படிக்கிறேன்.

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1978 மார்ச் 9]

நீங்கள் கடைசியில் பார்த்தால், ஒவ்வொரு உறுப்பினர் பேசியதற்கும் உள்ள பதிலும், அரசின் முடிவும் அதிலே இருக்கும் என்பதை நான் மிகவும் தைரியத்துடனும், தெளிவுடனும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கருநிலை ஒரு துணை வேலைவாய்ப்பு அலுவலகம் திறக்கப்படும்.

மதுரை, கோவை, திருச்சி போன்ற இடங்களில் டெப்டி டைரக்டர்கள் அலுவலகங்கள் திறக்கப்பட்டு, தொழிற் பயிற்சிக் கூடங்களை திறமையாக மேற்பார்வை பார்க்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்படும். ஏனென்றால், இவர்களுக்கு மேற்கு ஆசிய நாடுகளான குவைத், சௌதி அரேபியா, துபாய் போன்ற இடங்களில் நல்ல வேலைவாய்ப்பு இருக்கின்ற காரணத்தினால், இத்தகைய பயிற்சி அளிக்க இருக்கிறது என்பதை நான் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, குடிசை மாற்று வாய்ப்பைப் பற்றி புள்ளிவிவரங்கள் சொல்லி விட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். நான் நேரத்தைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்கிறேன். போன ஆண்டு நாங்கள் என்ன செய்தோம், இந்த ஆண்டு என்ன செய்தோம் என்பதைத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லி, அதிகமாக எத்தனை வீடுகள் கட்டியிருக்கிறோம் என்பதையும் சொல்லியிருக்கிறேன்.

இன்னும் பெருமையோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். நாட்டிலே தொழில் அமைதி இல்லையென்று சொன்னார்கள். தமிழகத்தில் 10,374 நிறுவனங்கள் இருக்கின்றன. பாக்டரீஸ், பிளான் டேஷன்ஸ், டிரான்ஸ்போர்டு போன்ற இந்த 10,374 நிறுவனங்களில், 6,61,245 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 1-30.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவையின் அனுமதியுடன் மானியக் கோரிக்கைகள், வெட்டுத் தீர்மானங்கள் ஆகியவை வாக்கெடுப்புக்கு விடப்படும் வரை, பேரவையின் நேரம் நீட்டிக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இந்த 6,61,245 தொழிலாளர்களில்—6 ஆம் தேதி புள்ளிவிவரப் பிரகாரம்—அதற்குப் பின்னால் 9-ஆம் தேதி வரை புள்ளிவிவரம் சேகரிப்பது என்றால் சிரமம் என்பதை அறிவீர்கள்—2,226 தொழிலாளர்கள் தான் கதவடைப்பு, வேலைநிறுத்தத்தில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். 6,61,245 தொழிலாளர்கள் என்ற அந்த எண்ணிக்கை எங்கே? கதவடைப்பு, வேலைநிறுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறவர்கள் 2,226 தான் என்று சொன்னால் அது எவ்வளவு பெரிய சாதனை என்று பார்க்கவேண்டும்.

1978 மார்ச் 9] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

அதுபோல் 10,374 நிறுவனங்களில் பன்னிரண்டு நிறுவனங் கள்தான் 1 to 12 தான் வேலைநிறுத்தம், லாக் அவுட் ஆகியவற்றில் இருக்கின்றன என்றால் இது புரட்சித் தலைவர் ஆட்சி யின் மாபெரும் சாதனை அல்லவா? அதைநான் சொல்லிக் கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்).

ரெபரன்ஸ் கொடுப்பது பற்றிச் சொன்னார்கள், 1974-ல் 316 ; 1975-ல் 214 ; 1976-ல் 448 ; 1977-ல் 690 வழக்குகள் ரெஃபர் செய்திருக்கிறோம். All time record—இந்த ஜனவரி மாதம் பிப்ரவரி மாதம் வரை 132 வழக்குகளை தொழில் நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறோம்.

தொழில் தகராறு சட்டப் பிரிவு 25 (கே) -ல் 300 பேருக்கு மேல் இருந்தால் க்ளோஷர், லே ஆப், ரிட்டரன்ச்மென்ட் ஆகியவற்றைச் செய்ய அனுமதி பெறவேண்டுமென்று இருக்கிறது. 50க்கு மேல் இருந்தாலே அவ்வாறு அனுமதி பெற வேண்டுமென்று சட்டத்தைத் திருத்த அரசு பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது.

மத்திய அரசுக்கு சில திருத்தங்களைப் பரிந்துரை செய்திருக் கிறோம்—

You know, labour is a concurrent subject.

சில சட்ட திருத்தங்களைச் செய்ய மத்திய அரசின் அனுமதி தேவை.

இந்த அரசினுடைய கொள்கை—தொழிலாளர் பிரச்சனை பற்றி ஒரு சோஷலிச நாட்டில் வேலை நிறுத்தம் வராமல் இருப்பதற்கு என்ன செய்கிறார்கள்?

in built benefits—That is the policy we follow.

இந்த அரசின் கொள்கை—

In-built provisions to confer benefits on the workers. The working class would get the benefits from the statutory provision itself without the need for any agitation (interruption). I will translate it.

சட்டத்தின் மூலமாகவே தொழிலாளர்கள் நன்மை பெற்று விடு வார்களானால் போராடுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருக்காது ; எனவே, அந்த அடிப்படையில் இந்த அரசு இரவு பகலாக உட்கார்ந்து முடிவு எடுத்து மத்திய அரசுக்கு சில ஆலோசனைகளைத் தெரிவித்திருக்கிறோம். அங்கிருந்து கன்கரன்ஸ் வந்த உடனே இதே சட்டமன்றத்தில் சட்டத் திருத்தங்கள்—பில் கொண்டு வரத் தயாராக இருக்கிறோம்.

நான் சிலவற்றைப் பெருமையோடு கூறிக் கொள்வேன்— சட்டம், அமைதியைக் காப்பாற்ற வேண்டிய கடமை மாநில அரசுக்கு உள்ளதால் சுரங்கங்கள், கற்சுரங்கங்கள் போன்ற

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1978 மார்ச் 9]

வற்றில் சமரசப் பேச்சுவார்த்தைகளில் முழு உரிமை மாநில அரசுக்கே இருக்கவேண்டும். பேச்சுவார்த்தையின்போது இரு தரப்பினரையும் உத்திரவிட்டு அழைக்க சமரச அதிகாரிகள் சம்மன் கொடுத்தாக வேண்டும். மாண்புமிகு துரைமுருகன் அவர்கள் இதைத்தான் சொன்னார்கள். கன்சிலியேஷனுக்கு முதலாளிகளையும் தொழிலாளர்களையும் அழைப்பதற்கு, குறிப்பாக முதலாளிகளை அழைப்பதற்கு அதிகாரம் வேண்டுமென்று சொன்னார்கள்—

Summoning power should be vested with the Conciliation Officers.

வேண்டுமென்பதை இந்த அரசு ஏற்கனவே பரிந்துரை வழங்கியிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் தொழிற்சங்க சட்டம் 10 (2)-ன் கீழ் இரு சாராரும் ஒத்துக் கொண்டு வழக்கு மன்றத்திற்கு அனுப்புவது என்றால் பேரவையின் அனுமதி பெற்று கையெழுத்துப் போட வேண்டும். ஒரு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்துப் போடுவது என்றால் தலைவரோ செயலாளரோ கையெழுத்து போட்டால் போட்டவுடன் நெய்வேலி மற்ற இடத்தில் செல்லாது என்கிறார்கள். சட்டம் 12 (3) ஆக இருந்தாலும் 18 (1) செட்டில்மெண்டாக இருந்தாலும் கையெழுத்து போடக்கூடிய தொழிலாளர் தலைவர்கள் ஜெனரல் பாடி—மகாசபையை பேரவையைக் கூட்டி அனுமதி பெற்றுத்தான் இங்கே வந்து கையெழுத்துப் போட வேண்டும்.

Then only settlement will be lasting and honoured.

என்ற நம்பிக்கையோடு அதைத் திருத்த வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

அதே போல் பாதுகாக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் யார் யார்? 'ப்ரொடக்டட் ஒர்க்மன்ஸ்' என்ற சட்ட விதிக்கு விளக்கமான அறிக்கை வேண்டுமென்றார்கள். நாங்கள் பரிந்துரை வழங்கியிருப்பது—

All Office barers of a Trade Union should be treated as Protected workers.

எப்பேர்ப்பட்ட பரிந்துரை பார்த்தீர்களா ?

ஒரு தொழிற்சங்கத்தை நடத்தக்கூடிய அத்தனை நிர்வாகிகளுமே புரொடக்டட் ஒர்க்மன்ஸ் என்ற முறையிலே சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திடம் சொல்லியிருக்கிறோம்.

அதைப் போல் இடைக்கால ஊதியம், வேலைப் பளு நிர்ணயம், அதிக நாட்கள் வேலைநிறுத்தம் நடக்கிறதே என்று சொன்னார்கள். யெஸ், நடக்கிறது, அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்பதை

1978 மார்ச் 9] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால், அப்படி அதிகமாக நடப்பதற்கு யார் காரணமாக இருக்கிறார்கள் என்பதற்குள்ளே நான் நுழைய விரும்பவில்லை. ஏற்கனவே நான் சொல்லி இருக்கிறேன், வேலைநிறுத்தத்தை ஆரம்பிப்பதும், முடிப்பதும் தொழிலாளர்களுடைய உரிமை. வேலைநிறுத்தம் செய்கிறவர்கள் அரசின் துரோகிகள் என்றே அரசை எதிர்க்கிறவர்கள் என்றே நான் கருத மாட்டேன். ஆனால், எப்போது வேலைநிறுத்தம் ஆரம்பிப்பது, எப்போது வேலைநிறுத்தம் முடிப்பது என்பது தெரியவேண்டும். உத்திரப் பிரதேசத்தில் இருப்பதைப் போன்று வேலைநிறுத்தம் ஆரம்பித்த பின்னர் இடைக்கால உயர்வு கொடுத்து விட்டால் வேலைநிறுத்தத்தை நிறுத்தி ஊதிய உயர்வு பற்றி முடிவு எடுக்கலாம் என்ற முறையிலே சட்டத்தை திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று நாம் மத்திய அரசைக் கேட்டு இருக்கிறோம்.

அடுத்து, லே ஆப், ரெட்ரன்ச்மென்ட், க்ளோஷர் ஆகியவைகளுக்கு அனுமதி வாங்கவேண்டுமென்று ஏற்கனவே சட்டத்திலே இருக்கிறது. இப்போது இருக்கிற சட்டப்படி லாக் அவுட்டுக்கு அனுமதி பெறத் தேவையில்லை. திரு. கோவிந்தராஜன் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள்.

முதலாளிகள் They are taking advantage of the lacuna in the Act. சட்டத்திலே இருக்கிற ஓட்டையில் புகுந்து கொண்டு சலுகையைப் பெற்று விடுகிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடாது. லாக் அவுட்டையும் அதிலே இணைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நாம் கேட்டு இருக்கிறோம்.

அடுத்து நிறுவனத்தை மூடுதல் அல்லது டிரான்ஸ்பர் ஆப் மானேஜ்மென்ட். எதுவாக இருந்தாலும் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை உத்தரவாதம் இருக்க வேண்டும். செக்யூரிட்டி ஆப் ஜாப் வேண்டும். நிறுவனத்தை மூடினால், பணத்தைக் கொடுத்து தொழிலாளரை நீ போ என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள் அல்லது புதிதாக நிறுவனத்தை எடுத்துக் கொண்டவர்கள் நீ எங்களுக்குத் தேவையில்லை என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். காம்-பன்சேஷன் கொடுத்துவிட்டால் அவர்களை வேலைக்கு எடுத்தாலும் எடுக்கலாம், எடுக்காமலும் போகலாம், எடுக்காவிட்டால் அந்தத் தொழிலாளர்கள் அவல நிலைமைக்கு ஆளாகிவிடுகிறார்கள். இந்த நிலைமையைத் தடுப்பதற்கு நிறுவனத்தை மூடினாலும் டிரான்ஸ்பர் ஆப் மேனேஜ்மெண்ட்டாக இருந்தாலும் அங்கே உள்ள தொழிலாளர்களைக் கட்டாயமாக வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய முறையிலே வேலை உத்தரவாதம் கொடுக்கும் முறையில் தொழிலாளர் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு நாம் பரிந்துரை செய்திருக்கிறோம்.

அடுத்து, சில நேரங்களிலே முதலாளிகள் அல்லது தொழிலாளர்களாக இருந்தாலும் சரி—யார் என்பதை வழக்கு மன்றம் முடிவு எடுக்கும்—ஒப்பந்தத்தை மீறுகின்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது.

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

[1978 மார்ச் 9]

அப்படி ஒப்பந்தத்தை மீறுகிறவர்களுக்கு அபராதம் அல்லது சிறைத்தண்டனை கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று சட்டம் இருக்கிறது. பரீச் ஆப் செட்டில்மெண்ட் என்று வருகிறபோது, ஒப்பந்தம் மீறப்படுமானால் “Fine or imprisonment or both” என்று இருப்பதை மாற்றி—ஏனென்றால் பைன்தானே என்று பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டுப் போய்விடுகிறார்கள்—இம்ப்ரிசன்மெண்ட் என்று மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இருக்கிறோம். எவ்வளவு புரட்சிகரமான யோசனை செய்திருக்கிறோம் என்று பார்த்தீர்களா?

அடுத்து, சங்க நிர்வாகிகள், ஆபீஸ்-பெயரர்ஸ் ஆப் தி டிரேட் யூனியன்ஸ், Office-bearers of a Trade Union should be elected only by a secret ballot என்று ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று நாம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அடுத்து, வேலை இழந்துவிட்ட தொழிலாளர்கள் இப்போது 2 ஏ பெட்டிஷன் கொடுத்து, அதற்குப் பிறகு கன்சீலியேஷனுக்குப் போய் முடிவாக வேண்டியிருக்கிறது, இதற்கு 6, 7 மாதங்கள் ஆகிவிடுகிறது. இப்படிப்பட்ட சர்குட்டஸ் அன்ட் கம்பர்சம் ஜாப்-ஐ போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது.

வேலை இழந்த தொழிலாளர்கள் தொழில் தகராறுச் சட்டப் பிரிவு 2 ஏ-படி தொழில் தகராறு எழுப்பாமல் 33 சி 2 பிரிவு பிரகாரம் நேரடியாக தொழில் நீதிமன்றத்திற்கு மனு செய்ய அனுமதி. இருப்பதுபோல் அனுமதி வழங்கும் வகையில் சட்டம் திருத்தப்படவேண்டும். கோர்ட்டில் மனு தாக்கல் செய்ய வேண்டும். சாதகமாக தீர்ப்பு வந்தபின் பணம் கொடுக்கப்படவில்லையென்றால் எப்படி கலெக்டருக்கு எழுதி ரெவின்யூ ரெக்கவரி ஆக்டின்கீழ் ரெக்கவரி செய்யப்படுகிறதோ அதைப்போன்று நேரடியாகவே டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டவர்கள் லேபர் கோர்ட்டிற்கு போவதற்கு வசதியாக சட்டம் திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

தொழில் தகராறு நடக்கும்போது வேலைநீக்கம் செய்யப்படுகிறவர்களுக்கு சப்சிஸ்டன்ஸ் அலவன்ஸ் அந்த இடைக்காலத்திலே கொடுக்கவேண்டுமென்ற வகையிலே சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும். (குறுக்கீடு) வெய்ட். கடைசியில் பார்த்தால் எல்லாம் கவர் ஆகியிருக்கும். போனஸ் சட்டத்தில் 36-வது பிரிவுப்படி விதிவிலக்கு கொடுக்க எங்களுக்கு உரிமை உண்டு. திரு. அம்பிகாபதி அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். டி.ஐ. சைக்கிள்ஸ் தொழிலாளர்கள் 1,500 பேர்கள் ஊர்வலமாக வந்து என்னை 3 நதித்து ஒவ்வொருவரும் என் கையைக் குலுக்கினார்கள், என் கைகூட வலித்துவிட்டது.

[பிற்பகல் 1-40]

அந்த அளவிற்குச் சொல்லி விதிவிலக்கு கொடுக்காதீர்கள், 8½ தர வேண்டுமென்று சொன்னீர்களே, இந்த அரசு புரட்சித் தலைவரைக் கலந்து முடிவெடுத்தது, எந்தக் கம்பெனிக்கும்

1978 மார்ச் 9] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

36-வது செக்ஷன் பிரகாரம் (குறுக்கீடு) 34 (3) என்பது Settlement under norm different from the one enuciated under the Bonus Act—34 (3) ஸ்டிரைக் அவுட் ஆகிவிட்டது, அது இப்பொழுது இல்லை. செக்ஷன் 36-இன் கீழ் எந்த நிறுவனத்திற்கும் விதிவிலக்கு தரப்படக்கூடாது. போனஸ் கொடுத்துத்தான் தீர் வேண்டும் என்று புரட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பாராட்டு விழா கூட நடத்தினார்கள், கோபு அவர்கள் வந்து பேசினார்கள், அதை நான் ரூபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அந்தச் சட்டத்தில் விலக்கு யாருக்கும் தரப்படவில்லை என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். 62 நிறுவனங்கள் கேட்டன, யாருக்கும் தரவில்லை. போனஸ் சட்டத்தில் சில திருத்தங்கள் செய்யக்கோரி 10-10-1977 அன்று மத்திய அரசிற்கு கடிதம் எழுதப்பட்டுள்ளது.

உங்களுக்குத் தெரியும், செக்ஷன்கள், 13 அன்ட் 10, அதன் காரணமாக இதே போக்குவரத்துத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த போனஸ், இரண்டு தடவை குறைக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் யோசனை செய்தபொழுது, இந்த அரசு, இன்னும் சொல்லப்போனால் கேபினட் அளவில் பரிசீலனை செய்து 8-1/3 கொடுத்தே ஆகவேண்டும், செக்ஷன் 13-ஐ இக்னோர் செய்ய வேண்டுமென்று, 10-ஐ மனதில் வைத்துக் கொடுத்தது. அந்தப் பிரிவையே மாற்ற வேண்டுமென்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதியிருக்கிறோம்.

மேலும், அன்-ஆர்கனைஸ்ட் லேபரர்ஸைப்பற்றி இங்கே பேசினார்கள். அவர்களுக்கும் சட்டம் கொண்டு வரவிருக்கிறோம். தேர்தலுக்கு முன்பு புரட்சித் தலைவரவர்கள் பேசும்பொழுதெல்லாம் சொன்னார்கள். 30 ரூபாய், 40 ரூபாய், 300 ரூபாய், 400 ரூபாய் வாங்குகின்றவர்களுக்கெல்லாம் தொழிற்சங்கங்கள் இருக்கின்றன, ஆனால் தெருவிலே திரியும் செல்ஃப் எம்ப்ளாய்ட், செல்ஃப் எம்ப்ளாய்ட் ஓர்க்கர், அண்டர் எம்ப்ளாய்ட், அன்எம்ப்ளாய்ட் இப்படி வேலையில்லாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்களே அவர்களுக்குச் சலுகை தருகின்ற அளவில் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டாமா என்று வேதனைப்பட்டார்கள். அந்த வேதனையைத் தீர்க்கும் வாய்ப்பு அவருக்கே கிடைத்திருப்பதால், சங்க ரீதியான அமைப்புகள் இல்லாத தொழிலாளர்களுக்கு மாதத்தில் 20 நாட்களாவது வேலை கிடைக்கவும், மற்ற பாதுகாப்புகள் தரவும் சட்டம் கொண்டு வருவது அரசின் பரிசீலனையில் உள்ளது என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தொழிற்சாலை சட்டம் பிரிவு 79-இல், துரைமுருகன் அவர்கள் சொன்னார்கள், அழகாகச் சொன்னார்கள், 240 நாட்கள் வேலை செய்தால்தான் பாலோயிங் இயரில், அடுத்த ஆண்டில் 20 நாட்களுக்கு ஒரு நாள் என்று உண்டு, 239½ நாட்கள் என்றாலும்

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1978 மார்ச் 9]

இல்லை என்று சொன்னார்கள், 239½ அல்ல, 239.99 நாட்கள் என்றாலும் அது கிடைக்காது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் 240 நாட்கள் வேலை செய்தால்தான் உண்டு என்ற நிலையிருக்கிறது. அதை மாற்றி வாரத்தில் ஐந்து நாட்கள் வேலை செய்யும் தொழிற்சாலைகளில் 200 நாட்களும், வாரத்தில் ஆறு நாட்கள் இருக்கும், மாதத்திற்கு 25, 26 நாட்கள் வரும் தொழிற்சாலைகளில் ஏதாவது ஒரு ஆண்டில் 240 நாட்கள் வேலை செய்து விட்டால் till the time of retirement on superannuation இறுதி வரையில், வேலை செய்யும்பொழுது தொடர்ந்து 20 நாட்களுக்கு ஒரு நாள் என்று லீவ் கொடுக்க வேண்டுமென்று சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று பரிந்துரை வழங்கியிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1970-ம் ஆண்டு கான்ட்ராக்ட் தொழிலாளர்கள் முறைபடுத்தல் மற்றும் நீக்குதல் சட்டத்தை 10-ம் அதற்கு மேலும் உள்ள தொழிலாளர்கள் உள்ள நிறுவனங்களுக்கு அமல்படுத்தும் வகையில் சட்டம் கொண்டு வர இந்த அரசு பரிசீலித்து வருகிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

To be made applicable to establishments employing ten and more ஜேம்ஸ் அவர்கள்கூடச் சொன்னார்கள்.

The contract Labour (Regulation and abolition) Act, 1970 மத்திய அரசு கொண்டு வந்த நல்ல சட்டங்களில் அதுவும் ஒன்று. அதில் பத்தும் அதற்கு மேலும் உள்ள தொழிலாளர்கள் உள்ள நிறுவனங்களுக்கும் அமல் படுத்த பரிந்துரை வழங்கியிருக்கிறோம்.

50 தொழிலாளர்களுக்கு மேல் இருந்தாலே நிலையானச் சட்டத்தை, அமல்படுத்த வேண்டுமென்று நாங்கள் கொண்டுவர அறிவிப்பு கொடுத்து விட்டோம். லேபர் கமிஷனருடைய பைனல் ரிப்போர்ட் வந்த பிறகு அறிவிக்க இருக்கிறோம்.

கடைகள் நிறுவனச் சட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். கடைகள் நிறுவனச் சட்டத்தைப் புதுப்பித்து புதிய சட்டம் நிறைவேற்றவும், கட்டணம் கொடுத்துப் பதிவு செய்யவும் இருக்கும் வகையில் சட்டம் செய்வதுபற்றியும் இந்த அரசு பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறது. அபராதத் தொகை இருக்கிறதே, Workers are fined on certain proved misconduct or alleged misconduct or something like that ஏதோ தவறு செய்துவிட்டால், பைன் செய்கிறார்களே, அந்த பைன் தொகையை தொழிலாளர் நல போர்டுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்; தொழிலாளர் ஷேம் நல நிதிக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

1978 மார்ச் 9] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

தொழிலாளர்களுக்கு பைன் போட்டு வாங்குகிற பணத்தை யார் எடுத்துக் கொள்வது? அதை அந்த பண்டில் கொடுத்து விட வேண்டுமென்ற வகையில் சட்டத் திருத்தத்தை இந்த அரசே செய்வதாக இருக்கிறது.

இங்கே, மாண்புமிகு உறுப்பினராகவுள்ள துரைமுருகன் இராணிப்பேட்டையிலுள்ள ஈ.ஐ.டி. பாரியில் தொழிற் சங்கத்தில் தலைவராக இருந்தவர். அவர் தலைவராக இருந்ததற்கு 10 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக, நான் அங்கே இருந்தேன். அந்த நிறுவனத்தில் வெகு நாளாக, “காஷுவல் லேபரராக” வைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அதற்கு முன்னேயும் இருந்தது. இப்பொழுதுதான் இருக்கிறது என்கிறார்கள். நாங்கள் வந்த பிறகும் வந்தது என்பதுதான் எனக்குக் கவலை. முன்னதாக வந்திருந்தால் இப்படி நடவடிக்கை எடுக்கும் நிலை வராது. இருந்தாலும், அவர் சொல்வதை உணர்ந்து மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணமுண்டு என்று அண்ணா அவர்கள் சொன்னதைப் போல், எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர் சொன்னதில் கருத்தாழம் உள்ளதை ஏற்றுக்கொண்டு, இரண்டாண்டுக்காலம் வேலை செய்திருந்தால், பர்மனென்ட் செய்துவிட வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தில், எத்தனை பர்மனென்ட் தொழிலாளர்கள் இருக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயிக்கும் விதத்தில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும், அதற்காக காஷுவல் தொழிலாளர்கள் 100, 150, 200 என்று இருந்தால், ஆவரேஜாகப் பார்த்து, 100, 150 என்றிருந்தால், ஆவரேஜாக 125 ஓர்க்கர்ஸ் என்ற வகையில், அந்தத் தொழிலாளர்கள் நிச்சயமாக பர்மனென்ட்டாக இருக்க வேண்டுமென்று தானே பொருள். இன்றைக்கு 10, பிறகு 20, பிறகு 30 என்றிருந்தால், ஆவரேஜ் பார்க்கலாமல்லவா? 40, 50, 60 என்றிருந்தால், 50 பேர் சராசரியாகத் தேவைப்படுகிறது என்று தானே பொருள். ஆனால், அத்தனை பேரையும் காஷுவல் லேபராக வைத்துக் கொண்டு இருக்கக்கூடாது. அவர்களை பர்மனென்டாக வைத்தால், அவர்களுக்கு பெனிபிட்ஸ் உண்டு. They don't become permanent. They are not confirmed. அவர்களை கன்பர்ம் செய்யவில்லை. அதிலிருந்து விடுதலை தருவதற்காகச் சட்டத்தை மாற்றவிருக்கிறோம் என்பதை பெருமதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் துரைமுருகன் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதே போல், போக்குவரத்துத் துறையில் வேலை செய்பவர்களுக்கு, வேலை நேரத்தை வாரத்திற்கு 48 மணி நேரமெனவும், 54 மணி நேரம் வரை ஓவர் டைம் என்பது பற்றி சட்டப்பிரிவு 13, 15-ஐ மாற்ற வேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை வழங்கியிருக்கிறோம்.

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1978 மார்ச் 9]

அதேபோல், “மெட்டர்னிட்டி பெனிபிட்ஸ்—பெண்களுக்காக இருப்பது. இதில் ‘எலிஜிபிள் டேஸ்’, அதாவது தகுதி பெறக் கூடிய நாட்களில் தேசிய விடுமுறை, பண்டிகை விடுமுறை நாட்களை இணைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சட்டப் பிரிவு 5 (2) மாற்றப்பட உள்ளது—அதைச் செய்வதாக இருக்கிறோம்.

ஓட்டல் தொழிலாளர்கள் மேல்முறையீடு செய்யும்போது, உங்களுக்குத் தெரியும், 5 மாதம் 27 நாளைக்கு குப்புசாமி என்று இருக்கும். 6 மாதம் என்று வந்தால் பர்மனென்ட் செய்ய வேண்டும். எனவே, இராமசாமி என்று மாறி விடுகிறார். நாங்கள் இன்ஸ்பெக்ஷன் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி—நான் புள்ளி விவரத்தைத் தந்தால் நீங்கள் இங்கேயே மலர் மாலை கொண்டு வந்து விடுவீர்கள்—இன்ஸ்பெக்ஷன் போன போது, அந்த இடத்திற்குத் தொழிற்சங்கத் தலைவரே வந்து கொஞ்சம் soft pedal பண்ணுங்கள். They are coming round என்று சொல்கிறார்கள். முதலாளிகள் இணங்கி வருகிறார்கள். நீங்கள் go slow பண்ணுங்கள் என்று சொல்கிறார்கள். பீடித் தொழிற்சாலையிலே கண்ணன் செய்ததைப் பின்னால் சொல்கிறேன்.

பீடித் தொழிற்சாலையிலே, வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே, inspection and prosecution பண்ணும் போது go slow பண்ணுங்கள். They are coming round என்று தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சொன்னார்கள்.

அதே போல், வட ஆற்காடு, சென்னை, திருச்சியில் உள்ள முதலாளிகள் வந்து அருமையான ஒப்பந்தம் போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு பீடித் தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு மகிழ்ச்சியோடு புரட்சித் தலைவரைப் பாராட்டுகிறார்கள் CITU, AITUC, INTUC, HMS, TNTUC எல்லோரும் நீங்கள் சொன்னீர்கள், பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வில்லை என்று. திரு. செங்காவியப்பன் அவர்களுக்கு பெரிய இடத்தில் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு அருமையான வாய்ப்பு இருக்கிறது. நான் இடைமறித்து பேசக்கூடாது என்று இருந்தேன். Learn to wait கொஞ்சம் காத்திருக்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும், அவசரப்பட்டு விட்டால் ஆபத்து வந்துவிடும்.

ஓட்டல் தொழிலாளர்கள் மேல்முறையீட்டை விசாரிக்கும் பொழுது சாட்சிகளைக் கட்டாயமாக வர்வழைக்கவும், தேவையான ஆவணங்களைக் கொண்டுவர வலியுறுத்தும் வகையில் சட்டத்தை திருத்தவிரும்புகிறோம்.

1978 மார்ச் 9]

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, குறுக்கிடுவதற்காக அமைச்சரவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும். தொடர் விட்டுவிடுமென்பதற்காக 'நான் இவற்றைச் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அமைச்சரவர்கள் அறிவித்த திட்டங்களை எல்லாம் நானும் காதுகொடுத்துக் கேட்டுக் கொண்டுதான் இருக்கிறேன். அவருடைய பேச்சில் விளக்கம் மேலும் கொடுத்தால் மகிழ்ச்சி. பீடித் தொழிலாளர்கள் எம்பிளாயர் அன்ட் எம்பிளாயி என்ற ரிலேஷன்ஷிப்பில் இல்லை. அந்த எம்பிளாயர் அன்ட் எம்பிளாயி ரிலேஷன்ஷிப் இல்லாத நிலையில் செக்ஷன் 32 அவர்களுக்கு அப்ளிக்கபில் ஆகாது. செக்ஷன் 32 அப்ளிகபில் ஆகாதது மட்டுமல்ல, எல்லாவிதமான உரிமைகளும் அவர்களுக்குக் கிடைக்காமலிருக்கிறது. இதுகுறித்து, புரட்சிகரமான திட்டம் ஏதாவது இருந்தால் மெத்தமகிழ்ச்சியாக இருக்கும்.

(பிற்பகல் 1-50.)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, Beedi and Cigar Workers Act of 1966 பிரிவு 3, 4, 2 (ஜி) 2 (பி) இவைகளைத் திருத்தினால் கிடைத்து விடும். இது குறித்து மத்திய அரசுக்குப் பரிந்துரை வழங்கப் பட்டிருக்கிறது (ஆரவாரம்). அதோடு பீடி தொழிலாளர்களுக்காக.....

திரு. ஏ. ரகுமான்கான் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.....

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : I am not yielding. The time is up. Now the time is 1.50 p.m. பீடி தொழிலாளர்கள் வெல்பேர் என்ற வகையில் வேலூர், திருச்சி, திருநெல்வேலி போன்ற இடங்களில் டிஸ்பென்சரிகள் வைக்கவும், மேலப்பாளையத்தில் ஆஸ்பிட்டல் அமைக்கவும் முடிவெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. Mobile van to cater to the needs of beedi workers in Vellore, Tiruchi and Tirunelveli and other neighbouring centres. நடமாடும் மருந்தகங்கள் வேலூரைச் சுற்றியுள்ள வட்டாரத்திற்கும், திருச்சியை சுற்றியுள்ள வட்டாரத்திற்கும், திருநெல்வேலியைச் சுற்றியுள்ள வட்டாரத்திற்கும் அமைக்க திட்டம் இடப்பட்டிருக்கிறது. மேலப்பாளையத்தில் பெரிய மருத்துவமனை கட்டப்படவிருக்கிறது.

இ.எஸ்.ஐ. மருத்துவமனையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் கவலையோடு தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இதுவரையில் 15, 16 டாக்டர்கள் மாற்றப்பட வேண்டும் என்று பரிந்துரை வழங்கி, புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மாற்றியிருக்கிறார்கள், சரியாக பணி செய்வில்லை என்று. மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகின்றன. சப்ஸ் டிபேட் மருந்துகள் கொடுக்கக்கூடாது, ஸ்பெஷலிஸ்ட் மருந்துகள் தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி இருக்கிறேன்.

[திரு. எஸ். இராகவானந்தம்] [1978 மார்ச் 9]

இன்ஸ்பெக்ஷனைப் பற்றி சொன்னார்கள். நான் தனியாகக் கூட போகவில்லை. இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறாரே மாண்புமிகு உறுப்பினர் ரமணி அவர்களையும் அழைத்துச் சென்றேன். என்னை விட ஒரு வயது குறைந்தவர். எனக்கு 62, அவருக்கு 61 வயது. அவரை அழைத்துக்கொண்டு நள்ளிரவு 12 மணிக்குச் சென்றோம். ஏ.ஐ.டி.யு.சி. நண்பர்களும் கேட்கலாம், எங்களுக்கு இல்லையா என்று. அவர்களையும் அழைத்துச் சென்று இருக்கிறேன். திரு. கே. எம். சுந்தரத்தை அழைத்துக் கொண்டு அவரும் நானும், 2, 3 மருத்துவமனைகளுக்கும், மருந்தகங்களுக்கும் சென்றோம் என்பதை இங்கே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பாடியைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அங்கே விசாரணை நடைபெறுகிறது என்று நேற்றே, நேற்றைய முன்தினமோ ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளித்தேன் என்று கருதுகிறேன். 'Certain workers are dismissed. Certain workers are reinstated. Certain workers were discharged. அங்கே ப்ராசெஸ் நடந்த பிறகு தொழில் தகராறு எழுப்பப்பட்ட பிறகு திரும்பவும் என்னிடம்தான் வருகிறது.

(திரு. கு. ரமணி எழுந்தார்).

I am more interested என்று சொல்லுகிறேன் மிஸ்டர் ரமணி. நீங்களும் ஒரே காரியத்தில் ஈடுபட்டால் சிக்கல் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் நினைப்பதை நான் செய்வது, நான் நினைப்பதை நீங்கள் செய்வது என்று இருந்தால் இரண்டு கட்சிகள் தேவையில்லை.

திரு. கு. ரமணி : பாடி சம்பந்தப்பட்ட வரையில் அமைச்சர் நடவடிக்கை எடுத்துத் கொண்டு வருகிறார். நல்லது. ஆனால் அங்கே அவர்கள் விசாரணை முடிவுக்குப் பின் டிஸ்மிஸ் பண்ணுவதும் நடவடிக்கை எடுப்பதும் அவர்களுக்கு விடாமல் அரசுக்கே விடவேண்டும். அவர்கள் ஒப்பந்தத்தை மீறுகிறார்கள். நீங்கள் அவசரப்படாதீர்கள் என்று சொல்கிறீர்கள். எனவே, அரசு இதிலே தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படி ஒரு ஒப்பந்தம் இல்லை.

(திரு. ரா. உமாநாத் எழுந்தார்).

Let me complete it அப்படி ஒரு ஒப்பந்தத்திற்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முயற்சி செய்தார்கள். கடைசி நேரத்தில் வெற்றி பெறவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். In this case, in the interest of workers, I am not supposed to divulge certain secrets.

1978 மார்ச் 9] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

நான் ஒரு சில உண்மைகளை சொல்ல வந்திருக்கிறேன். மொத்தம் 3,000 பேர்களிலே 716 பேர்கள்தான் கடைசியாக வெளியே இருந்தார்கள். அது 100, 200 என்று ஆகிவிட்டது. தொழிலாளர்கள் உள்ளே போனால்தான் நல்லது. இப்போது உள்ளே போனால் 'fight and compromise' என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையிலே இப்போது உள்ளே போய்விட்டதும் பிறகு ரீ குரூப் செய்யலாம் என்று உங்கள் தலைவர்களிலே ஒருவர் என்னிடம் கூறினார். பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை, கையெழுத்துப் போட்டுத்தான் உள்ளே போயிருக்கிறார்கள். இப்போது தயவுசெய்து சூழ்நிலையை கெடுத்துவிடாதீர்கள்.

யாராவது வேலைநீக்கம் செய்யப்பட்டு இருந்தால், பிறகு தொழில் தகராறு எழுப்பலாம், தொழில் தகராறு ஏற்பட்ட உடனே இரு சாரரையும் அழைத்துப் பேச வேண்டும். ஆகவே, இப்போது யாராவது அந்த முதலாளியைப் பற்றிக் கடுமையாகப் பேசிவிட்டால், பிறகு அவரை அழைத்துப் பேசுகிறபோது அது நல்ல சுமுகமான உறவை ஏற்படுத்த வழிகோலாது. “கன் சிலியேஷன் பை இட்செல்ப் இஸ் ஆன் ஆர்ட்”. முள்வேலியில் போட்ட துணியை எடுக்கிற நேரத்தில், முள்வேலியும் கெடாமல், துணியும் கிழியாமல் எடுக்கவேண்டும். ஆகவே, நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அங்கே யாராவது வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு இருந்தால், திரும்பவும் அவர்களை வேலைக்கு எடுத்துக் கொள்ளச் செய்ய முயற்சி எடுப்பது எங்கள் பொறுப்பு.

திரு. ரா. உமாநாத் : ஒரு ரிக்கார்ட் ஸ்ட்ரெய்ட்டன் பண்ணுவதற்காகச் சொல்கிறேன், ஒப்பந்தம் இல்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது சரியல்ல. முதலில் ஒரு ஒப்பந்தம் முதலாளிகள் சார்பாக ஒரு அக்கார்ட் கையெழுத்துப் போட்டு, அதிலே எங்கள் கட்சித் தோழர் வி. பி. சிந்தன் அவர்களும் கையெழுத்துப் போட்டு இருக்கிறார். இரண்டாவதிலும், முதலாளி கையெழுத்து வாங்கப்பட்டு இருக்கிறது. தோழர் வி. பி. சிந்தன் ‘ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன்’ என்றும் ரிக்கார்ட் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இப்போது ரிக்கார்ட் சரிசெய்யப்படவில்லை என்று சொன்னால், அமைச்சர் ஒப்பந்தம் இல்லை என்று சொன்னதை வைத்துக்கொண்டு, அந்த ஸ்டேட்மென்டைப் பயன்படுத்திக் கொண்டுவிடுவார்கள். நாம் பிறகு கன்சிலியேட் செய்வதும் சிக்கலாகிவிடும்.

மாண்புமிகு திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கையெழுத்துப் போடப்பட்டது என்பதும் அது மீறப்பட்டது என்பதும் எந்தச் சூழ்நிலையில் என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் நன்கு அறிவார்கள். முடிவான,

[திரு. எம். ஜி. இராமச்சந்திரன்] [1978 மார்ச் 9]

இறுதியான நிலைமைக்கு வரும்போதும், ஒப்பந்தம் செய்யும் போதும் அதை மதிக்க வேண்டும் என்ற தன்மையில் இரு சாராரும் ஏற்றுக்கொள்கிற வாய்ப்பு இருந்தாக வேண்டும். பேச்சின்போது இப்படி ஒரு வழி கண்டால் என்ன என்று முயன்று பார்க்கும் வகையில் அது ஏற்பட்டதே தவிர இறுதியான முடிவு என்ற வகையில் அது முடியும் சூழ்நிலை ஏற்படவில்லை. ஆகவே தான் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்படவில்லை என்று சொல்கிறார்களே தவிர, இப்படிப்பட்ட கையெழுத்து அங்கே வாங்கப்படவில்லை என்ற கருத்தில் சொல்லவில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : இன்னும் பல் வேறு திட்டங்கள் அறிவிப்பதற்கு இருந்தேன். நேரம் அதிகமாகி விட்டதால், அந்தத் திட்டங்கள் நடைமுறைக்கு வரும் போது அவற்றைப் பற்றி உறுப்பினர்கள் தெரிந்து கொள்வார்கள் என்பதால் அறிவிக்காமல் விட்டு விடுகிறேன்.

மினிமம் வேஜஸ் ஆக்ட் குறைந்த பட்ச ஊதிய சட்டத்தை நலிந்த தொழில் நிறுவனங்களிலும் அமல் செய்ய இருக்கிறோம். இது கெஜட்டில் வரும்போது நீங்கள் படித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

குடிநீருக்காக ரூ. 21.19 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பது குறித்து நான் சில விவரங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தூத்துக்குடி அதை சுற்றியுள்ள பகுதியில் உள்ள தொழிற்சாலைகளுக்கும் 20 மில்லியன் காலன் தண்ணீர் கொடுப்பதற்காக ஒரு திட்டம் வகுக்கப்பட்டது. அது இவ்வாண்டு முடிந்துவிடும் நிலையில் இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தூத்துக்குடி ஆர்கானிக் உண்டு கெமிகல்ஸ் இன்டஸ்ட்ரிஸ் தொழிற்சாலைக்கும் நீர் வழங்க துளைக் குழாய்கள் அமைக்கும் பணி நிலுவையில் உள்ளது. அதற்கு 1978-79-ம் ஆண்டில் 21.18 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகவே, அதற்கு நீர் வழங்குதல் வரும் ஆண்டில் வரலாம் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

சென்ற கூட்டத்தின்போது சொன்னேன், தேனும்பேட்டையில் உள்ள 7 மாடி மாளிகையில் லேபர் ஆபீஸ், ஆபீஸ் ஆப் தி அசிஸ்டென்ட் கமிஷனர், ஆபீஸ் ஆப் தி டெபுடி கமிஷனர், ஆபீஸ் ஆப் தி ஸ்பெஷல் டெபுடி கமிஷனர், ஆபீஸ் ஆப் தி கமிஷனர் ஆப் லேபர் அலுவலகங்கள் அங்கே இருக்கும்.

அந்த அலுவலகம் அங்கே இருந்தால் நாங்கள் எங்கே போவது என்று நீங்கள் கேட்கக் கூடும். உங்களை நான் மறந்துவிடவில்லை. அந்த மாளிகைக்கு ஒரு 20, 25 கெஜு தூரத்திலேயே ஒரு கட்டிடம் கட்டித் தருகிறேன். அதற்கான இடத்தை என்னுடைய நெருங்கிய நண்பர்களில் ஒருவரான வொர்க்ஸ் மினிஸ்டர்

[1978 மார்ச் 9] [திரு. எஸ். இராகவானந்தம்]

நேற்றைக்கு முன் தினம் கொடுத்து விட்டார்கள், அதைவிட விரைவாக நேற்று நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புதல் தந்து விட்டார்கள். ஆகவே, அந்த இடத்திற்குப் பக்கத்திலேயே உங்களுக்குத் தங்குவதற்கு இடம் கொடுக்கப்படும். நீங்கள் ரயிலை விட்டு இறங்கியவுடன் நேராக டாக்சியில் அங்கே செல்ல வேண்டியது.

அந்த இடத்தில் தங்க ஒரு ரூ. 3 (மூன்று) கொடுத்தால் போதும். ஏறத்தாழ ரூ. 150 வாடகை கொடுத்தால் என்ன மாதிரி வசதிகள் இருக்குபோ, அதைப்போல் 'வெல் பர்னிஷ்ட்' இடம் உங்களுக்குத் கட்டித் தர இருக்கிறோம். ஆகவே, நீங்கள் அங்கே சென்றவுடன் குளித்துவிட்டு, நன்றாக டிரஸ் செய்து கொண்டு (குறுக்கீடு) உங்களுக்கு வேண்டுமென்றால் ஏர்கன்டிஷன் கூட செய்து கொடுக்கிறோம். we are prepared to do that, if you only desire that (ஒரு உறுப்பினர் : வேண்டாம்) வேண்டாம் என்றால் சரி.

அங்கே எல்லா வசதிகளும் இருக்கும். அங்கேயிருந்து நீங்கள் நடந்தே அந்த அலுவலகங்களுக்குச் சென்று விடலாம். 'வித்தின் ஒன் மினிட்ஸ் வாக்கிங்' அவ்வளவுதான். அந்த லேபர் ஆபீஸ் அலுவலகம் வைப்பதற்கான கட்டிடம் கட்டி முடிக்கப்பட்டு விட்டது. நீங்கள் தங்குவதற்கான கட்டிடமும் கட்டுவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும். ஆகவே, நீங்கள் அலுவலரைச் சந்திக்கவும், உங்கள் பிரச்சனைகளை விவாதித்து, அதன் பிறகு பணி முடிந்தவுடன் வந்து தங்குவதற்கும் பயன்பெறத் தக்க வகையில் அது அமையும் என்ற நம்பிக்கையில் நான் இருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 2-00]

வெளி ஊரிலிருந்து வரக்கூடிய அருமைத் தோழர்கள், பல்லாண்டு காலமாக தொழிலாளர் நலனுக்காகப் பாடுபட்ட போராடிய அந்தத் தோழர்கள் அந்த ரூமில் இருப்பதை என் கண் குளிர பார்க்க வேண்டும். அந்தக் கட்டடத் திறப்பு விழா விற்கு மத்திய அரசு தொழிலாளர் நல அமைச்சர் 'என்னை அழைக்க வேண்டும்' என்று இப்போதே சொல்லி விட்டார்; அவரை அழைக்கப் போகிறோம்; அவரை வைத்தே திறந்து வைக்கப் போகிறோம் என்று சொல்லி, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற வெட்டுத் தீர்மானங்களை எல்லாம் திரும்பிப் பெற்றுக்கொண்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றித்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இப்போது விவாதம்

[1978 மார்ச் 9]

திரு. தீ. சு. நல்லதம்பி : தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம் கேட்க வேண்டும். நான் குறிப்பிட்ட ஒரு முக்கியமான பிரச்சனைக்கு அமைச்சர் பதில் சொல்லவில்லை. அதைப்பற்றிக் கேட்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள். இப்போது விளக்கம் கேட்க முடியாது. நேரம் இல்லை. தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. தீ. சு. நல்லதம்பி : எப்படி உட்காருவது? நான் குறிப்பிட்ட முக்கியமான பிரச்சனைக்கு பதில் தெரியாமல் எப்படி உட்காருவேன்?

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிந்து விட்டது. நேரம் இல்லை. தயவு செய்து உட்காருங்கள்.

திரு. தீ. சு. நல்லதம்பி : ஒரு சிறு விளக்கம்தான். நேரம் இல்லை என்று சொல்லி, விளக்கம் பெருமல் இருக்கச் சொல்கிறீர்களா? சுமை தூக்கும் தொழிலாளர்கள் பற்றி அமைச்சர் எதுவுமே சொல்லவில்லை. அப்படிப்பட்டவர்களைப்பற்றிக் கேட்பதற்காகத்தான் நாங்கள் இருக்கிறோம். அதைப்போல சாஸ்த்ருவார்ட்டர்ஸ் பிரச்சனை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : அதற்கு நான் பதில் சொல்லிவிடுகிறேன். புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் கேட்காமலேயே கொடுப்போம். சுமை தூக்கும் தொழிலாளரிடமிருந்து தன் இச்சையாக இந்த அரசுக்கு எந்த முறையீடும் வரவில்லை. அன்று “பாரம் சுமப்போர் சங்கம்” என்ற அகில இந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்த சங்கத்திடமிருந்து ஒரு முறையீடு வந்தது. வேறு யாரும் கேட்கவில்லை. அதை வைத்துப் பெருமை தேடிக்கொள்ள நான் விரும்பவில்லை. 15-9-77—அதுபற்றி ஒரு அறிவிப்பு செய்திருக்கிறோம். அதிலே ‘அப்’ஜக்ஷன்’ வந்துள்ளது, அதை ‘கன்சிடர்’ செய்து, அதற்குப் பின்னால்தான் கொடுக்க முடியும். அதுபற்றி இன்னும் இரண்டு மாதத்தில் அறிவிக்க இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது.

திரு. துரைமுருகன் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, தோல்வியுற்றது.

1978 மார்ச் 9]

திருவாளர்கள் ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன், வி. கே. கோதண்டராமன் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத்தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றனவாக கருதப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் எம். ஆறுமுகம், மு. அம்பிகாபதி, எம். ஏ. லத்தீப் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத்தீர்மானங்கள் பேரவையிடி. அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண். 29—தொழிலாளர் நலனும் தொழிற்சாலைகளும் என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 4,41,76,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

திருவாளர்கள் க. அரங்கசாமி, கு. ரமணி, ஜே. ஜேம்ஸ், பி. சந்திரன், எம். ஏ. லத்தீப் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றன.

திருவாளர்கள் ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன், செ. சிவசாமி ஆகிய வர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றனவாக கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண். 33—விட்டுவசதி என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 8,79,28,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை வழங்கப்பெற்றது.

திருவாளர்கள் கூ. சு. முருகேசன், நா. பழனிவேல், மு. ஆறுமுகம் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத்தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப்பெற்றன.

திரு. ரெ. வீ. சவுந்திரராஜன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத்தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றதாக கருதப் பெற்றது.

[1978 மார்ச் 9]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—“மானியக் கோரிக்கை எண். 49—பொதுச் சுகாதாரம், துப்புரவு, குடிநீர் வழங்கல் குறித்த மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 21,19,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெறவேண்டும்.”

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரியதொகை வழங்கப்பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 2.08 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

(7) பேரவை முன் வைக்கப்பெற்ற ஏடுகள்

அ. சட்டப்படிக்கான விதிகளும், ஆணைகளும்.
எதுவுமில்லை.

ஆ. அறிக்கைகள், அறிவிப்புகள், ஏனைய தாள்கள்.

*109. கோரிக்கை எண். 28—சமுதாய வளர்ச்சி, ஊராட்சி வளர்ச்சி பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1978-79 (ஆங்கிலம்).

*110. கோரிக்கை எண். 33—தமிழ்நாட்டில் வீட்டுவசதி பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு (ஆங்கிலம், தமிழ்).

*111. சமுதாய வளர்ச்சி கோரிக்கையைச் சார்ந்த நிதி இணைப்பு வெளியீடு, 1978-79 (ஆங்கிலம்).

*112. கோரிக்கை எண். 29—தமிழ்நாட்டில் தொழிலாளர்கள் நிலைமை, 1978-79 (ஆங்கிலம், தமிழ்).

*113. கோரிக்கை எண். 49—பொதுச் சுகாதாரம் மற்றும் குடிநீர் வழங்குவதற்கான முதலீடு பற்றிய கொள்கை விளக்கக் குறிப்பு, 1978-79 (ஆங்கிலம், தமிழ்).

*7-3-1978 அன்று பேரவை உறுப்பினர்களுக்கு அனுப்பப் பெற்றன.